

Vilniaus licejus

2011 - 2012 metai

Reikšmingi gyvenimo įvykiai visada užklumpa netikėtai.

Ketveri metai licėjuje prabėgo nepastebimai ir šiandien tai jau yra praeitis. Tačiau kiekvieno kelio pabaiga yra prasminga naujo kelio pradžia. Labai svarbu, kad naujasis pasirinkimas atlieptų Jūsų gebėjimus ir siekius, todėl šis apsisprendimas reikalauja ypač įsiklausyti į savo širdies balsą. Taip pat neužmirškite remtis vertybėmis, kurios apsprendžia kiekvieno žmogaus gyvenimą.

Taigi, nebijokite būti savimi, nebijokite drąsiai ir netradiciškai rinktis. Tik tokiu būdu, eidami toliau, neprarasite savasties. Be to, nepamirškite, kad yra šaltinis, iš kurio visada galite pasisemti stiprybės ir vilties. Tėvai, Tėvynė ir Tikėjimas visada padės atgauti jėgas ir suteiks pasitikėjimo bei esmės pajautą. Galbūt gyvenime yra ir daugiau tiesų, tačiau svarbu tarp jų nepasiklysti. Tad nepraraskite gyvenimo patikrintų vertybių ir sugebėkite jas praturtinti naujomis prasmėmis.

Vilniaus licėjaus direktorius

Ketvirtokų žodis – ačiū

Jei kas nors prieš ketverius metus būtų mūsų, nedrąsių *fuksų*, paklausęs, ar mes įsivaizduojame save po ketverių metų, kai būsim dideli ir šaunūs ketvirtokai, turbūt kiekvienas net nedvejodamas būtų atsakę „Ne“. Ta ateitis atrodo tokia tolima, kad net nesivarginome apie ją galvoti. Tačiau laikas nepastebimai prabėgo ir štai dabar jau baigėme visas keturias licėjaus klases. Kaip Mikutavičius dainuoja:

*Galim verkti čia ašaromis apsipylę,
Bet su šypsena laukiam, kas dar atsitiks.*

Taip ir mes judėsime pirmyn, o licėjus išliks mūsų atmintyje ir dar ne kartą norėsis bent trumpam čia užsukti. Po ketverių metų, praleistų licėjuje, suprantame, kiek galimybių mums jis suteikė. Džiaugiamės, jog galėjome:

atrasti bei ugdyti savo talentus, jais dalintis sportuodami, dainuodami, grodami, piešdami ar tiesiog įnirtingai dirbdami užkulisiuose ir taip išreikšti savo asmenybę;

pasitarti, pasidalinti savo išgyvenimais su auklėtojomis ir žinoti, kad jos mus supras;

mokytojų dėka ne tik išmokti daug naujų dalykų ir tobulėti akademiškai, bet būti išgirsti bei išklaudyti;

pažinti daugybę įvairiausių žmonių – pakrikštyti ir auklėti pirmokus, stebėti, kaip antrokai mėgina mediumu atpirkti savo karnavalo nesėkmes, dėkoti trečiokams, nustebinusiems mus *flux'isku* šimtadieniu ir gražia paskutinio skambučio švente, bet, svarbiausia, nuoširdžiai bedradarbiauti, bendrauti ir šėlti su savo kurso draugais;

licėjų vadinti savo namais ir kartais jį paversti mafijos pasauliu, stebuklingą Ozo šalimi, *Liceivudu* ir laukinių genčių susibūrimo vieta;

mokytis vieniems iš kitų ir drauge tobulėti;

plėsti savo pasaulio suvokimo ribas – sužinoti daug naujų dalykų ir apie kitus, ir apie save;

būti stiprios bendruomenės dalimi – jaustis reikalingiems ir svarbiems, turintiems savo vietą;

linksmintis, kvailioti ir trumpam sugrįžti į vaikystę;

bandyti ir nebijoti suklysti – ieškoti.

Turėjome galimybę būti savimi ir kiekvienam iš mūsų licėjuje užteko vietos.

Visada liksime XX licėjaus laida.

Dėkojame, kad galėjome būti.

**Augustė Nausėdaitė,
Justina Staigyte**

Kodėl aš nebežaidžiu kompiuterinių žaidimų?

007
iepos 7 d.

XV kartos liceistų išleistuvės. Lyja, bet švenčiam iki 5 ryto.
- Ė, *chebryte*, pas mane nėra tėvų, varom toliau *išleistuvint!* - girdžiu kviečiant.
Dalis mūsiškių nuvažiavo. Šventė, girdėjau, dar kokią savaitę.

007
ugsėjis

Pradėjau universiteto erą - naujos pažintys, naujos patirtys. Žmones ir aplinką pažinti norisi greitai, tad procesą nuolat katalizuoju šventėmis! Kuo griausmingiau ir ilgiau - tuo *kiečiau!* Vakare grįžti namo? O kam? Aš juk studentas - laisvas ir nevaržomas!

008
ausis

Pirmą kartą gyvenime įsidarbinau! Universiteto valgykloje plaunu indus. Valio, papildomi pinigai! Rimtų išlaidų neturiu, tad viskas tenka asmeniniams malonumams!

Prasidėjo laisvas gyvenimas - jokios mokytojų ar tėvų kontrolės, mokų ir namų darbų rutinos! *Tūsintis* galiu kiek noriu, valgau ką noriu, vakare eiti miegoti galiu kada noriu ir su kuo noriu, keltis galiu kad ir trečią valandą dienos. Žodžiu, laisvė, džiaugsmas ir pagumai!

Visas pasaulis, tarytum, nori, kad būčiau nuolatiniame pakilime geresnis, dar greitesnis telefonas už mažesnę kainą, galimybės šiuo metu bendrauti su pažįstamais iš viso pasaulio, knygas žiūriantis, spalvų kupinas Youtube'as... Maisto gamyba namuose? kam? Šaldyta pica! Juk skaniau ir pigiau!

Malonumai - jėga. Nesibodėjau viskuo mėgautis.

Jų, deja, pasidarė per daug - nuo picos pradėjo augti pilvas, dėl alkoholio pertekliaus „susirgau“ tinginyste, po bemiegių naktų rašant internete, o ne mokantis prie knygų, užmiršau Bosnijos Hercegovinos sostinę, žaibavimą priėmiau už gryną pinigą - nežinojau, kodėl taip atsitinka.

Tai, kas neseniai teikė pasitenkinimą, pradėjo palengva nervinti. Nervinti ir atsibosti. Kartais, atrodė, atsibosta visas gyvenimas.

009
asara

Įsidarbinau vaikų stovykloje. Dirbti ... malonu! Valio, vėl kažkas malonu! Privalau tai kažkaip išnaudoti!

010
ugsėjis

Įsidarbinau mokytoju. Dirbti velniškai sunku. Bet lygiai taip pat velniškai malonu!

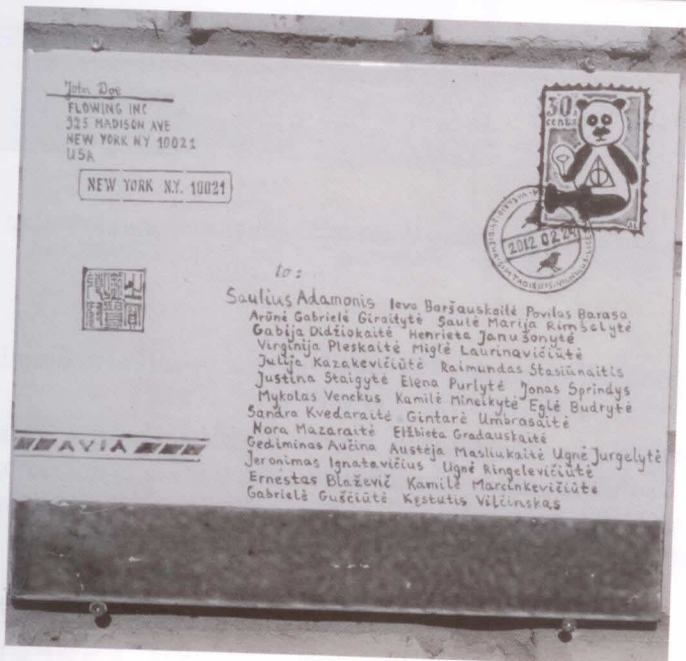
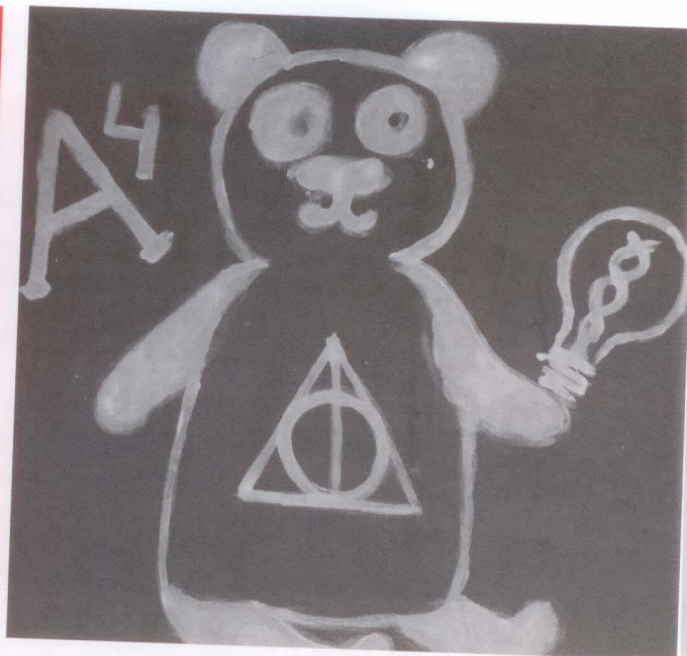
012
iepos 14 d.

Tavo veikla, teikianti pasigerėjimą, bus kitokia, bet to negalėsi išvengti. Pats nuspręsi, ar tam priešintis, ar pasiduoti. Linkiu juos stebėti ir ieškoti tokio malonumo, kuriuo širdy galėtum džiaugtis. O jei dar rasi ir žmogų, su kuriuo kartu galėsi džiaugtis - bus tikrai nuostabu! Tuomet jau tikrai neliks laiko kompiuteriniams žaidimams!

Gero vėjo!
Vytautas Miežys (XV karta)

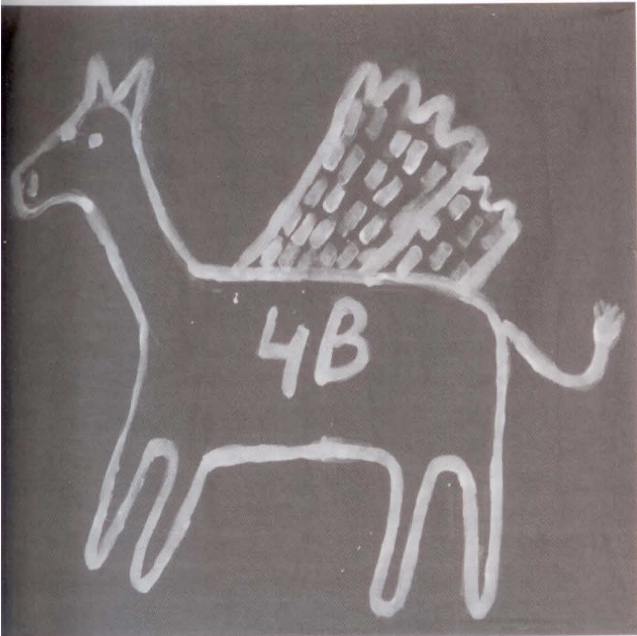
4A

Stovi (iš kairės) Sandra Kvedaraitė, Julija Kazakevičiūtė, Gintarė Umbrasaitė, Henrieta Janušonytė, Gabrielė Guščiūtė, Gabija Didžiokaitė, Eglė Budrytė, Kamilė Marcinkevičiūtė, Gediminas Aučina, Austėja Masliukaitė, Saulius Adamonis, Virginija Pleskaitė, Mykolas Venckus, Nora Marazaitė, Raimundas Stasiūnaitis, Saulė Marija Rimšelytė, Elžbieta Gradauskaitė, Arūnė Gabrielė Giraitytė, Ernestas Blaževič, Kamilė Mineikytė, Kęstutis Vilčinskas, auklėtoja Vilija Dailidienė, Elena Purlytė.

Tupi (iš kairės) Justina Staigytė, Miglė Laurinavičiūtė, Ugnė Ringelevičiūtė, Ieva Baršauskaitė, Povilas Barasa.

Nuotraukoje nėra Jono Sprindžio, Jeronimo Ignatavičiaus, Ugnės Jurgelytės.

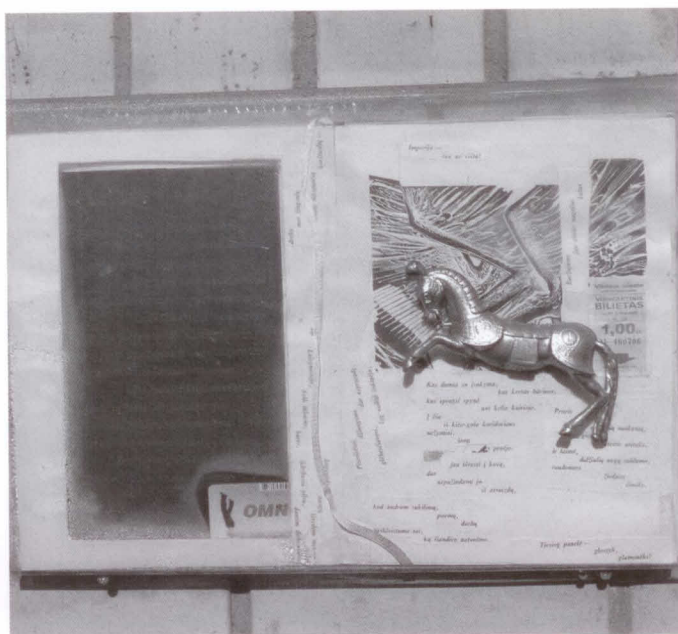

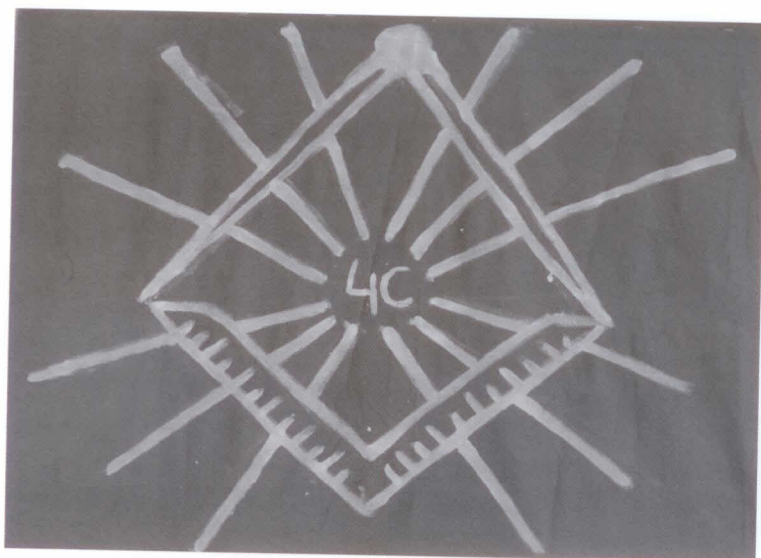
Pirma eilė (iš kairės): Robertas Grigaliūnas, Bartas Abaravičius, Vykintas Baltrušaitis, Mikalojus Poška, Justas Svirskis, Linas Klimavičius, Laura Grigaitė, Simonas Karevičius

Antra eilė (iš kairės): Gema Liutkevičiūtė, Kamilė Kupstaitė, Julija Udod, Stanislovas Vernys, Indrė Klyvytė, Alexandra Bondarev, Justė Mykolaitytė, Lina Lapinaitė, Ieva Staliūnaitė, Laima Andrejevaitė, Viktorija Kuncytė, Karolina Juzefovičiūtė, Gabija Rudžionytė.

Trečia eilė (iš kairės): Monika Baryzaitė, Miglė Beinortaitė, Balys Valatkevičius, auklėtoja Alma Čekauskienė, Šarūnas Murauskas, Emilija Vainoraitė, Diana Petraitytė.

Nuotraukoje nėra Agnės Šlekytės ir Motiejaus Valiūno.

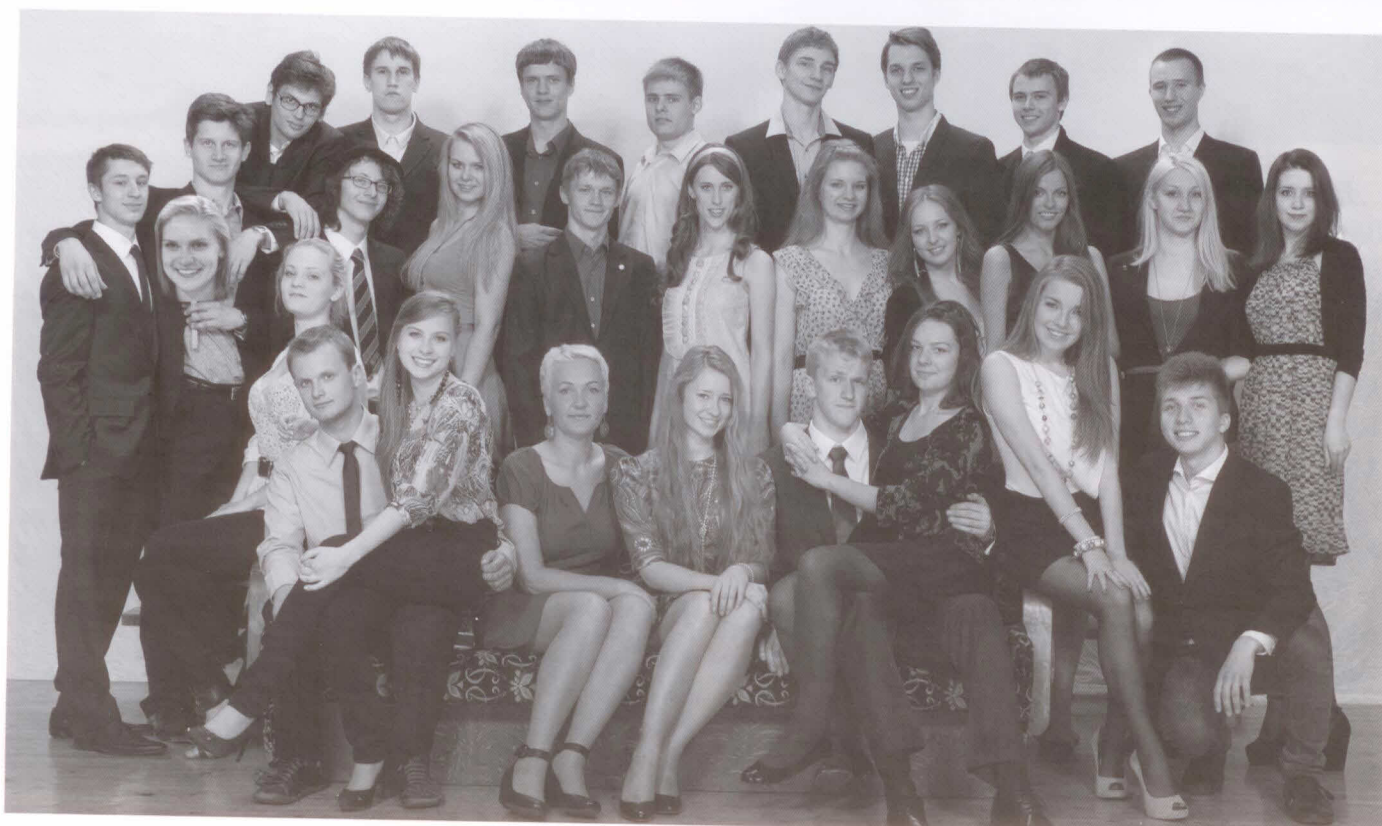
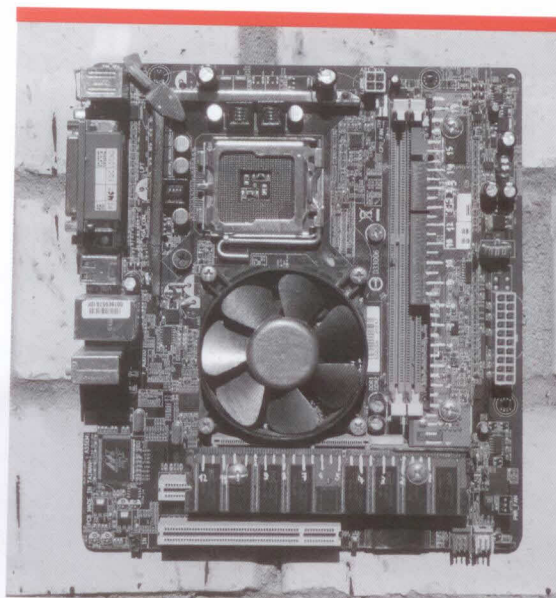

4C

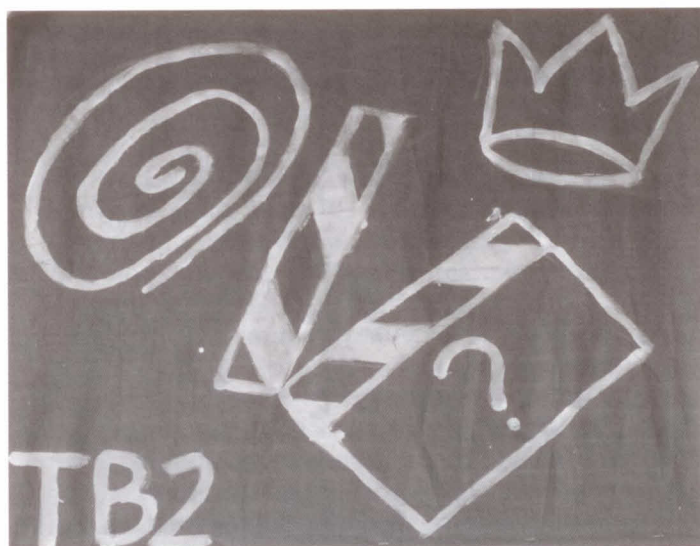
Pirma eilė (iš kairės): Rytis Kelmiskas,
Edvinas Atmanavičius, Rimgaudas Stundžia,
Tadas Kriščiūnas, Paulius Bikulčius, Paulius Leonavičius,
Jokūbas Žemaitaitis, Lukas Bunkus.

Antra eilė (iš kairės): Justas Kersnauskas,
Tadas Šlimas, Karolis Čepas, Eglė Jakučiuonaitė,
Justinas Česonis, Augustė Levčenkaitytė,
Gabrielė Grochovskytė, Odeta Lazarevičiūtė,
Meirita Serdikauskaitė, Aistė Dailidytė, Austė Parulytė.

Trečia eilė (iš kairės): Lėja Kriukelytė, Juozas Sadauskas,
Audronė Sadauskaitė, auklėtoja Daiva Janulienė,
Saulė Dževečkaitė, Lukas Čibiras, Rūta Miškinytė, Gabrielė
Senkevičiūtė, Tomas Kačinskas
Nuotraukoje nėra Simono Vyšniūno, Dovilės Aladaitytės ir
Justino Lingio.

TB2

Pirma eilė (iš kairės):

Eglė Butkevičiūtė, Kamilė Šopytė, Rūta Sinkevičiūtė, Inga Dujeva, Radvilė Daukšytė, Marius Kulikauskas, Dominykas Paulius Sventickas, Agnė Štengerytė, auklėtoja Virginija Barbaravičiūtė, Sofija Melnikaitė, Agnė Matuolytė, Rytis Kelminskas (IVc), Erika Jociūtė, Rasa Giniūnaitė, Eglė Smagurauskaitė, Kotryna Trukanavičiūtė, Marija Ona Vaitkevičienė.

Vidurinė eilė (iš kairės):

Indrė Kazlauskaitė, Monika Briedytė, Viktorija Mačkinytė, Paulius Lesauskas, Lukas Navickas, Goda Sudarytė, Aistė Visockytė, Justina Rauluševičiūtė, Jekaterina Mironova, Jana Javorovič, Kristupas Šermokas.

Trečia eilė (iš kairės):

Augustė Nausėdaitė, Gintarė Einorytė, Linas Rinkūnas, Paulius Ivaškevičius, Marija Litvinaitė, Žygmantas Stancelis, Simas Abraškevičius, Juozas Sadauskas (IVc), Giedrius Žebrauskas, Andrius Šliužas, Vilius Dranseika, Algis Hajime Šulcas.

Licėjaus istorija

Licėjus įkurtas 1990 metais. Šis laikotarpis reikšmingas Lietuvos istorijai – tai mūsų šalies Atgimimas. Jo metu buvo keliamos naujos idėjos, jos drąsiai realizuojamos. Ypač reikšmingos buvo švietimo reformos. Širvintų gatvėje, 82 numeriu pažymėtame pastate tuo metu buvo Lenino rajono gamybinio mokymo kombinatas. Jo direktorius Eugenijus Abramovas ir direktoriaus pavaduotoja Birutė Bartaškaitė ėmė mąstyti apie tai, kokią mokyklą būtų galima įkurti kombinato patalpose, nes gamybiniam mokymui akivaizdžiai grėsė žlugimas. Kilo idėja apie visiškai naujo tipo mokyklą – tokią, kokios Lietuvoje dar nebuvo: mokyklą mokiniams, kurie linkę studijuoti tiksliuosius ir gamtos mokslus.

Pirmąjį licėjaus rugsėjį trys dešimtosios klasės, iš viso keturiasdešimt devyni mokiniai, pradėjo licėjaus istoriją. Jų būta įdomių, savarankiškų, veiklių jaunuolių, dauguma buvo vaikinai. Mokytojų tada buvo vos du – žinomas Lietuvoje matematikos mokytojas Ričardas Razmas ir anglų kalbos mokytoja Rasa Pipirienė. Jie drąsiai pasirinko licėjų pagrindine darbovieta. Kiti mokytojai iš pradžių ateidavo iš kitų mokyklų kelioms pamokoms. Tuometinis direktorius Giedrių Zlatkų paskyrė licėjaus klasių vadovu. Jis kartu su direktoriaus pavaduotoja B. Bartaškaite ėmėsi kurti licėjaus koncepciją. Kadangi licėjus buvo kuriamas kaip išskirtinė mokykla, pirmieji metai buvo eksperimentiniai – sudaromos naujos programos, ieškoma darbo būdų. Siekiant puoselėti akademišką mokymą, į licėjų buvo kviečiami dirbti ne tik mokytojai, bet ir universitetų dėstytojai. Tokiu būdu buvo stengiamasi užtikrinti ne tik aukštesnę mokymo kokybę, bet ir kurti universitetinės dvasios kūrybinę aplinką. Ugdymo procesą buvo siekta priartinti prie universitetinių studijų tvarkos: mokymosi sesijomis, egzaminų laikymo ir kolegiško bendravimo tarp mokinių ir mokytojų, kurių bendradarbiavimas ir tarpusavio pasitikėjimas sukūrė ypatingą licėjaus aurą, apibūdinamą posakiu: „Licėjus – ne mokykla, tai gyvenimo būdas.“

1992 m. licėjus tapo savarankiška, nepriklausoma mokymo institucija – Vilniaus tikslųjų, gamtos ir technikos mokslų licėjumi. Jam ėmė vadovauti Viktoras Filipavičius. Jis tęsė pradėtus darbus ir toliau puoselėjo laisvą akademišką aplinką,

kūrybingumą ir savarankiškumą akcentavo kaip svarbiausius mokytojų ir mokinių bruožus. Mokyklos siela vis dar buvo Birutė Bartaškaitė – ji dirbo nuoširdžiai, būrė mokinius ir mokytojus į draugišką bendruomenę, kuri tais pačiais metais pasiekė, kad licėjui būtų suteiktas realinės gimnazijos statusas. Netrukus apie licėjaus puikius pasiekimus matematikos, fizikos, chemijos olimpiadose prakalbo ne tik Vilniaus mieste, bet ir Lietuvoje. Tačiau kasdieninės licėjaus gyvenimo sąlygos buvo sudėtingos: mokykla neturėjo aikštyno, sporto salės, trūko kabinetų.

Išėjus V. Filipavičiui, mokytojai direktoriumi išsirinko jauną istorijos mokytoją Saulių Jurkevičių. Tada prasidėjo sunkiausias licėjaus istorijos etapas: kilo reali grėsmė likti be patalpų, nes neišnaudotose buvusio kombinato patalpose veikė Jaunimo mokykla, o vieną pastatą dalijantis dviems mokykloms, šios greitai ėmė neišsitemkti po vienu stogu. Vilniaus miesto švietimo skyrius pasiūlė vieną 10-osios vidurinės mokyklos korpusą Minties gatvėje: buvo žadama apmirštančią 10-ąją vidurinę sulieti su kitomis artimiausiomis mokyklomis, o patalpas perleisti licėjui. Iš pradžių į Minties gatvę buvo iškeltos tik vienuoliktosios klasės, bet tie metai parodė, kad šitaip padalijus bendruomenę, gresia jos suirimas. Prasidėjo ilga ir varginanti kova dėl patalpų. Politikams, mokytojams, mokiniams bei jų tėvams stengiantis, licėjus liko Širvintų gatvėje, o Jaunimo mokykla išsikėlė į Minties gatvę. Tai buvo 1995 metai – licėjus šventė savo penkmetį. Tais metais jis virto keturmete gimnazija – pirmą kartą buvo priimtos devintosios klasės.

Licėjus ir toliau tobulėjo – ugdymo procesui pritaikė naujas patalpas, pagal profilineio ugdymo koncepciją parengė naujus ugdymo planus. 1997

m. licėjuje buvo įkurta Tarptautinio bakalaureato klasė, kurioje visi mokomieji dalykai pradėti mokytį anglų kalba. Šios tarptautinės programos įgyvendinimas suteikė licėjui ne tik išskirtinumo, bet ir sudarė prielaidas tobulėti mokytojų kolektyvui. Taip pat toliau buvo tobulinama biocheminių klasių mokymo koncepcija. Vis labiau ėmė skleistis licėjaus įvairiapusiškumas. Sistemingai buvo stiprinamas humanitarinių mokslų mokymas. Šalia tikslųjų ir gamtos mokslų ilgainiui įsitvirtino ir humanitarinės disciplinos. 1999 m. Lietuvoje įvedus valstybinius brandos egzaminus, licėjaus mokinių pasiekimai dar labiau išryškėjo. Pagal mokymosi rezultatus, licėjus užėmė pirmąją poziciją Lietuvoje ir jos neužleidžia iki šių dienų. Be to, kiekvienais metais licėjaus mokiniai sėkmingai atstovauja Lietuvai ir tarptautinėse olimpiadose. 2000 m. metais licėjus pažymėjo dešimties metų jubiliejų.

Naujasis tūkstantmetis licėjui tapo tolimesnio stiprėjimo ir galutinio įsitvirtinimo laikotarpiu. Nuslopo kalbos apie licėjaus reikalingumą ir galiausiai buvo susitaisyta, kad ir tokia mokykla turi teisę egzistuoti. Be to, vis gražiau sklėdėsi licėjaus kūrybinis potencialas. Ypatingu iššūkiu mokyklos bendruomenei tapo licėjaus vardo įtvirtinimas. Senasis, akcentavęs realinius mokslus, nebeatitiko realybės. Po ilgų svarstymų buvo nutarta siekti mokyklą pavadinti Vilniaus licėjumi. Tačiau toks, atrodytų, paprastas techninis klausimas tapo tikru išbandymu visai licėjaus bendruomenei. Lietuvos švietimo dokumentuose licėjaus, kaip atskiro tipo mokyklos, nebuvo. Todėl valdininkai pradėjo reikalauti panaikinti licėjaus vardą mokyklos pavadinime. Šis klausimas buvo pradėtas svartyti aukščiausiose valstybinėse institucijose. 2004 m. Vilniaus miesto savivaldybės taryba, atsižvelgdama

į mokyklos prašymą ir Valstybinės lietuvių kalbos komisijos bei Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos pritarimą, nusprendė Vilniaus tikslųjų, gamtos ir technikos mokslų licėjų pavadinti Vilniaus licėjumi.

Netrukus licėjaus pirmame aukšte buvo įrengti gamtos mokslų kabinetai su laboratorija. Tai buvo labai svarbus žingsnis licėjaus gyvenime, nes tik po penkiolikos metų licėjus racionaliai galėjo pradėti naudotis visomis patalpomis. Šis pasikeitimas gražiai įprasmino gamtos mokslų įsitvirtinimą licėjuje. Vėliau, 2011 m. buvo įrengta dar viena – moderni ir kompiuterizuota – laboratorija. Svarbiu etapu licėjaus raidoje tapo 2006 m. pradėtas įgyvendinti projektas „Vilniaus licėjaus energetinio ūkio renovacija“. 2007 m. rugsėjį mokiniai atėjo į atnaujintą licėjų: buvo pakeisti langai, šildymo sistema ir apšiltintas stogas. Kitų metų vasarą buvo sutvarkyti antrojo aukšto koridoriai ir klasių grindys.

Be licėjaus gyvenimo sąlygų gerinimo daug dėmesio buvo skiriama ir licėjaus ugdymo proceso tobulinimui. 2007 m. buvo iš esmės pakeista priėmimo tvarką į licėjų. Dabar mokiniai privalo laikyti ne tik lietuvių k. ir matematikos egzaminus, tačiau turi parodyti savo užsienio k., istorijos, geografijos, fizikos, chemijos ir biologijos gebėjimus. Šis keitimas atspindi naująją licėjaus koncepciją, kurios esminis tikslas yra atverti licėjaus duris įvairių polinkių mokiniams ir tokiu būdu formuoti įvairiapusišką mokyklą. Tobulinat ugdymo procesą ir siekiant geriau atskleisti mokinių gebėjimus, paskutinėse dviejose licėjaus klasėse mokiniams sudarytos sąlygos rinktis tikslines matematikos, lietuvių k. ir istorijos grupes. Šiose grupėse mokiniams sudaromos galimybės giliau ir išsamiau mokytis pasirinktą dalyką. Taip pat pastaraisiais metais daug dėmesio yra skiriama mokinių vertybinių nuostatų ugdymui.

Prabėgę metai akivaizdžiai paliudijo, kad licėjus, visa savo veikla gražiai įprasminęs švietimo reformos pagrindinius tikslus ir siekius, tapo išskirtiniu reiškiniu visoje Lietuvos švietimo sistemoje. 2010 gruodžio 22 d. visa licėjaus bendruomenė šventė mokyklos dvidešimtmetį, o rudenį prie licėjaus buvusi Širvintų stotelė pervardinta licėjaus vardu. Tai yra vienintelė viešojo transporto stotelė Vilniuje, pavadinta vidurinės mokyklos vardu.

Šiandien atlikti darbai liudija, kaip gali būti prasmingai įgyvendintos netradicinės iniciatyvos ir atvertos naujos galimybės Lietuvos vaikams. Tačiau licėjaus idėja neleidžia sustoti, ji kaip tik reikalauja nepaliaujamo atsinaujinimo ir lyderystės dvasios.

Apie mokymąsi Tarptautinio bakalaureato programoje

Licėjus - mokykla, siūlanti vienuoliktokams ir dvyliktokams išskirtinę galimybę baigti anglų kalba dėstomą Tarptautinio bakalaureato programą ir globaliu mastu giliau pažvelgti į pasaulį pro kelių pasirenkamų mokomųjų dalykų prizmę. Pagrindinis TB programos išskirtinumas - universali vertybinė sistema, siekis išugdyti smalsų, kritiškai mąstantį individą, aktyvų ir atsakingą visuomenės narį. Kaip to siekiama? Tarptautinį bakalaureatą pasirinkęs mokinys pirmą kartą susiduria su rimtu prioritetų pasirinkimo iššūkiu - jis turi pasirinkti tik šešis mokomuosius dalykus, iš kurių trys svarbiausi dėstomi aukštesniu lygiu (šešios savaitinės pamokos), o likę trys - standartiniu, jiems skiriamos keturios akademinės valandos per savaitę. Antrasis akademinis programos iššūkis arba vertinga priešuniversitetinė patirtis - atskirai vertinamas, savarankiškas 4000 žodžių kursinis darbas (*Extended Essay*), vienerius metus rašomas iš vieno mokomojo dalyko. Per dvejus metus mokinys akademiškai tobulėja, supažindinamas su egzaminų programa. Įpusėjęs pirmiesiems mokslo metams prasideda tikrasis pasiruošimas dvyliktos klasės TB baigiamiesiems egzaminams - rašomi paprastai ketvirtadalį ar penktadalį baigiamojo egzamino įvertinimo sudarantys, kiekvienam mokomajam dalykui atskiri išorinio ir vidinio vertinimo darbai (pavyzdžiui, biologai ir chemikai daro ir aprašinėja laboratorinius darbus, istorikai detaliam analizuoja vieną konkretų istorinį įvykį). Dvyliktos klasės gegužę mokiniai rašo visų šešių dalykų egzaminus, kuriuos vertina

išoriniai vertintojai, jie naudoja vieną TB 7 balų skalę. Kadangi Tarptautinis bakalaureatas ugdo įvairiapusių žmones, daug dėmesio skiriama ir visuomenei naudingam darbui (*CAS - creativity, action, service*), kuris apibrėžiamas kaip atsvara griežtiems akademiniams reikalavimams ir skatina asmeninį mokinių tobulėjimą. Taip pat svarbu paminėti, jog Tarptautinis bakalaureatas turbūt vienintelė pasaulyje programa, oficialiai mokanti savo mokinius pažinimo meno per pažinimo teorijos pamokas, dar žinomas kaip TOK (*Theory of Knowledge*). Pažinimo teorija yra 100 valandų kursas, kurio metu mokiniai atvirų diskusijų tarptusavyje ir su mokytoju metu mokomi kritiškai įvertinti skirtingus pažinimo būdus (juslinį suvokimą, emocijas, kalbą, protą) ir pažinimo sritis (etiką, gamtos ir socialinius mokslus, meną, matematiką ir istoriją). Atsiskaitydami pažinimo teoriją mokiniai turi paruošti vieną prezentaciją, parašyti esė ir išnagrinėti kelias šiuolaikiniame pasaulyje aktualias pažinimo problemas. Visi mokiniai, sėkmingai išlaikę šešis baigiamuosius egzaminus, parašę ir atsiskaitę kursinį darbą, dvejus metus atsakingai rūpinęsi savo visuomenine veikla ir dalyvavę pažinimo teorijos pamokose, gauna pasaulyje pripažintą Tarptautinio bakalaureato programos diplomą ir palieka Vilniaus licėjų per dvejus metus, pastebimai patobulėję kaip asmenybės.

Lina Sadovskaja

Licėjus visada buvo apipintas mitais ir legendomis. „Kiek žmonių, tiek nuomonių“, sakytume. Bet galbūt taip yra paprasčiausiai todėl, kad į Vilniaus licėjų reikia įstoti ir dėl to ne kiekvienas turi galimybę čia mokytis. Aukštieji semestrų vidurkiai bei gerojo mokinio statusas buvusioje mokykloje negarantuoja sėkmės stojant – sąžiningai, remdamiesi tik savo žiniomis, aštuntokai turi išlaikyti lietuvių kalbos, matematikos, pirmosios užsienio kalbos, gamtos mokslų – chemijos, biologijos ir fizikos, bei socialinių mokslų – istorijos ir geografijos, integruotą egzaminą. Įstojusieji, laimingi bei smalsūs, rugsėjo pirmąją jau švenčia licėjuje – jų laukia ketveri įdomūs – ne tik akademiškai – metai.

Kalbant apie formalųjį ugdymą, licėjus yra puiki vieta žingediems mokiniams, kurie siekia truputį daugiau. Mokykla drąsiai gali didžiuotis geru ir profesionaliu mokytojų kolektyvu – jie visada paskatins ir padės pasiruošti olimpiadoms, pateiks įdomių, intriguojančių uždavinių, parekomenduos įdomią knygą ar tiesiog įsivels į intelektualią ir smagią diskusiją. Licėjaus pedagogai skatina vaikus dalyvauti įvairiuose savivaldybės, organizacijų ar kitų mokyklų organizuojamuose renginiuose ar konkursuose bei, savaime suprantama, įvairiose olimpiadose. Turint omenyje, kad Vilniaus licėjus yra Gėtės instituto partneris, ypač dažnai tenka išgirsti apie Vokiečių projektus – teatrą, debatus, keliones ir pan. Taip pat licėjus gali pasigirti keletu modernių kabinetų – dvejomis biologijos – chemijos laboratorijomis (viena jų kompiuterizuota, ją licėjus įkurė tik šiais metais ir ateityje ji turėtų tik pildytis naujais įrenginiais, prietaisais) bei instrumentų pilnu naujuoju muzikos kabinetu.

Kaip ir kiekvienoje mokykloje, kiekvienas mokinys, baigęs dešimt klasių, turi pats susidaryti mokymosi planą, maksimaliai pasirinkdamas 32 savaitines pamokas – kai kurių dalykų atsisakoma, kiti pasirenkami A, B lygiais. Gali būti pasirenkamas pamokos modulis – papildoma akademinė valanda žinioms gilinti. Licėjuje suteikiama išskirtinė galimybė rinktis matematikos, lietuvių kalbos arba istorijos tikslinę grupę – ji skirta tiems, kurie nori gilintis į dalyką daugiau negu numatyta bendrojo lavinimo programoje. Iš universitetinio mokymosi formos mokykla perėmė sesijas, kurias liceistai privalo išlaikyti kiekvieną pavasarį. Aukštų pasiekimų olimpiadose pasiekusius mokinius jų mokytojas gali atleisti nuo sesijos egzamino.

Kalbant apie mokyklos aplinką... Kai kurie sako, kad licėjui verkiant reikia renovacijos. Tikiu, kad kadanors jos ir sulauksime, bet daugeliui mokinių

Apie mokymąsi Vilniaus licėjuje

aplinka miela tokia, kokia yra. Licėjus tylus – čia nėra skambučių, spalvingas – iškritusias rūsio plyteles pakeičia mokinių piešiniai, šiltas – dėl kur nors užsilikusių renginių dekoracijų, ir gaivus – dėl žalio ir saulėto vidinio kiemelio. Taip pat projekto „Kūrybinės partnerystės“ metu licėjaus rūsio sienos buvo papuoštos žaismingais piešiniais, ant jų pakibo „kryžiukai – nuliukai“ bei šaškės, vieną stoglangių papuošė spalvingas vitražas. Taip pat mokiniai rūsio prieblandoje gali pailsėti ant jaukių sofūčių. Anksčiau licėjuje buvo ir poilsio erdvė – legendinis 104 – as kabinetas. Dabar jis transformuotas į muzikinę erdvę, o „poilsiavietė“ keliasi kitur – į buvusį metalo sandelį. Jauki, lietuviška simbolika dekoruota poilsio erdvė šiais metais įsikūrė ir po laiptais į rūšį. Sutikime – licėjaus aplinka nėra moderni ir blizganti, bet ji tikrai širdžiai miela, „neįpareigojanti“ ir primena namus.

Turbūt teko girdėti ir posakį: „licėjus – ne mokykla, tai gyvenimo būdas.“ Matyt taip nutiko dėl mokyklos kūrimosi pradžioje sąmoningai formuotos universitetinės dvasios – mokytojai tikėjo ir pasitikėjo mokiniais, kolegiskai bendravo ir bendradarbiavo. Puikus pasitikėjimo mokiniais bei jų atsakingumo įrodymas yra tai, kad mokykloje niekada nebuvo pažymių knygelių. Tiesa, šiais metais buvo įvestas elektroninis dienynas.

Galiu nedvejodama pasakyti, kad licėjus yra ta mokykla, kurioje save atras kiekvienas mokinys. Mokslas, menas, renginių organizavimas, vaidinimas juose, jų vedimas ar fotografavimas, muzika, leidinių kūrimas, dailė... Reikalingas kiekvienas, nes spalvinga ir įvairiapusiška bendruomenė ir susideda iš individualių asmenybių. Visi stengiasi ar bent jau turėtų pasistengti duoti kiek įmanoma daugiau savo mokyklai, tačiau nepaneigsime – licėjus ir mums duoda neapskaičiuojamai ir neišvardijamai daug. Ex'ė Ieva Krivickaitė sakė: mes ateinam įkvėpti licėjų, iškvėpti save. Čia mes užaugame.

Savivaldos veiklos ataskaita 2011-2012 m.

Dar 19 amžiuje šveicarų filosofas Anri Frederikas Amjelis yra pasakęs – minutės ilgos, o metai trumpi. Ir iš tiesų, nors būta ir įvairių, be galo įstabių akimirku, metai pralėkė neįtikėtinai greitai. Tikiuosi, kad savivaldos darbas, kurio akivaizdūs rezultatai turėtų pasimatyti jau kadencijos pabaigoje, atneš į licėjų daug teigiamų pokyčių. Verta tuos darbus trumpai paminėti.

MŪSŲ DARBAI:

- Pradėjome licėjaus simbolikos ir internetinio puslapio kūrimą – tikimės kitamet jį užbaigti.
- Su naujaisiais Kiemelio FM valdytojais rekonstravome radiją – rugsėjį jau galime planuoti tiesiogines laidas.
- Kvietėme įvairius lektorius ir aktorius. Įvyko mažiau paskaitų, negu norėjome, bet neverta nusiminti – ilgai laukti L. Donskis ir Jo Ekscelencija V. Adamkus pažadėjo būtinai atvykti kitais mokslo metais.
- Organizavome mainus su Užupio, Jėzuitų ir KTU gimnazijomis.
- Rengėme ir planavome naujojo laisvalaikio kambario įrengimą - jis atvers duris jau rugsėjį.
- Dėl priklausymo įvairioms organizacijoms (LMS, LIMUN ir kt.) bei dalyvavimo tokiuose renginiuose kaip Protmūšis, geriname bendradarbiavimą su kitomis mokyklomis.
- Dalyvavome mokyklos tarybos veikloje.
- Įvykdėme daug smulkių buitinių pokyčių – pakabinome roletus salėje, vėjelius tualetuose,

žaliuzės viršutiniame aukšte bei pastatėm dviračiams prirakinti skirtus stovus kiemelyje.

- Diskutavome ir tarėmės su ALUMNI dėl mokytojų vertinimo projekto.
- Tešėme renginių tradiciją – Šokių maratoną Jaz pictures, Menų savaitę ir kt.

Kai kuriuos darbus jau padarėme, o kitų rezultatus tikimės netrukus pamatyti. Be abejo, yra dar daug naujų idėjų, apie kurias bus verta vėliau kalbėti tik pradėjus jų įgyvendinimą.

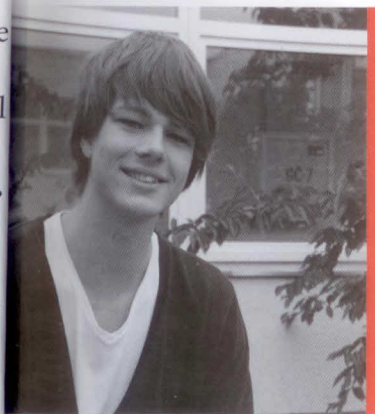
Manau, kad apžvelgus mūsų darbus išryškėja akivaizdi tendencija – siekėme naujovių. Naujajam laisvalaikio kambarys, licėjaus internetinis puslapis, atributika, mainai su įvairesnėmis mokyklomis, nauja kiemelio FM koncepsija – vis tuo siekėme pagyvinti truputį snūduriuojančią licėjaus bendruomenę. Deja, viskas nevyko taip greitai, kaip tikėjomės, tačiau neverta liūdėti – juk, anot Voltero, niekada nebūna didžiųjų darbų be didžiųjų sunkumų.

Be abejo, pastebėjome savo veikloje ir trūkumų. Norint sutelkti bendruomenę, vien tik pokyčių nepakanka: kai rezultatų tenka ilgai laukti, savivaldos darbas kartais lieka tarsi nepastebėtas. Supratome, kad licėjui būtini efektyvūs sprendimai mokinių aktyvumui skatinti. Menų savaitė tikrai nepavyko taip, kaip tikėtasi. Dėl dalyvių trūkumo teko atsisakyti kai kurių renginių, esame priversti pergalvoti ir pačią renginio koncepsiją. Teko girdėti ir administracijos atsiliepimų, esą galbūt neverta palaikyti Menų savaitės formato, verčiau tiesiog išskaidyti ją į atskirus renginius. Siekiant to išvengti, būtina reaguoti rimtai. Galbūt verta suburti atskirą grupę iniciatyvių mokinių, kurie užsiimtų renginių reklama ir apipavidalinimu – veikų tarsi paskatinimas aplinkiniams?

Metai buvo be galo įtempti ir darbingi, tačiau svarbiausia – palyginti savo pažadus bei nuveiktus darbus ir apmąstyti neatitikimus. Tačiau dabar po truputį įsibėgėja visi darbai, kuriuos minėjau kampanijos metu. Užsitęsusių projektus ir naujai kilusias idėjas, tikiuosi, pavyks sėkmingai užbaigti jau naujajai savivaldai. Kol kas – laukite rugsėjo. Galbūt kai kurie pokyčiai Jus maloniai nustebins.

Lukas

Mokinių savivalda

Prezidentas
Lukas Vaivuckas
(TBI)

I kurso senatorė
Justina Čižinauskaitė
(IE)

II kurso senatorė
Eidvilė Banionytė
(IIA)

III kurso senatorė
Gabrielė Krupovič
(IIID)

IV kurso senatorė
Justina Staigytė
(IVA)

TB klasių senatorė
Lina Sadovskaja
(TBI)

Seniūnai

Miglė Kalinauskaitė (IA)
Augustė Navickytė (IB)
Rūtenis Badikonis (IC)
Monika Repčytė (ID)
Rusnė Kirtiklytė (IE)

Elena Gorodeckytė (IIA)
Monika Stasytė (IIB)
Uršulė Sadauskaitė (IIC)
Ignas Šilgalis (IID)

Rytė Rutkauskaitė (IIIA)
Ignas Milkevičius (IIIB)
Rapolas Daugintis (IIIC)
Gabrielis Černiauskas (IIID)
Lina Sadovskaja (TBI)

Justina Staigytė (IVA)
Miglė Beinortaitė (IVB)
Edvinas Atmanavičius (IVC)
Augustė Nausėdaitė (TBII)

Vilniaus licėjaus administracija

Vilniaus licėjaus
direktorius
Saulius Jurkevičius

Direktoriaus
pavadootoja ugdymui
Jolita Milaknienė

Direktoriaus
pavadootoja ugdymui,
Tarptautinio
bakalaureato klasėms
Vilija Balčiūnaitė

Vokiečių kalba

Genovaitė Nagevičienė

Irena Juozapavičienė

Vida Pasausienė

Lietuvių kalba

Vilija Dailidienė

Vida Lisauskienė

Rima Mackevičienė

Asta Karaliūtė - Bredelienė

Inga Žemaitytė

Anglų kalba

Vilija Balčiūnaitė

Palmira Bitinienė

Regina Jonušienė

Laura Petkutė

Dalia Račkauskienė

Rima Sukackienė

Jūratė Vėlyvienė

Prancūzų kalba

Gintarė Baciuškienė

Asta Kamendoriūtė

Matematika

Benas Budvytis

Erikas Karikovas

Danguolė Jonaitienė

Zita Kacėnienė

Zina Šiaulienė

Tomas Šiaulyš

Informatika

Irina Čibiraitė

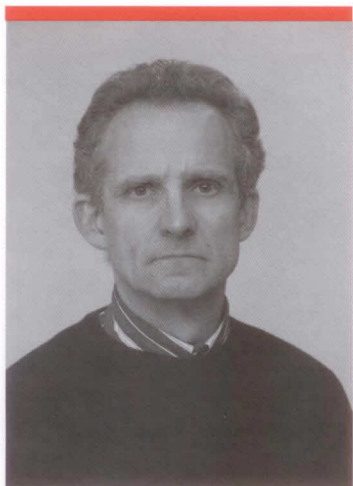

Bronius Skūpas

Darius Šimkus

Muzika, etika

Ričardas Jankauskas

Dailė

Rimvydas Markeliūnas

Choreografija

Danutė Ulvydienė

Kino istorija

Ernesta Jasevičiūtė

Teatro istorija

Saulė Stončiūtė

Nieko
naujo
po
šia
saule

Kai laiko menkumas išsiplečia iki Visatos dydžio,
išnyksta ribos tarp „visada“ ir „niekada“,
beveik baisu būna nežinoti, kada ateis rytojus.
Staiga paašškėja, kad kažkur *ten* yra tvarka.
Tyliai slūgsančiuose ūkuose, atmosferose.
Kažkur *čia* yra tiesa - širdies plakime -
begalinėje muzikoje - pradžiose, pabaigose.
Tik tarp *ten* ir *čia* - chaosas,
vėl vis iš naujo.
Kaskart vis taip pat.

Monika Satkūnaitė

Kūno kultūra

Iveta Nadzeikienė

Daiva Janulienė

Daiva Strielkūnienė

Kinų kalba
ir kultūra

Dalia Vaičiušienė

Japonų kalba

Koichi Sato

Tikyba, etika,
filosofija

Ernestas Šidlauskas

Psichologija

Linas Ulevičius

Žmogaus sauga

Renata Dikčiūtė

Fizika

Eugenijus Rudminas

Danutė Aleksienė

Biologija

Alyda Daulenskienė

Alma Čekauskienė

Chemija

Virginija Barbaravičiūtė

Rasa Žemaitaitienė

Istorija

Saulius Jurkevičius

Algis Sindaravičius

Algis Bitautas

Rolandas Čiapas

Geografija

Jolita Milaknienė

Linoreta Vasilevičienė
Kūno kultūros ir
geografijos mokytoja

Kiti darbuotojai

Direktorius
pavaduotojas
ūkio reikalams

Marius Jasinavičius

Mokinių sveikatos
priežiūros
specialistė

Romutė Šereikienė

Raštinės vedėja

Jūratė Povilaitienė

Bibliotekos vedėja

Zita Grencėvičienė

Psichologė

Kotryna Brundzaitė

Valytojos

Danuta Anuškevič

Ania Charevič

Galina Loginovienė

Ala Markauskienė

Rūbininkės

Vanda Česnulienė

Gelena Ruseckaja

Kiemsargis

Audrius Račius

Sargai

Igor Nesterovič

Gintautas Vainius

Juozas Kazlauskas

Budėtoja

Danuta Anuškevič

Pastatų ir sistemų
priežiūros, einamojo
remonto darbuotojai

Audrius Račius

Marius Jasinavičius

Valgyklos vedėja

Irena Jarmalovič

1A
Pirma eilė (iš kairės): Laurynas Grikšas, Emilija Krikštaponytė, Gabija Atmanavičiūtė, Tomas Venclovas, Simonas Ašmontas, Povilas Šlekys, Justinas Kavoliūnas, Ignas Kancleris. **Antra eilė (iš kairės):** Algirdas Žiemys, Viktorija Danieliūtė, Gabrielė Skiriūtė, Rūta Šilgalytė, Eva Sventickaitė, auklėtojas Ernestas Šidlauskas, Rūta Kasnauskaitė, Rūta Meškėnaitė, Greta Labul, Gintarė Drumstaitė, Elena Živatkauskaitė. **Ant sofos sėdi (iš kairės)** Dovilė Giršvildaitė (ant kairiojo ranktūrio), Milda Girdenytė, Karolis Znutas, Eglė Jonaitytė, Danius Bačkis, Ugnė Šakenytė, Miglė Kalinauskaitė (ant dešiniojo ranktūrio). **Ant žemės sėdi** Lukas Kevličius, Kasparas Kizlaitis. **Nuotraukoje nėra** Manto Dobravolsko, Gintarės Žukauskaitės.

Pirma eilė (iš kairės): Vaida Matijoškaitė, Beatričė Balčiūnaitė, Augustė Navickytė, Aurelija Martinonytė, Monika Nedzinskaitė, Vaiva Būgaitė, Erika Purpurovič. **Antra eilė (iš kairės):** Paulius Ašvydis, Kristina Reimerytė, Luka Marija Urbonaitė, Gytis Barkauskas, Antanas Firsanovas, Gabija Tuinaitė, Gintarė Šiulytė, Elena Paškevičiūtė, Ivona Juchnevičiūtė, Elena Paleckytė, Jolanto Borko, Tadas Krasauskas. **Trečia eilė (iš kairės):** Saulius Beinorius, Jurgis Lingys, Adelė Mažeikaitė. **Ant žemės sėdi** Urtė Barcevičiūtė, Jonas Kavaliauskas, Simas Karolis Poškus, auklėtojas Tomas Šiaulyš, Andrius Montvila, Marius Gotbergas. **Nuotraukoje nėra** Adomo Gaudiešiaus.

Pirma eilė (iš kairės): Simas Šlakaitis, Mantas Dirma, Martynas Milaknis, Milda Sutkevičiūtė, Rūtenis Badikonis, Marius Baškys, Milda Jundulaitė. **Antra eilė (iš kairės):** Justina Kecoriūtė, Irina Bukina, Ieva Šapovalovaitė, Viltė Mielinytė, Rugilė Nedzinskaitė, Marina Tarakanova, Dovydas Strimaitis, auklėtoja Gintarė Baciūskienė, Ugnė Paulikaitė, Ana Agėjevaitė, Šarūnė Maksvytytė. **Trečia eilė (iš kairės):** Julijona Biveinytė, Margarita Dėviatjarova, Ernestas Bitkivskis, Lukas Minkevičius. **Apatinė eilė (iš kairės):** Agnė Burokaitė, Benas Civilka, Matas Blagnys. **Nuotraukoje nėra** Manto Petriko, Gyčio Činčiaus.

Pirma eilė (iš kairės): Mantas Rotmanas, Donatas Meškelė, Norbertas Kairys, Julija Grigaliūnaitė, Marius Petniūnas, Valentinas Janeika, Nerijus Girklys, Gabijus Šukaitis. **Antra eilė (iš kairės):** Gabrielė Kemėšytė, Kamilė Šakelytė, Monika Repčytė, ant sofos sėdi: Miglė Aladaitytė, Aurelija Gamulka, Bartė Šimaitytė, už jos stovi Vainius Vrubliauskas, šalia Vainiaus - Giedrė Juknevičiūtė, už Giedrės stovi Emilija Biekšaitė, Ieva Širutavičiūtė, Evelina Gudoitytė, Paulius Baikauskas, Skaistė Arbačiauskaitė. **Trečia eilė (iš kairės):** sėdi Elzė Degutytė, ant sofos: Rokas Skurdauskas, Lukas Kuprys, auklėtojas Tomas Šiaulyš, Adomas Stakauskas, auklėtoja Zita Kacėnienė. **Ant grindų tarp Tomo ir Adomo sėdi** Gintautas Kamuntavičius, dešiniau - Kotryna Ašoklytė.

1E

Pirma eilė (iš kairės): Ugnė Alškaitė, Andrius Paulauskas, Nikodemas Tučkus, Baltrus Šivickis ir Deividas Lavrik. **Antra eilė (iš kairės):** Artur Nakliuda, Aušra Pukštaitė, Aušra Simanavičiūtė, Gintarė Valėnaitė, Paulius Trumpickas, auklėtoja Irena Juozapavičienė, Alanas Plaščinskas, Evelina Venckutė, Medardas Zobarskas, Miglė Žebrauskaitė. **Trečia eilė (iš kairės):** Rusnė Kirtiklytė, Rugilė Mauricaitė, Martyna Kalvaitytė, Monika Višnevska, Joana Vitkutė, Aistė Mickutė, Ieva Marija Urbonaitė. **Ketvirta eilė (iš kairės):** Klementas Davidavičius ir Mykolas Urbonas. **Nuotraukoje nėra** Jogvilės Sušinskaitės ir Justinos Čižinauskaitės.

Visada

Bėgti, suklupti, tvirtai žengti.
Nors ruduo. Nors vėsoka.
Nei skausmo, nei šypsenos nevengti,
Nes retas taip moka.

Juoktis iš lengvabūdžių žmonių,
Minutei vaiku pasijusti.
Su džiaugsmu pripažinus – vienas jų tu,
Tikrovės nuo sapno neskirti.

Nebijoti, svajoti, laiką taupyti,
Pajusti, kad visko užtenka.
O degančią vasarą gėlių prisiskinti,
Aš su tavim, tik duok ranką.

i. Mėnulį paliesti pašokus,
tam draugui arbatos atnešti.
stebėti net gyventi išmokus,
sblėstančios laimės viltimi užgesti.

Pirma eilė (iš kairės): Ugnius Beinorius, Dominykas Rajunčius, Eglė Beigaitė, Jurgita Žiaušytė, Tadas Temčinas, Gytis Šimėnas, Emilija Šermukšnytė. **Antra eilė (iš kairės):** Augustė Butkevičiūtė, Linas Černiauskas, Mantrimas Šeškus, Martynas Ruzgas, Viktorija Tiažkiūtė, Gertrūda Verikaitė, klasės auklėtoja Daiva Strielkūnienė, Emilija Meidutė. **Trečia eilė (iš kairės):** Elena Gorodeckytė, Akvilė Kuprytė, Mingsilė Drevinskaitė, Matas Petreikis. **Ketvirta eilė (iš kairės):** Edita Pileckytė, Loreta Kavaliukaitė, Robertas Baliuka, Violeta Stojalnikova, Dominykas Vaitkevičius. **Ant grindų sėdi** Žilvinas Vinskas, Laurynas Čičiškinas, Gabija Barnard. **Nėra** Eidvilės Banionytės

Pirma eilė (iš kairės): Mantas Pajarskas, Vytautas Stanevičius, Adomas Klimantavičius, Karolis Grigaliūnas, Rytis Urbanavičius, Dominykas Jakštonis. **Antra eilė (iš kairės):** Arnas Kapustinskas, Audrius Malelė, Emilija Mazūraitė, Monika Stasytė, Germantė Urbonavičiūtė, Greta Kaužinytė, Gytautas Karklius, Andrius Meškauskas, Daniel Juranec, Auksė Tamulytė. **Trečia eilė (iš kairės):** Aušra Ringelevičiūtė, Mindaugas Dadurkevičius, Gabija Stankevičiūtė, auklėtojas Erikas Karikovas, Jorūnė Linkevičiūtė, Jurga Viktorija Daunoraitė, Miglė Černiauskaitė. **Guli** Julius Juodagalvis. **Ant žemės sėdi** Eglė Morta Antanavičiūtė, Diana Baužytė. **Nėra** Erikos Rukšėnaitės ir Brigitos Matulytės.

2C

Stovi (iš kairės) Gytis Nakvosas, Kristupas Skarulis, Julijonas Kikutis, Skalmantas Olšauskas, Eivinas Butkus, Gabrielė Gecevičiūtė, Agnė Dauderytė, Linas Lešinskas, Gustė Verseckaitė, Paulė Tulevičiūtė, Uršulė Sadauskaitė, Aurelija Šerniūtė, Rūta Zagorskytė, Auklėtoja Rima Sukackienė, Rasa Krištopaitytė, Gerda Gurkšnytė, Barbora Šnaraitė, Dorotėja Noreikaitė, Gabrielė Balachninaitė, Rimantė Žedaveinytė, Gabija Liaudanskaitė, Radvilė Jakubauskaitė, Kristė Ilgūnaitytė, Jonas Žemaitaitis. **Guli (iš kairės)** Tomas Sipko. **Nuotraukoje nėra** Vytautės Boreikaitės, Justino Dargio, Simono Juodžio, Tomo Mackaus.

Pirma eilė (iš kairės): Lukas Jakas, Mykolas Blažonis, Augustinas Maniušis, Lukas Jonuška, Domantas Kapleris, Adomas Stankevičius, Augustinas Stropus, Ignas Urbonavičius. **Antra eilė (iš kairės):** Dalia Tamulytė, Gabrielė Seniut, Simona Kasinskaitė, Viltautė Zarembaitė (sėdi šiek tiek žemiau, tarp Simonos ir Agnės), Agnė Semėnaitė, Agnė Jurgaitytė, auklėtojas Algis Sindaravičius, Augustė Augustinaitė, Goda Mockutė, Lina Kisieliūtė. **Trečia eilė (iš kairės):** Indrė Šemetaitė, Karolina Panto, Gabrielė Mikalaukaitė, Greta Urbonaitė, Kamilė Varnelytė, Ignas Šilgalis. **Ketvirta eilė (iš kairės):** Vytautas Vėgėlė, Mantas Žygas, Eimantas Sauliūnas, Justas Klimavičius. **Nuotraukoje nėra** Elijos Tichonovičiūtės.

2D

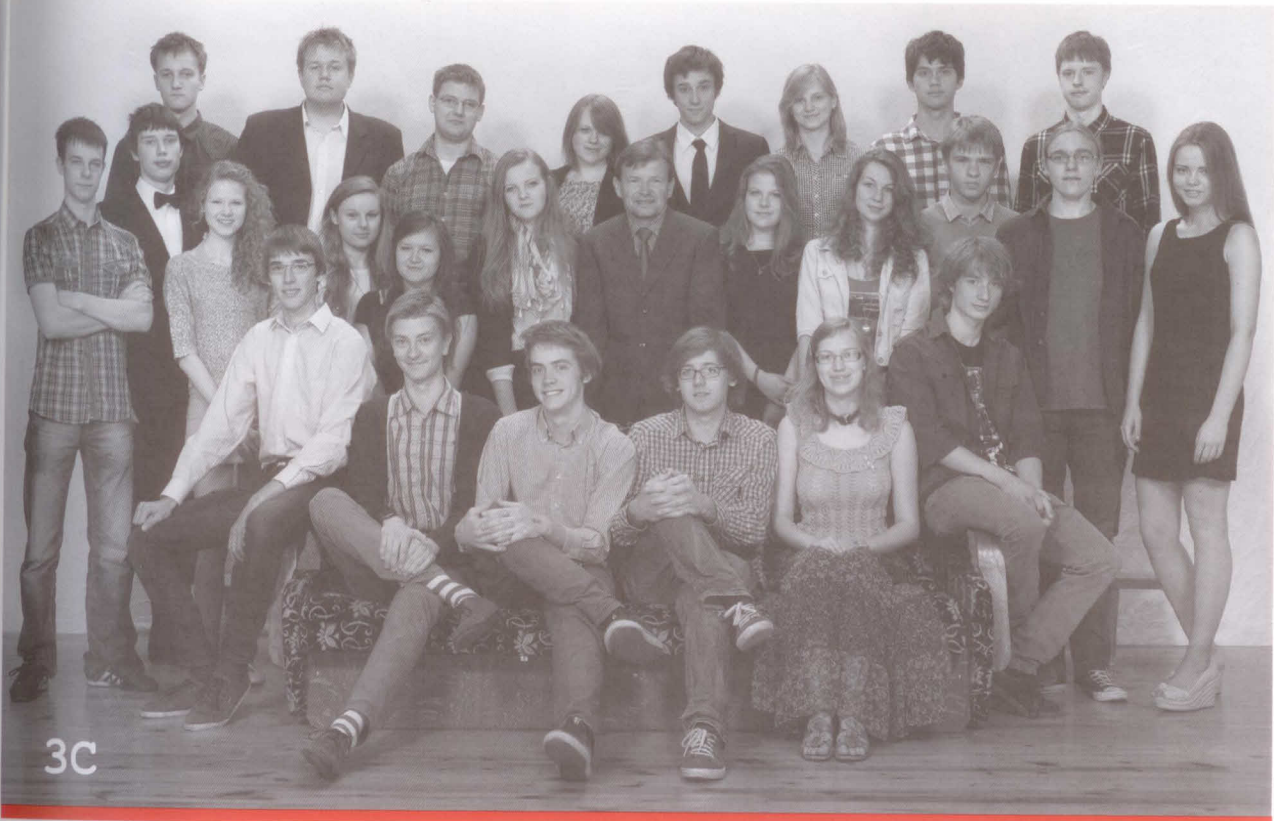
3A

Pirma eilė (iš kairės): Arnas Ulevičius, Povilas Pažėra, Milda Valiukonytė, Karolis Vencevičius. Antra eilė (iš kairės): Ieva Beržanskė, Lukas Akstinas, Karina Los, Marija Juodytė, Milda Rančelytė, Ieva Kasperavičiūtė, Greta Mitrikaitė, Indrė Piragiūtė, Gabija Navickaitė. Trečia eilė (iš kairės): Kamilė Šiaurytė, Rugilė Matulevičiūtė, Emilija Zakaitė, Kotryna Bulikaitė, Greta Musteikytė, Marija Blažytė, Rytė Rutkauskaitė. Ketvirta eilė (iš kairės): Monika Ūkelytė, Mantas Jodinskas, Monika Satkūnaitė, Augustė Ladukaitė, Vytautas Bilas. Nuotraukoje nėra Pauliaus Imbraso ir auklėtojos Vidos Pasausienės.

Pirma eilė (iš kairės): Paulius Bajeričius, Laura Diržytė, Ignas Milkevičius, Tautvydas Rutkauskas, Daumantas Kavolis, Aurimas Repečka. Antra eilė (iš kairės): Justina Malakauskaitė, Jokūbas Surgailis, Dovilė Sesickaitė, Mykolas Šermukšnis, Aivaras Atkočiūnas, Karolis Greblikas, Milda Vidžiūnaitė, Lukas Klebonas, Rimantė Grigaravičiūtė, Vaida Jankūnaitė. Ant sofos sėdi (iš kairės) Kamilė Rasteinytė, Augustė Lazickaitė, Kasparas Milerius, Liudvikas Paukštė, auklėtojas Eugenijus Rudminas, Paulius Serva, Gabrielė Kižytė, Veronika Rostovcevaitė. Ant žemės sėdi Antanas Žilakauskis. Nuotraukoje nėra Beatričės Keniausytės, Michailo Skalskio ir Ignės Martutaitytės.

3B

3C

Pirma eilė (iš kairės): Jokūbas Kasperavičius, Laurynas Karazija, Žygimantas Stražnickas, Ieva Šakelaitė, Lukas Akstinas, Justė Vežikauskaitė, Tomas Vaškevičius, Džiugas Vyšniauskas. **Antra eilė (iš kairės):** Tautvydas Politika, Marius Latinis, Goda Bikulčiūtė, Ieva Misiukonytė, Arūnė Matelytė, Ieva Stakaitė, auklėtojas Rolandas Čiapas, Justina Paluckaitė, Anelė Ausiejūtė, Mykolas Gustas, Aivaras Saulius, Ieva Lenickaitė. **Sėdi (iš kairės)** Kazimieras Kasteckas, Rapolas Daugintis, Mantas Kriščiūnas, Arnas Gerčas, Rugilė Bendinskaitė, Paulius Jonušas. **Nuotraukoje nėra** Roko Grybėno, Silvijos Milimavičiūtės, Miglės Povilėnaitės, Igno Rudaičio.

Pirma eilė (iš kairės): Goda Ražanaitė, Austėja Mielkutė. **Antra eilė (iš kairės):** Pavlina Kovaliova, Justinas Vaivada, Milda Kazlauskaitė, Gabrielė Krupovič, Mykolas Karpavičius, Goda Diečkutė, Domantė Grendaitė, Indrė Andruškevičiūtė, Viktorija Smailytė, Augustas Gornatkevičius, Julija Mockutė. **Trečia eilė (iš kairės):** Adelė Jansonaitė, Justina Pociūnaitė, Jokūbas Laukaitis, Rūta Tučkutė, Alanas Trapulionis, Antanas Terleckas, Renata Rumšaitė. **Ketvirta eilė (iš kairės):** Gabrielis Černiauskas, Evald Monastyrski, auklėtojas Ričardas Jankauskas, Justas Lukošūnas.

3D

Pirma eilė (iš kairės): Tomas Kabelis, Jevgenij Zubovskij, Gabrielė Meižytė, Janas Šupa, Laima Labanauskaitė, Agnė Keršytė, Lukas Akstinas, Elena Lesieur, Jonas Jagminas. **Antra eilė (iš kairės):** Lukas Vaivuckas, Greta Maželytė, Raminta Kazlauskaitė, Vakarė Šilininaitė, Akvilė Gedminaitė, Audrius Ričkus, Austėja Butkutė, Aistė Gaižauskaitė, Mantas Abazorius. **Trečia eilė (iš kairės):** Povilas Buinovski, Ieva Visockaitė, Dina Alytė, Indrė Lastaitė, Agota Malūkaitė, Aušra Pumputytė, Eglė Burbaitė, Anelė Ludavičiūtė, auklėtojas Linas Ulevičius, Diana Čekatauskaitė, Lina Sadovskaja, Deividas Samulionis, Saulė Aleksandravičiūtė, Vasarė Gatelytė. **Ketvirta eilė (iš kairės):** Pija Ona Indriūnaitė, Laurynas Vincas Marcinkus, Monika Rimšaitė, Vladas Kolesnik. **Nėra** Ievos Karolytės, Simono Deksnio, Žygimanto Kapočiaus, Manto Mikšos, Gabrielės Šatkovskytės.

žinai, kai nieko nežinai
 ir taip juokinga darosi rytais
 kai kvėpia mėtom patalai
 ir dar vaidenasi sapnai
 žinai, kai nieko nežinai
 išlaisvinti save bandai
 bet laiko glėbyje stipriai
 suspaudę rytmečių dievai

ar tu žinai, kai visko nežinai
 vangiai ryškėja horizontai
 susiliečia vos vos delnai
 naktinės mūzos vėl aplanko
 žinai, kai nieko nežinai
 tai viskas būna tau gerai
 pūkų pagalvę pataisai
 ir vėl gali sapnuot ramiai

Licėjaus

olimpiadininkų

pasiekimai

Matematika

9-okai:

Paulius Ašvydis – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, I vieta.

Valentinas Janeiko – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta, Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

Lukas Kuprys – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, pagyrimo raštas; Vilniaus miesto olimpiada, III vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, II vieta.

Povilas Šlekys – Vilniaus miesto olimpiada, I vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

Gintautas Kamuntavičius – Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, I vieta.

Simonas Ašmontas – Vilniaus miesto olimpiada, III vieta.

Miglė Kalinauskaitė – Lietuvos mokinių Šiaulių Universiteto konkursas, III vieta.

Algirdas Žiemys – Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

10-okai:

Ignas Urbonavičius – Vidurio Europos matematikos olimpiada, bronzos medalis; pateko į Tarptautinę matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, I vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, I vieta.

Mykolas Blažonis – pateko į Tarptautinę matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, I vieta; Vilniaus miesto olimpiada, I vieta; Lietuvos mokinių Šiaulių Universiteto konkursas, II vieta.

Mantas Pajarskas – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, I vieta.

Justas Klimavičius – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

Lukas Jonuška – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, III vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, II vieta.

Tadas Temčinas – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, pagyrimo raštas; Vilniaus miesto olimpiada, I vieta.

Dalia Tamulytė – 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, pagyrimo raštas.

Violeta Stojalnikova – Lietuvos mokinių Šiaulių Universiteto konkursas, I vieta.

11-okai:

Marius Latinis – pateko į Tarptautinę matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, pagyrimo raštas; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, III vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, I vieta.

Arnas Gerčas – pateko į Tarptautinę matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, I vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, I vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, II vieta.

Tomas Vaškevičius – pateko į Vidurio Europos matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, I vieta; Lietuvos mokinių Šiaulių Universiteto konkursas, III vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, I vieta.

Daumantas Kavolis - 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, I vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, I vieta.

Karolis Greblikas - 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, III vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, II vieta.

Kamilė Rastenytė - Vilniaus miesto olimpiada, III vieta.

Lukas Klebonas – Vilniaus miesto olimpiada, pagyrimo raštas.

Mantas Kriščiūnas - Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

Žygimantas Stražnickas - Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

12-okai:

Justinas Česonis – pateko į Tarptautinę matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, II vieta; Vilniaus miesto olimpiada, I vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, II vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, I vieta.

Linus Klimavičius – pateko į Tarptautinę matematikos olimpiadą*; 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, I vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, I vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, I vieta.

Kęstutis Vilčinskas - 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, III vieta; Vilniaus miesto olimpiada, II vieta.

Paulius Leonavičius - 61-oji Lietuvos mokinių matematikos olimpiada, III vieta; Vilniaus miesto olimpiada, III vieta; prof. J. Matulionio jaunųjų matematikų konkursas, III vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, III vieta.

Tadas Kriščiūnas - Vilniaus miesto olimpiada, II vieta; Lietuvos mokinių Šiaulių Universiteto konkursas, II vieta; Lietuvos edukologijos universiteto jaunųjų matematikų olimpiada, II vieta.

Vykintas Baltrušaitis – Vilniaus miesto olimpiada, pagyrimo raštas.

Laureatai. Iš kairės: Marius Latinis, Paulius Leonavičius. Iš dešinės: mok. Zina Šiaulienė, Tomas Vaškevičius, Daumantas Kavolis

Anglų kalba

11-okai:

Paulius Bajerčius – Vilniaus miesto anglų kalbos olimpiada, I vieta; Lietuvos mokinių anglų kalbos olimpiada, bronzos medalis.

Vokiečių kalba

10-okai:

Vytautė Boreikaitė – Vilniaus miesto vokiečių kalbos olimpiada, I vieta.

11-okai:

Rugilė Matulevičiūtė – “Jungend Debattiert International” debatų miesto etapas, I vieta; Lietuvos etapas, II vieta; iškovojo teisę dalyvauti tarptautiniame debatų finale.

12-okai:

Agnė Štengerytė – vokiečių kalbos rašinio konkursas, I vieta.

Menai

Justinas Dargis ir Ieva Kasperavičiūtė – Vilniaus miesto dainuojamosios poezijos konkursas, I vieta; Lietuvos mokinių dainuojamosios poezijos konkursas, III vieta.

Dorotėja Noreikaitė – piešinių konkursas skirtas Tarptautinei Alkio dienai paminėti, I vieta.

Tarptautinė filosofijos olimpiada.
Priekyje - Tadas Kriščiūnas,
dešinėje - Michailas Skalskis

Filosofija

11-okai:

Michailas Skalskis – XV Lietuvos filosofijos olimpiada, III vieta; Tarptautinė filosofijos olimpiada, garbės raštas.

12-okai:

Tadas Kriščiūnas – XV Lietuvos filosofijos olimpiada, I vieta; Oksfordo Švento Petro koledžo organizuotas filosofijos konkursas, II vieta; Tarptautinė filosofijos olimpiada, aukso medalis.

Austėja Masliukaitė – XV Lietuvos filosofijos olimpiada, II vieta.

Kęstutis Vilčinskas – XV Lietuvos filosofijos olimpiada, II vieta.

Istorija

11-okai:

Lukas Bunkus – 22-oji Lietuvos istorijos olimpiada, III vieta.

Lietuvių kalba

9-okai:

Julijona Biveinytė – Lietuvos mokinių Antikos olimpiada, II vieta.

Milda Jundulaitė - „Švari kalba – švari galva“, I-ame etape I vieta, II-ame etape II vieta.

10-okai:

Viltautė Zarembaitė - Vilniaus miesto lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada, III vieta.

Mingailė Drevinskaitė - Vilniaus miesto meninio skaitymo konkursas, II vieta.

11-okai:

Kamilė Šiaurytė – Vilniaus miesto lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada, I vieta; Lietuvos mokinių lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada, I vieta.

Viktorija Smailytė – Lietuvos mokinių Antikos olimpiada, I vieta.

Rugilė Matulevičiūtė – Vilniaus miesto lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada, III vieta.

12-okai:

Tadas Šlimas – 44-tasis Lietuvos jaunųjų filologų konkursas, III laipsnio diplomatas.

Gabrielė Grochovskytė - 44-tasis Lietuvos jaunųjų filologų konkursas, III laipsnio diplomatas.

Austė Parulytė - 44-tasis Lietuvos jaunųjų filologų konkursas, pagyrimo raštas.

Rūta Sinkevičiūtė - 44-tasis Lietuvos jaunųjų filologų konkursas, pagyrimo raštas.

Virga Pleskaitė – pateko į Lietuvos jaunųjų filologų konkurso baigiamąjį etapą.

Lietuvos mokinių lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada, I vietos laimėtoja Kamilė Šiaurytė

Geografija

9-okai:

Aušra Paukštaitė - Česlovo Kudabos geografijos konkursas, pagyrimo raštas.

10-okai:

Agnė Semėnaitė - internetinis konkursas „Telluris“, VIII vieta (šalies įskaitoje); XXIV Lietuvos mokinių geografijos olimpiada, bronzos medalis.

Dominykas Rajunčius - internetinis konkursas „Telluris“, X vieta (šalies įskaitoje).

11-okai:

Mykolas Karpavičius – internetinis geografijos konkursas „Telluris“, regioninėje (šalies) įskaitoje – VIII vieta.

Žygimantas Kapočius – XXIV Lietuvos mokinių geografijos olimpiada, aukso medalis.

12-okai:

Rimgaudas Stundžia – Vidurio Europos šalių geografijos olimpiada, bronzos medalis, internetinis konkursas „Telluris“, II vieta (tarptautinėje ir šalies įskaitoje); XXIV Lietuvos mokinių geografijos olimpiada, absoliutus aukso medalis; Česlovo Kudabos geografijos konkursas, III vieta.

Chemija

9-okai:

Simonas Ašmontas – 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III laipsnio diplomas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, I vieta.

Algirdas Žiemys - Vilniaus miesto chemijos olimpiada, II vieta.

Miglė Kalinauskaitė - Vilniaus miesto chemijos olimpiada, III vieta.

10-okai:

Mantas Pajarskas - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, pagyrimo raštas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, II vieta.

Gytautas Karklius - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III laipsnio diplomas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, III vieta.

Matas Petreikis - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III laipsnio diplomas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, I vieta.

Violeta Stojalnikova - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, II laipsnio diplomas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, III vieta.

11-okai:

Gabrielė Meižytė - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, pagyrimo raštas.

Daumantas Kavolis - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III laipsnio diplomas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, I vieta.

12-okai:

Kristupas Šermokas - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III laipsnio diplomas.

Elžbieta Gradauskaitė - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, pagyrimo raštas bei laureato diplomas.

Ernestas Blaževič - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, II laipsnio diplomas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, II vieta.

Austėja Masliukaitė - 50-oji Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, pagyrimo raštas; Vilniaus miesto chemijos olimpiada, III vieta.

Informatika

10-okai:

Mantas Pajarskas - Baltijos šalių informatikos olimpiada, bronzos medalis; 23-ioji Lietuvos informatikos olimpiada, I vieta.

Ignas Urbonavičius - 23-ioji Lietuvos informatikos olimpiada, III vieta.

11-okai:

Karolis Greblikas – Tarptautinė informatikos olimpiada, bronzos medalis; 18 – oji Baltijos šalių informatikos olimpiada, bronzos medalis; 23-ioji Lietuvos informatikos olimpiada, I vieta

Tomas Vaškevičius - 18 – oji Baltijos šalių informatikos olimpiada, bronzos medalis; 23-ioji Lietuvos informatikos olimpiada, II vieta.

Marius Latinis - 23-ioji Lietuvos informatikos olimpiada, III vieta.

12-okai:

Kęstutis Vilčinskas – Tarptautinė informatikos olimpiada, bronzos medalis; 18-oji Baltijos šalių informatikos olimpiada, bronzos medalis; 23-ioji Lietuvos informatikos olimpiada, I vieta.

Fizika

9-okai:

Gintautas Kamuntavičius - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, I vieta; XVII Lietuvos mokinių prof. K. Baršausko fizikos konkursas, I vieta.

Miglė Kalinauskaitė - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, I vieta.

Kasparas Kizlaitis - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, II vieta.

Paulius Ašvydis - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas

Simonas Ašmontas - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas

10-okai:

Violeta Stojalnikova - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, II vieta.

Mykolas Blažonis - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, III vieta.

Lukas Jonuška - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, III vieta.

Mantas Pajarskas - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas; XVII Lietuvos mokinių prof. K. Baršausko fizikos konkursas, I vieta.

Justas Klimavičius - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas.

11-okai:

Daumantas Kavolis - pateko į Tarptautinę fizikos olimpiadą*; 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, I vieta; 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, II vieta.

Lukas Klebonas - 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, I vieta.

Arnas Gerčas - 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, I vieta.

Mantas Abazorius - pateko į Tarptautinę fizikos olimpiadą*; 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, I vieta; 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, III vieta.

Kamilė Rastenytė - 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, II vieta; 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas; XVII Lietuvos mokinių prof. K. Baršausko fizikos konkursas, III vieta.

Žygimantas Stražnickas - pateko į Tarptautinę fizikos olimpiadą*; 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, II vieta; 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, III vieta.

Evald Monastyrski - 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, III vieta.

Laurynas Karazija - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas.

12-okai:

Paulius Leonavičius - 60-oji Lietuvos fizikos olimpiada, pagyrimo raštas; 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, II vieta..

Linas Klimavičius - 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, I vieta.

Justinas Česonis - 23-iasis Lietuvos mokinių fiziko čempionatas, II vieta.

Lietuvos fizikos olimpiados nugalėtojai devintokai. Pirmoje eilėje Miglė Kalinauskaitė ir Gintautas Kamuntavičius, antroje iš kairės - Kasparas Kizlaitis

* Leidinio rengimo metu Tarpfizikos olimpiada nebuvo įvykusi.

Neformalus ugdymas

Vokiečių debatai licėjuje

Šiomet, kaip jau ir keletą pastarųjų metų, licėjuje ir vėl šurmuliavo debatų vokiečių arba entuziastai. Nuo pat vėlyvo rudens raugė su vokiečių kalbos mokytojomis Irena Juozapavičiene ir Vida Pasausiene prasidėjo darbai. Be galo daug prie jų prisidėjo ir praktikantė iš Vokietijos Sabrina. Ankstyvųjų žsiėmimų metu mėginome prisijaukinti debatų ruktūrą, išsiugdyti laiko pojūtį, išmokti ne vien užversti oponentą savais argumentais, bet ir išgirsti jo nuomonę. Vis dėlto pavasaris enumaldomai artėjo, o kartu su juo ir pirmasis kras išbandymas - miesto debatų etapas. Likus vieni savaitėms iki jo pagaliau sužinojome temas, kuriomis reikės debatuoti („Ar reikia mokyklose vesti uniformas?“ ir „Ar reikia mokyklose kontroliuoti narkotikų vartojimą?“). Darbai žvirė dar gyviau, o jų rezultatu, manau, likome patenkintos. Tikimės, jog debatai vokiečių kalba taip pat sėkmingai vyks ateinančiais metais, ir visi dalyviai ir vėl turės galimybę parodyti savo žsienio kalbos žinias.

Lindyhop'as

Lindyhop'o būrelis prasidėjo spalio mėnesį. Pirmąsias pamokas susirinko didelis būrys susidomėjusiųjų skelbimais, kviečiančiais išmokti šokio, apie kurį šiandien yra girdėjęs turbūt kiekvienas - matęs triukus atliekančius entuziastus Vilniaus aikštėse ar klausęs draugų pasakojimų apie lindyhop'o naudą nuotaikai ir sveikatai :). Pamokos vyko kartą per savaitę ir buvo visokios - tiek uždegančios, tiek priverčiančios pavargti ar gebančios atgaivinti, tačiau patys atkakliausieji buvo kantrūs ir laikėsi iki galo - gegužės mėnesį jau visai neblogai mokėjo strykčioti lindyhop'o ritmu. Tai buvo galima pamatyti pasirodymo, vykusio per Menų savaitę, metu.

Kino istorija

Ketvirtadienį po aštuonių pamokų nedidelė grupelė kino mėgėjų, suburtų mokytojos Ernestos, susitinka Geografijos kabinete. Pradedam nuo Vokiečių ekspresionizmo, keliaujam per amžius ir režisierius aptardami, diskutuodami ir vis sužinodami ką nors naujo apie kino meną.

Kiti būreliai

I. Čibiraitė	Vizualiųjų komunikacijų dizainas
A. Čekauskienė	Projektas „Sveika gyvenšana“
D. Janulienė	Tinklinis
E. Jasevičiūtė	Kino istorija
I. Juozapavičienė	Projektas „Sveika gyvenšana“; Debatų klubas (vokiečių k.)
Z. Kacėnienė	Uždavinių sprendimo praktikumai
R. Mackevičienė	Jaunieji kūrėjai; Kalbos kultūra; Teatro studija „Vaidiname vokiškai“
I. Nadzeikienė	Futbolas; Krepšinis
G. Nagevičienė	Piešimas ant šilko
V. Pasausienė	Debatų klubas (vokiečių k.); Teatro studija „Vaidiname vokiškai“
K. Sato	Japonų kalba
B. Skūpas	Robotikos pagrindai
T. Šiaulys	Nestandartinių uždavinių sprendimo metodai
Z. Šiaulienė	Lindy Hop šokis
T. Šiaulys	Pasaulio tautų šokiai;
D. Ulvydienė	Istoriniai - baliniai šokiai
L. Vasilevičienė	Krepšinis
D. Vaičiūskienė	Kinų kalba ir kultūra
R. Jonušienė	Debatai (anglų k.)
G. Baciūskienė	Debatai (prancūzų k.)
E. Karikovas	Nestandartinių uždavinių sprendimo metodai

Licėjaus sportinių pasiekimų apžvalga

Šiomet, kaip ir kiekvienais metais, licėjaus atletai dalyvavo įvairiose Vilniaus miesto sporto varžybose. Ne paslaptis, kad mūsų mokyklos mokiniams gerai, t.y. puikiai sekasi dalyvauti įvairiose mokslinėse olimpiadose, tačiau šiais metais ir licėjaus sportininkai gali pasigirti nemenkais laimėjimais.

Jau antrus metus iš eilės Vilniaus miesto tarpgimnazinėse varžybose puikiai pasirodė licėjaus futbolininkai. Augustino Maniušio vedama komanda sėkmingai įveikė grupės etapą ir ketvirtfinalyje susitiko su Jono Pauliaus II gimnazijos futbolininkais. Po permainingos kovos pergalę rezultatu 2:1 šventę licėjaus futbolininkai ne tik žengė į pusfinalį, bet ir atsirevanšavo už praėjusią turnyrą patirtą pralaimėjimą. Šiais metais pusfinalyje licėjaus futbolininkai susitiko su itin pajėgia Radvilų gimnazija, kuriai nusileido rezultatu 1:3. Radvilų gimnazija tapo turnyro nugalėtoja, o licėjaus futbolininkai kovoje dėl trečiosios vietos nugalėjo Vilniaus Žirmūnų gimnaziją rezultatu 1:0 ir antrus metus iš eilės tapo trečiosios vietos laimėtojai.

Ne taip sėkmingai mūsų sportininkams susiklostė krepšinio turnyras. Jame komanda užėmė 11-ą vietą. Nors krepšininkai tikėjosi patekti į ketvirtfinalį, bet grupės varžybose pralaimėjo jaunuosius krepšinio talentus ugdančiai Karoliniškių gimnazijai ir Vilniaus jėzuitų gimnazijai.

Sėkmingai Vilniaus miesto gimnazijų tinklinio varžybose dalyvavo licėjaus tinklininkai. Vaikinai pasirodė kiek prasčiau nei praėjusių metų rinktinė, tačiau užėmė garbingą trečiąją vietą. Merginos, vedamos Laimos Andrejevaitės, užėmė ketvirtąją vietą.

Šiais mokslo metais Vilniaus miesto licėjaus šachmatininkai vėl buvo stipriausi.

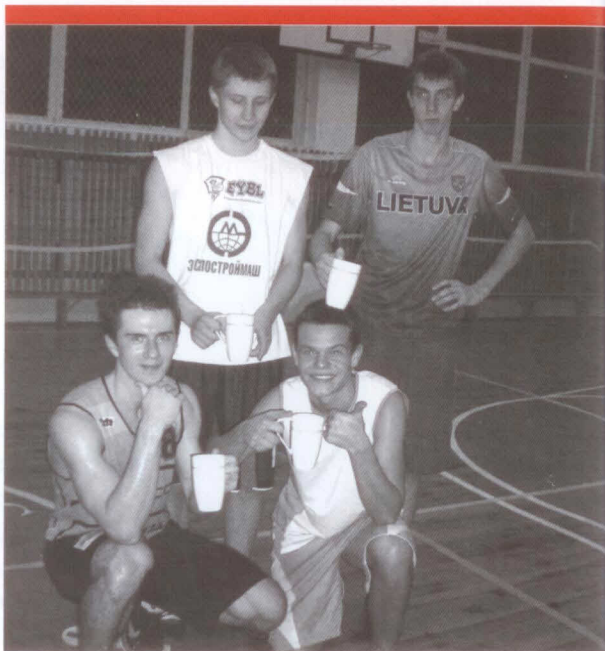
Sporto varžybos vyko ir licėjui „3x3“ krepšinio turnyre ir „Licėjaus taurė“ krepšinio varžybose A lygos stipriausieji buvo „Romeoi“ - iš 3ab klasių sudaryta komanda, o B lygos stipriausieji buvo komandos „Ekstra“ krepšininkai iš 2c klasės.

Pavasarij vyko ir futbolo varžybos, kurios geriausiai pasirodė „Drakonai“ iš 2b klasės.

Tinklinio varžybose dominavo 2c klasės komanda „Kaprizas“.

Sporto varžybos vyko ir kasmetiniam licėjaus sąskrydyje. Mokiniai rungėsi futbolu, tinklinio, kvadrato ir orientavimosi varžybose.

Taigi, nors licėjus Lietuvoje labiausiai žinomas dėl puikių mokinių pasiekimų įvairiose mokslinėse olimpiadose, nereikia pamiršti, kad labai gerai besimokantys mokiniai taip pat mėgsta sportą ir gali pasiekti aukštų rezultatų varžybose. Tikėkimės, kad ir vėlesnės kartos lygiai taip pat noriai ir sėkmingai sportuos bei pasieks daugybę pergalių. Juk sportas ir mokslas – pats geriausias derinys.

Kalėdinio krepšinio turnyro nugalėtojai. „Licėjus-1“ (Balys Valatkevičius, Ignas Milkevičius, Vladislav Kolesnik, Rytis Urbanavičius)

Ignas Milkevičius

Licėjaus sporto renginiai

Krepšinis „Licėjaus taurė“

Tinklinis

1 vieta „Kaprizas“ (2c) (Rimantė Žedaveinytė, Brielė Balachminaitė, Gerda Girkšnytė, Gustė Rseckaitė, Tomas Sipko, Linas Leščinskas, Eivinas Tkus, Skalmantas Olšauskas)

2 vieta Delinquency (2b) (Erika Rukšėnaitė, Miglė Rniauskaitė, Germantė Urbonavičiūtė, Auksė nulytė, Audrius Malelė, Mindaugas Dadurkevičius, Arnas Kapustinskas, Adomas Klimantavičius)

3 vieta „Tabių skrebučiai“ (1d) (Bartė Šimaitytė, Kristė Arbačiauskaitė, Paulė Valevičiūtė, Vainius Šabliauskas, Paulius Baikauskas, Gabijus Šukaitis, Rokas Skurdauskas)

Futbolo turnyras

1 vieta „Drakonai“ (2b) (Dominykas Jakštonis, Gytautas Karklius, Audrius Malelė, Arnas Kapustinskas, Mantas Pajarskas, Adomas Klimantavičius, Mindaugas Dadurkevičius, Rytis Urbanavičius)

Kalėdinis krepšinio turnyras

1 vieta „Licėjus-1“ (Balys Valatkevičius, Ignas Milkevičius, Vladislav Kolesnik, Rytis Urbanavičius)

2 vieta „Pirma vieta“ (Liutauras Badikonis, Rūtenis Šilikonis, Kęstutis Bacevičius, Gytis Štarolis)

3 vieta „Dream Team“ (Balys Valatkevičius, Tadas Šlimas, Lukas Čibiras, Tomas Kačinskas, Jokūbas Žemaitaitis)

Krepšinis 3x3

A LYGA

1 vieta „Romeoi“ (Paulius Serva, Antanas Repečka, Mantas Jodinskas, Antanas Žilakauskis, Ignas Milkevičius)

2 vieta „Inkaras“ (Balys Valatkevičius, Lukas Čibiras, Jokūbas Žemaitaitis)

3 vieta „Bokšteliai“ (Vladislav Kolesnik, Karolis Grėblikas, Mantas Mikšys)

B LYGA

1 vieta „Ekstra“ (Eivinas Butkus, Tomas Mackus, Linas Leščinskas, Tomas Sipko)

2 vieta „Beveik vyrai“ (Arnas Kapustinskas, Rytis Urbanavičius, Adomas Klimantavičius, Mindaugas Dadurkevičius)

3 vieta „Endžineriai“ (Gabijus Šukaitis, Norbertas Kairys, Nerijus Girklys, Paulius Baikauskas)

A LYGA

1 vieta „Romeoi“ (Paulius Serva, Aurimas Repečka, Mantas Jodinskas, Antanas Žilakauskis, Mykolas Šermukšnis, Ignas Milkevičius)

2 vieta „Snoras“ (Mantas Mikšys, Vladislav Kolesnik, Karolis Grėblikas, Lukas Akstinas, Mantas Abazorius, Audrius Ričkus.)

3 vieta „Dream Team“ (Balys Valatkevičius, Tadas Šlimas, Lukas Čibiras, Tomas Kačinskas, Jokūbas Žemaitaitis)

B LYGA

1 vieta „Ekstra“ (Tomas Sipko, Tomas Mackus, Eivinas Butkus, Linas Leščinskas, Jonas Žemaitaitis)

2 vieta „Beveik vyrai“ (Gytautas Karklius, Adomas Klimantavičius, Rytis Urbanavičius, Mindaugas Dadurkevičius, Arnas Kapustinskas)

3 vieta „Invizibal“ (Mantas Rotmanas, Gabijus Šukaitis, Norbertas Kairys, Rokas Skurdauskas, Paulius Baikauskas)

Tarpmokyklinės varžybos

Šachmatų komanda: Ieva Šapovalovaitė, Andrius Paulauskas (9-okai), Marius Latinis, Jokūbas Kasperavičius (11-okai) - Vilniaus mokinių 63-iosios sporto žaidynės, I vieta, Vilniaus miesto gimnazijų XI sporto žaidynės, I vieta.

Licėjaus futbolo rinktinė (Matas Petreikis, Audrius Malelė, Rytis Urbanavičius, Augustinas Maniušis, Povilas Pažėra, Karolis Vencevičius, Arnas Ulevičius, Ignas Milkevičius, Kasparas Milerius, Liudvikas Paukštė, Tadas Šlimas, Aurimas Repečka, Tomas Kačinskas, Mindaugas Dadurkevičius, Marius Baškys) - Vilniaus gimnazijų mokinių XI sporto žaidynės, III vieta.

Licėjaus vaikinių tinklinio komanda (Aurimas Repečka, Lukas Čibiras, Kazimieras Kasteckas, Mykolas Šermukšnis, Antanas Žilakauskas, Džiugas Vyšniauskas, Linas Leščinskas, Tomas Sypko, Simonas Deksnys) - Vilniaus miesto gimnazijų tinklinio varžybos, III vieta.

Licėjaus merginų tinklinio komanda (Laima Andrejevaitė, Dovilė Aladaitytė, Rasa Giniūnaitė, Justė Vežikauskaitė, Augustė Ladukaitė, Anelė Ausiejūtė, Miglė Černiauskaitė, Erika Rukšėnaitė) - Vilniaus miesto gimnazijų tinklinio varžybos, IV vieta.

Kiemelis FM 2012 m.

Jei norite pabėgti nuo pamokų, knygų ar matematikos lygčių bent per pertraukas, licėjaus fojė yra būtent tokia vieta, kur skamba dainos, pakelsiančios Jums ūpą. Tai - „Kiemelio FM“ teritorija.

Tikslai

„Mums, kaip galbūt ir daugumai kitų, pasirodė keista, jog per pirmas savaites *Kiemelį* kontroliuojant naujiems žmonėms muzika groja tikrai dažnai ir viskas tuo metu būna pagirtina, tačiau kuo toliau, tuo muzikos vis mažėja, galiausiai tik prieš *Kiemelio* valdytojų pasikeitimą ji vėl atgyja <...> mes norime įrodyti, jog *Kiemelis* gali išlikti gyvas bet kuriuo mokslo metų metu, norime parodyti, jog muzika bus girdima ne tik kartą, du, tris per savaitę, bet kasdien.“ - taip mes rašėme savivaldai nusiųstame motyvaciniame laiške ir tai - pagrindinis mūsų tikslas.

Ką nuveikėme

Vos tik tapę „Kiemelio FM“ valdytojais pradėjome galvoti apie naujoves, kurias galėtume įgyvendinti. Galime pasigirti, jog mums pavyko įvykdyti įdomų projektą: vieną savaitės dieną grojame tik kokios nors konkrečios muzikos grupės kūrinį ar (kaip padarėme vėliau) žanro muziką. Žinoma buvo ginčų, ką turėtume leisti, ko ne, bet

tie nesutarimai buvo labai maži ir atnešė tik naudos. Taip pat norime padėkoti TB kurso mokiniams už jų iniciatyvą sukurtą „Europos šalių muzikos dieną“ - surengėme net penkių šalių dienas ir jų metu leidome Švedijos, Rusijos, Prancūzijos, Latvijos ir Airijos šalių atlikėjų bei grupių dainas. Šalia muzikinių dienų labiausiai didžiuojamės nauja garso aparatūra. Dar prieš „užimdami“ *Kiemelį* žinojome, jog licėjuje esanti aparatūra nebuvo geros būklės, tad labai norėjome pakeisti bent tai, ką naudosisime leisdami muziką per pertraukas. Esame labai dėkingi direktoriui už pasitikėjimą bei pritarimą mūsų idėjoms. Kartu su licėjaus personalu sugebėjome *Kiemelį* pakeisti taip, jog dabar darbas jame tapo be galo malonus.

Ką tikimės nuveikti

Kadangi vis dar turime laiko, keliamo sau naujus tikslus. Pirmasis - tai vakaronė licėjuje, kurią rengtų *Kiemelis FM*. Planuojame apklausti liceistus dėl šios savotiškos diskotekos organizavimo, pasitarti su mokytojais ir priimti sprendimą, nes, mūsų nuomone, liceistų aktyvumas slopsta ir norėtume tai sustabdyti bei labiau prisidėti prie užklasinio mokyklos gyvenimo. Taip pat norėtume pasikviesti kelis licėjaus muzikantus į patį *Kiemelį* tam, kad jie galėtų pasidalinti savo muzika ne tik per renginius, bet ir pertraukų metu (su naująja aparatūra galime groti gyvai atliekamus kūrinius). Na, ir svarbiausia - norime, jog Jūs jaustumėtės gerai.

**Tomas Mackus,
„Kiemelis FM“**

Vokiečių kalbos projektai

Tarptautinis moksleivių teatras vokiečių kalba

Gėtės instituto finansuojamas tarptautinis vokiečių teatro projektas, skirtas moksleiviams. Jo dėka 10 Vilniaus licejaus mokinių turėjo galimybę išbandyti vaidybą, susirasti daugybę draugų ir būdus pagerinti vokiečių kalbos žinias.

Dalyviai

Mantas Abaravičius (4a)
Paulius Adamonis (4a)
Karolis Čepas (4c)
Kamilė Marcinkevičiūtė (4a)
Tadas Šlimas (4c)
Mykolas Venckus (4a)
Eglė Burbaitė (TBI)
Marija Juodytė (3a)
Emilija Zakaitė (3a)
Eglė Jonaitytė (1a)
Jugnė Šakenytė (1a)
Lukas Kelvičius (1a)
Kasparas Kizlaitis (1a)
Klementas Davidavičius (1e)
Nikodemus Tučkus (1e)
Mykolas Urbonas (1e)
Elena Živatkauskaitė (1a)

„Klick“

Internetinis laikraštis, kurio leidime jau ketvirtus metus dalyvauja licejaus mokiniai. Redaktorės **Rugilė Matulevičiūtė (3a)** ir **Viktorija Danieliūtė (1a)**

„Tavo žvilgsnis 2012“

UNESCO paskelbta perspektyva, sukviečianti visų respublikos miestų bei rajonų moksleivius dalyvauti vertimų konkurse. Diplomais apdovanotos **Eglė Burbaitė (TBI)** ir **Elena Lesieur (TBI)**.

„Jugend debattiert international“

Tarptautiniai jaunimo debatai prisideda prie to, kad jaunuoliai iš Vidurio ir Rytų Europos šalių mokėtų kompetentingai ir įtikinamai išreikšti savo nuomonę. Projektas taip pat stiprina debatų kaip demokratijos instrumento vaidmenį ir skatina aktyvią daugiakalbystę. Antrosios vietos laimėtoja Lietuvoje **Rugilė Matulevičiūtė (3a)**

Paulius Serva

Mainai su Lietuvos mokyklomis

Tikriausiai nesuklysiu sakydama, jog daugeliui iškyla klausimas - kodėl gi rengiami mokyklų mainai? Į šį klausimą turiu vieną vienintelį ir, mano nuomone, tinkamiausią atsakymą - o kodėl gi ne? Teisingai sakė senoliai, jog reikia paleisti šunį nuo pavardžio tam, kad jis įvertintų savo šeimininką. O argi mainų tikslas nėra panašus? Mokiniai iškeliauja į kitas mokyklas, apsižvalgo jose ir su mielu noru grįžta į savąsias. Dažnas parsineša ir didžiulį entuziazmo užtaisą, įvertina tai, ką jam suteikia dabartinė mokykla, ir su džiaugsmu įsitraukia į ugdymo procesą savo antraisiais namais vadinamoje mokykloje. Tad kodėl gi neišleisti mokinių pasižvalgyti į kitas mokymo erdves?

Tačiau iškart iškyla klausimas - ar dažnas susimąsto, ar mintyse sudėlioja privalumus ir trūkumus, ką pamatė kitoje mokykloje? Jei ne aptarimai, kurie vyksta mainus organizuojančiose mokyklose (dažniausiai administracijos iniciatyva) dauguma mokinių nė nepagalvotų - pasidžiaugtų atostogomis kitoje mokymo įstaigoje ir toliau plauktų „palei srovę“ lyg niekur nieko. Tokie aptarimai ypač naudingi mokyklų administracijoms - į mainus išvykę mokiniai tampa jų informatoriais ir, jei tikrai atidžiai leido laiką mainų metu, į savąją mokyklą parsineša naudingos informacijos, pradedant renginių idėjomis ir baigiant mokymo metodika.

Yra nusistovėjęs stereotipas, jog mainai - tai mokinių „atostogos“ ir administracijų košmaras. Sutinku su tuo, jei žvelgsime pro pesimizmo prizmę ir lauksime, kol rezultatai pasirodys anksčiau už įdirbį. Dažno mintyse mokyklų apsikeitimais keliais mokiniais baigiasi išvykimu į kitą mokymosi įstaigą ir po sutarto laiko grįžimu į savąją. Taip manydami darome didžiulę klaidą, juk ši, pavadinkim, kelionė yra tik ledkalnio viršūnė, o viskas, kas slypi po vandeniu, yra užmirštama. Viskas, ką mums reikia daryti, siekiant efektyvesnių mokyklų mainų, tai jų aptarimas ir gilesnės diskusijos.

Su tokiomis mintimis sutiko ir daugelis mokinių, šiais mokslo metais išvykusių į Užupio, Jėzuitų ir KTU gimnazij.

Mainuose dalyvavusios **Gertrūdos Verikaitės** (2A) nuomonė:

„Nuvažiavę į mainus pamatome, kokios yra kitos mokyklos: nuo išorės iki vidaus. Tai plečia akiratį,

turime progą atrasti kažką naujo. Dauguma mainų susidalyvių susidraugauja su kitos mokyklos mokiniais - taip galime pradėti bendradarbiauti, kartu kuriant įvairius projektus ar paprašyti pagalbos. Taip pat pamatyti, ko mūsų mokyklai trūksta: tai gali būti modernesnė mokymosi aplinka, įdomiai sutvarkytas kiemas, renginiai (galime „pasiskolinti“ idėjų ar kartais sukurti renginį, kuris vėlgį leistų bendradarbiauti bendrauti abiem mokykloms), mokymo sistema (gali kiti mokytojai naudoti metodus, kurie reikalingi mūsiškiams). Mainai yra proga įsitikinti, ar gando apie kitas mokyklas pasiteisina ar ne - galime susidaryti savo nuomonę. Mainų dalyviai susipažįsta su kitų mokyklų senbuviais, susiranda draugų tampa drąsesni bendraudami.

Nuvažiavę į kitą mokyklą ir pamatę jos trūkumus pradedame labiau vertinti savąją, jos privalumus. Dalyvaudami mainuose, platiname savo mokyklos vardą, o tai parodo, kad mūsų mokykla - iniciatyvi ir įdomi, norinti bendradarbiauti.“

Eidvilė Banionytė

Mainai su užsienio mokyklomis

Keliauti ir pažinti svetimas kultūras - malonumas, kuriam sunku atsispirti! Jis suviliojo ir keletą liceisčių, nepabūgusių išvykti į kitus kraštus ir juose praleisti ilgą laiko tarpą tam, kad savo akimis pamatytų, koks kasdienis vietinių žmonių gyvenimas.

Agnė Keršytė 2010-2011 mokslo metus praleido Čilės miestelyje Angol, į kurį išvyko su organizacijos „YFU“ pagalba. Išvykti metams į kitą šalį mergina norėjo jau nuo tada, kai į savo namus priėmė pirmąjį mainų dalyvį. Ji troško pakeisti savo aplinką bei gyvenimo stilių, o Lotynų Amerikos kultūra tuomet atrodė labiausiai priešinga lietuviškajai. Savo mokyklą Čilėje Agnė apibūdina dvejų žodžių junginiu: „linksmiausias kalėjimas“. Šioje valstybėje ją labiausiai nustebino tai, kad žmonės buvo tokie žemi - ji neturėjo nė vieno draugo, aukštesnio už save! Taip pat netikėta pasirodė ir tai, jog vyrams mokėti šokti ten yra svarbiau nei moterims ir jie dažnai konkuruoja dėl geriausiai šokančio titulo. Šmaikštu tai, jog realybė iš tiesų atitiko Agnės

kurtus stereotipus iš „muilo operų“ – gyvenimas pilnas dramų, aklų meilių, neaprepiamų tumų tarp „turtingų“ ir „vargšų“, tačiau, pasak ginos, nuo to jis tik įdomesnis. :)

Elena Lesieur 2010-2011 mokslo metus praleido Jerlandų mieste Roterdame, o šią galimybę jai suteikė „YFU“ mainų programa.

[mainus išvyko todėl, kad tai buvo jos svajonė, mažumos, o vieną dieną tiesiog paėmė ir išlausė savęs, kodėl šios svajonės nebūtų galima įgyti tikrove. Savo mokyklą Nyderlanduose nepai apibūdintų kaip didelę, perpildytą įvairovės dinamišką.

Nyderlanduose ji sužinojo, jog olandai (kartu su šveicais) yra aukščiausios tautos pasaulyje. Teko pažinti, jog tai tikrai matyti kiekvieną dieną! Tada keista buvo tada, kai ji pastebėjo, kad visi jų tautos, spintelės virtuvėje ir t.t. dažnai yra aukštesni nei kitose valstybėse, kaip pvz. Lietuvoje. Taip pat neišprasta jai buvo stovėti dviračių kamščiuose grūstysė prie laiptų mokykloje. Ši aukštų žmonių svajonė taip pat yra ir labai tankiai apgyvendinta!

Ieva Liepuoniūtė nuo 2011-2012 mokslo metų mokosi TB1 klasėje viename iš Jungtinių pasaulio tautų koledžų mažame Norvegijos kaimelyje pavadinimu *Flekker*.

Pamačiusi skelbimą Vilniaus licėjaus tinklalapyje apie pastarosios organizacijos skelbiamą konkursą, Ieva pasidomėjo jos ideologija ir liko sužavėta tarptautiniais supratimo, taikos ir taikos idėjomis. Savo mokyklą apibūdintų kaip unikalią ir pilną įvairovės iššūkių.

Atvažiavusi čia Ieva susipažino su daugybe naujų tautų ir visi jos iki tol turėti stereotipai apie tautas griuvo. Kiekvienas mokinys čia tampa tam tikru šios valstybės ambasadoriumi, kartu atskleidamas šios tautos papročius bei tradicijas.

Taip pat būtų svarbu pažymėti, jog Ieva šiuo

metu iš tikrųjų dalyvauja ne mainų programoje – ji pakeitė mokymosi įstaigą visam laikui ir į licėjų jau nebegrįš.

Grytė Marija Valiūnaitė 2011-2012 mokslo metus nusprendė praleisti vidurinėje mokykloje, Kembridže, o tai padaryti jai padėjo įmonė „Kalba.lt“. Baigusi dešimt klasių ji dar nebuvo apsisprendusi, kokius dalykus pasirinkti ir ką veikti ateityje, dėl to nusprendė dar vienus metus pagalvoti.

Jos mokykla itin kosmopolitiška – pačių britų ten beveik nėra – moksleiviai surinkti iš maždaug 40 skirtingų valstybių.

Ji labai patenkinta vidurinio mokslo kokybe Didžiojoje Britanijoje ir džiaugiasi, jog tokioje margoje aplinkoje nesunku tobulinti savo užsienio kalbų įgūdžius.

Lina Sadovskaja, kaip ir Ieva Liepuoniūtė, laimėjo konkursą ir nuo 2012-2013 mokslo metų mokysis vienoje iš Jungtinių pasaulio tautų koledžų organizacijos mokyklų Norvegijoje, TB1 klasėje. Ji apie Jungtinius pasaulio tautų koledžus sužinojo dar prieš metus, susipažinusi su programos dalyve, kuri šiuo metu mokosi Honkonge. Lina neabejoja, jog gyvenimas ir mokymasis dinamiškoje bendruomenėje su gabiais ir motyvuotais žmonėmis iš viso pasaulio, aukšto lygio akademinis ugdymas bei aktyvi popamokinė veikla taps neįkainojama gyvenimiška patirtimi, kuria ji galėsianti pasidalinti su kitais. Šiuo metu merginai atrodo, jog jos būsima mokyklą geriausiai apibūdintų žodžiai „dinamiškumas“, „iššūkis“ ir „šeima“. Prieš išvykdamas, Lina stengiasi nesusikurti įvairiausių stereotipų apie Norvegiją, nes nori likti atvira pažinimui ir iššūkiams. Vis dėlto ji žino šią valstybę esant išskirtinio gamtos grožio karalyste, galinčia pasigirti ypatinga istorine praeitimi. Kad ir kaip bebūtų, ji nujaučia, jog reikėtų pradėti ruošti itin žvarbiems orams žiemos metu.

Akvilė Kuprytė, padedama „YFU“ mainų programos, 2012-2013 mokslo metus praleis mokydama vidurinėje mokykloje, Čilėje. Į mainus išvykti ji norėjo jau seniai, o sulaukusi tėvų palaikymo nebeatė nė vienos priežasties to neišbandyti.

Ji yra girdėjusi, jog Čilės švietimo sistema iškritusi iš normalaus režimo bėgių, todėl nuspėja, jog ten mokytis neturėtų būti labai sunku. Dėl to labai tikisi, jog bent jau ten gerai seksis matematika. :)

Čilę ji pasirinko todėl, kad ji ne tokia temperamentinga kaip kitos Lotynų Amerikos šalys. Taip pat, merginos nuomone, didelis plusas yra tai, jog čiliečiai nešneka angliškai ir nėra gigantiškų didmiesčių.

Elena Lesieur

Mokinio namų darbai

Čia rodomas sąrašas sudarytųjų mokytojų, turinčių yra suvesti namų darbai. Jeigu būtų pareikšti yra daugiau nei 30 ir reikia per žiūrėti serijos namų darbus, po kelių paspauskite mygtuką "Pildyti namų darbų sąrašą".

Pasirinkite datą:

Data	Pamoka:	Mokytojas:	Namų darbas:	Beikis atlikti iki:
09 gegužės 29 d. antradienis	Lietuvių kalba ir literatūra Keturta pamoka	Inga Žemaitytė	Absaktyti rašyti / nurodytus klausimus	Nenurodyta
09 gegužės 28 d. pirmadienis	Lietuvių kalba ir literatūra Keturta pamoka	Inga Žemaitytė	Rašyti atsakymai / nurodytus klausimus	Nenurodyta
09 gegužės 23 d. trečiadienis	Dalis Aštunta pamoka	Rimvydas Markelėnas	Pasirūpinti praeitą medžiagą, išsiaiškinti atsakymus, pristatymus	Nenurodyta
09 gegužės 22 d. antradienis	Dalis Septinta pamoka	Rimvydas Markelėnas	Pasirūpinti praeitą medžiagą, išsiaiškinti atsakymus, pristatymus	Nenurodyta
09 gegužės 23 d. pirmadienis	Anglų kalba Pirmą pamoka	Dalis Račkuskauskas	Individualus talk	Nenurodyta
09 gegužės 22 d. antradienis	Išorėje Šešta pamoka	Alga Štikleravičiūtė	20 paragrafas, 21 paragrafas-1,4,5,6 užb. po dūk.	2012-05-29 antradienis
09 gegužės 22 d. antradienis	Lietuvių kalba ir literatūra Ketvirta pamoka	Inga Žemaitytė	Pasirūpinti išsiaiškinti nurodytą „Lidijos pasakos“ išrašą.	Nenurodyta
09 gegužės 17 d. sekmadienis	Lietuvių kalba ir literatūra Ketvirta pamoka	Inga Žemaitytė	Absaktyti / nurodytus klausimus.	Nenurodyta
09 gegužės 21 d. pirmadienis	Lietuvių kalba ir literatūra Trečia pamoka	Inga Žemaitytė	Absaktyti rašyti / nurodytus klausimus iš literatūros chrestomatijos	Nenurodyta
09 gegužės 18 d. penktadienis	Anglų kalba Trečia pamoka	Dalis Račkuskauskas	Preparuoti individualus talk Sudėtinis užd. 1-5 (10 punk.)	Nenurodyta
09 gegužės 17 d. sekmadienis	Fizika Ketvirta pamoka	Danutė Alekšauskaitė	9. 702, 760, 772	Nenurodyta
09 gegužės 16 d. šeštadienis	Dalis Aštunta pamoka	Rimvydas Markelėnas	Pasirūpinti praeitą medžiagą, išsiaiškinti atsakymus, pristatymus	Nenurodyta
09 gegužės 16 d. šeštadienis	Dalis Septinta pamoka	Rimvydas Markelėnas	Pasirūpinti praeitą medžiagą, išsiaiškinti atsakymus, pristatymus	Nenurodyta

Štai jau praėjo dar vieni mokslo me
licėje. Galbūt vieniems šie metai buvo džiugūs, kitiems nuvylė, bet neabejotinai laikas, praleistas
licėje, pasižymėjo išskirtiniais pokyčiais. Turbūt daugelį tai paskatino prisiminti kalb
apie nykstančią licėjaus dvasią, kurios pradėta
ieškoti lyg mitinio gyvūno: tai ar yra ji, co
išliko, o gal ne? Yra sakančių, kad ši dvasia – (al
žmonės, tad ką jie mano apie didžiausius me
pasikeitimus: elektroninį dienyną „Tamo“ b
„Kūrybinių partnerystių“ projektą? Ar licėj
vis dar „kvepia skaniai“?

TAMO

Elektroninis dienynas neabejotinai sukė
daugiausiai kalbų. Daugybė ginčų, referendumų
kuriuo moksleiviai nepritarė šiam projektui, v
dėlto nesustabdė elektroninio „Tavo mokyklo
dienyno atsiradimo. Atrodo, viskas nurimo: galbūt
dienynas rado savo vietą licėje?

- „Man jis nepatinka, nes skatina neigiamas emocijas ir pykčius... Bet gerai, kad yra surašyti namų darbai ir galima juos pasižiūrėti.“

- „Iš pradžių buvau nusiteikusi labai neigiamai, bet dabar TAMO dienynas nebeatrodo toks blogas. Patogu pažiūrėti pažymius, nes anksčiau nežinodavau jų visų.“

- „Manau, kad tai yra geras dalykas - lengviau pasižiūrėti namų darbus, pažymius. Tačiau blogas, kad ir tėvams lengva sekti mokymosi rezultatus. Man tai nėra labai aktualu, bet kai kuriais atvejais mokiniams tėvai taiko spaudimą...“

- „Mes esame susitarę su tėvais, kad jie neklauškosios į dienyną, tad konfliktų nekyla. Taigi, TAMO atžvilgiu esu nusiteikusi neutraliai.“

- „Man elektroninis dienynas nesvarbus. Aiškiau patogu, kad galima pasižiūrėti namų darbus, bet man jis nei kliudo, nei yra labai reikalingas.“

- „Nuo pat pradžių maniau, kad elektroninis dienyno nereikia. Nuomonė nepasikeitė, manau, kad jis nebūtinai.“

Pokyčių metas

KŪRYBINĖS PARTNERYSTĖS

Tai antroje šių mokslo metų pusėje praūžęs objektas, kurio vienas pagrindinių tikslų - keisti žiūrį į mokymąsi ir kūrybiškumą. Manytas, didžiausia licėjaus pirmokų problema - tai konkurencija, bet atvirai pasikalbėjus paaiškėjo, kad didžiausiai pirmokams stinga pasitikėjimo savimi. Dėl projekto buvo pavadintas „METAMORFOZĖS pasitikėjimą savimi ir kitais auginanti partnerystė“. Projekto dalyviais tapo 1c klasė ir jų mokytojai. Ilgą laiką susėdę ratu ir diskutavę, kas galėtų suartinti mokinius ir mokytojus, visi nusprendė, jog bendros licėjaus vertybės. Tada reikėjo rasti veiklos formą, kuri apimtų visus ir padėtų išgyventi vidinius pokyčius. Jie norėjo kurti filmą, kiti jaukinti licėjaus erdves. Vertybių vizualizavimas ir tapo svarbiausia veikla. (Filmas irgi gimė. Jį galima pamatyti licėjaus puslapyje). 1c klasės mokiniai ir jų mokytojai drauge kuriančias praktikais menininkais Mindaugu Algium pradėjo veikti - išsitraukė teptukus ir nusprendė ne tik penkias vertybes: pasitikėjimą savimi ir kitais, laisvės ir atsakomybės suderinimą, toleranciją, atvirą bendravimą ir patriotiškumą - parodyti mokyklos draugams, bet ir sukurti jaukias erdves laisvalaikio praleidimo erdves. Na, o per „kūrybinių kostogų“ aštuonias dienas pirmokai ir jų mokytojai atrado kūrybiškumą kaip dalijimąsi idėjomis, atvirą bendravimą ir drąsą klysti bei mokyti iš tų, kurie turi daugiau patirties, ir visi tapo laisvesni bei artimesni.

Viso projekto metu dalyviai įsimintiniausias darbo akimirkas bei patirtus jausmus turėjo užrašyti dienoraštyje. Čia pateiksime keletą ištraukų.

• *Labai smagu, kad su mokiniais kartu dirba ir mokytojai, tai iš tikrųjų pagerina mūsų santykius, tiek pamokų, tiek įvairių projektų metu - mokiniai jaučiasi drąsesni ir geriau supranta mokytojus. Manau, kad mokytojai taip pat geriau supranta mus. Žinoma, gaila, kad prie mūsų kūrimo prisijungė ne visų disciplinų mokytojai.*

• *Bendrauti sekėsi puikiai. Teko susidraugauti net su tais, kurių anksčiau dar nepažinojau. Suvokiau, kad mokytojai yra tokie patys kaip ir mes, o kiti*

mokiniai turi daug užslėptų talentų.

• *Niekada anksčiau nebūčiau drįsusi paimti teptuko į rankas, bet šį kartą buvo kitaip. Išmokau uždėti tamsius atpalvius, suteikti daiktams gyvybės! Mūsų visų bendromis jėgomis gimė nuostabus, žaismingas, nuotaikingas kūrinys.*

• *Jei nori pakeisti savo gyvenimą, bet nežinai kaip, vertėtų prisijungti į kūrybinio projekto veiklą.*

Taigi, ar šie pokyčiai padarė mūsų mokyklą geresnę? Dar pamatysime... O kaip dėl licėjaus dvasios? Ji priklauso tik nuo mūsų. Tačiau kaip pasakė viena ketvirtokė: „Kiekviena karta turi savą, kitokią dvasią. Ir kiekvienai kartai atrodo, kad ji nyksta. Bet kažkas vis tiek lieka...“

Agnė Semėnaitė

Andai

2011-2012 m.

Senoji redakcija rudenį „išskrido“ (Nr. 37 viršelį puošia dailūs Karolinos Panto paukšteliai) palikusi rimtą leidinį. Tradiciškai skaitėme apie renginius bei vasaros nuotykius, apie gyvenimą svetur. Buvo ir įdomių aktualijų – straipsnis apie rinkimus, interviu su direktoriumi apie elektroninį dienyną, išvalgus Luko Vaivucko straipsnis apie licėjaus „veidą“ – bei interviu su Leonidu Donskiu. Taip pat buvo pradėtas bendradarbiavimas su Licėjaus Alumni. Dizainu kaip visuomet paprastas, bet turiniu aktualus buvo paskutinis Virgos Pleskaitės ir Radvilės Daukšytės numeris.

Tyliai išrinkta naujoji redakcija – trečiokė Beatričė Keniausytė bei TB1 mokinė Eglė Burbaitė. Didesnio tiražo ir akivaizdžiai storesnis – Nr. 39 buvo net 43 psl. – licėjaus bendruomenės laikraštis buvo „garsiai“ pardavinėjamas licėjaus fojė ir visi norintys galėjo jį įsigyti. Norinčiųjų buvo nemažai ir tai labiausiai mane džiugino – šiais metais „Andai“ tapo aktualesni platesniam liceistų ratui. Redaktorėms tikrai pavyko surinkti įvairių – aktualių ar tiesiog įdomių – straipsnių puokštę abiem, muzikiniam 38 bei pavasariu kvėpiančiam 39, „Andų“ numeriams. Kažką įtraukiančio paskaityti atrado kiekvienas. Tradicinėmis tapusios skiltys buvo toliau puoselėjamos (naujos tradicijos – projektas „Ką alumnai veikia visą dieną“ bei pavasarį antrokams labai aktualus straipsnis apie dalykų pasirinkimus – taip pat), tačiau naujoji redakcija atnešė ir naujovių – pakeista renginių aprašymo koncepsija – mažiau siužeto, daugiau vertinimo bei savų išvalgų, apie gyvenimą, darbą bei savo pomėgius kalba ir

„Norint pažinti ir suprasti licėjų, „Andus“ privalu skaityti, o perskaičius ir kitus paraginti tai daryti“ – direktorius Saulius Jurkevičius.

„Aukite ir auginkite būsimus žurnalistus ir rašytojus. „Andai“ – puikus kūrybinis startas ir gera praktika“ – lietuvių kalbos mokytoja Vida Lisauskienė.

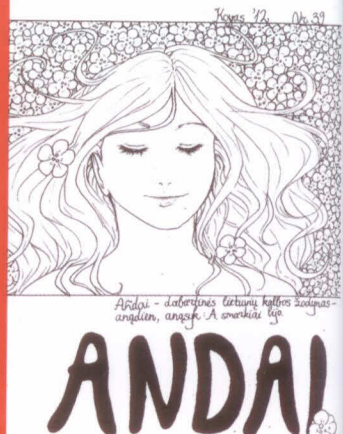
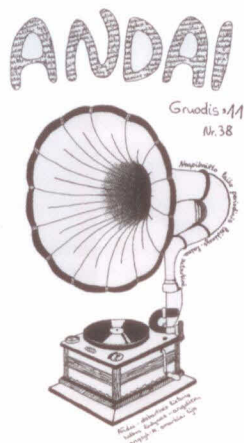
mokytojai (interviu su matematikos mokytoja Zina Šiaulienė Nr. 39), psichologiniai straipsniai apie atidėliojimą (Monika Satkūnaitė) bei miegą (Migla Povilėnaitė), sporto apžvalgos (Antano Terlecko straipsnis apie licėjaus tinklininkes), to paties dalyko studijų užsienyje ir Lietuvoje palyginimas remiantis licėjaus ex'ų patirtimi (Lauros Diržytės straipsnis apie architektūros studijas). Taip pat nebuvo užmiršta liceistų gyvenimas – mainai, verslo idėjos (straipsnis apie „SchoolProud“), kelionės, savanorystė, mokinių kūryba – bei įvykiai licėjuje – renginiai, rudenį apsilonkę auditas, diskusijos apie elektroninį dienyną... Naujoji redakcija atsisakė perliukų (jau kurį laiką nebebūdavo naujų pokštų, tik iš užmaršties

prikeliami seni mokytojų juokeliai), tačiau ir toliau gyvuoja intriguojantys ekspertai. Dar viena naujiena – prie rūbinės apsigyveno „Andų“ dėžė, apklijuota senais viršeliais straipsnių fragmentais bei iliustracijomis. Ji, kaip ir veikiantis „Andų“ elektroninis paštas, padėjo aktyviai ir efektyviai bendrauti su licėjaus bendruomene – visi kas turėjo ką pasakyti ar papasakoti, buvo išklaustyti.

Naujosios redakcijos leidiniuose buvo neįmanoma nepastebėti maketo kokybės, originalumo bei „šiltumo“. Naujosios redakcijos maketuotojas buvo Žygimantas Stražnickas. Turbūt „Andai“ dar niekada nebuvo iliustruoti tokia gausa nors ir smulkučių, bet labai mielių, gražių ar teksto prasmę atspindinčių jį pagyvinančių iliustracijų. Buvo sakoma, kad

piešinėlių per daug, jie trukdo susikoncentruoti į tekstą, bet aš manau, jog kaip tik toks ir turi būti mokyklos laikraštis – gyvas ir žaismingas. Reikėtų pagirti „Andų“ dailininkę Laurą Diržytę bei jai padėjusias Karoliną Panto ir Dorotėją Noreikatę. Taip pat labai gražu pasirodė ir tai, kad visų iliustracijų bei nuotraukų autoriai buvo gerbiami – nurodoma autorystė.

Ačiū drąsioms, mėstančioms, iniciatyvioms, bei atsidavusioms redaktorėms ir nuoširdžiai dirbusiai jų komandai.

Sparnų plunksnos

Vaistažolės

Paklystu visai tiesiuose takučiuose tarp akmenuko ir akmenuko juodo ir juodesnio pilko ir pilkesnio žalsvo ir žalsvesnio pienės ir sosnovskio barščiai man švelniai supasi virš galvos o aš sakau sveiki ir dievaži velniškai gerai nuskamba tik niekas negirdi išskyrus tuos prakeiktus susmirdusius barščius bet jie gerokai aukštesniame dieviškajame lygmenyje nei aš ir visai neverbalinis jų dieviškasis susiošimas netgi mantros ar šventieji skiemenys gerokai nepataiko į toną šioje žvėriškai subtilioje situacijoje tad nuraustu savo nudilusiais skruostais ir sakau ei aš nei ožka nei kanopomis papuoštas velniūkštis kvepiu neskaniu skalbinių minkštikliu cheminiu šampūnu ir dvokiančiu muilu niekuo daugiau o norėčiau kvepėti pienėmis ir sosnovskio barščiais

aš tu ir solomon

Akies mirksnio mokslas absoliučios nebūties visos pilies vienišas karalius orkaitės, kuriose karamelizuojasi liūdesys antrą nakties, negalinti užmigti, ne mano, šeima, margaspalviai kokteiliai, gražuolės šilkiniais plaukais ir jų skambus juokas šitoks švelnumas, kurio pakelti neįmanoma, šitoks švelnumas, kuris įsiterpia kažkur tarp realybės ir manęs, kuris dieve tarp dulkės ir kitos. Mano kūnas man darosi kalėjimas, nes aš nežinau, kaip reikia elgtis šventykloje, noriu pasakyti, gyvenk, ne čiuožk su slidėmis, jei esi, tai būk, jei eini, tai eik, jei žiūri, žiūrėk, bet pačiai skauda pečius ir delnus, kas iš manęs išaugs, kas iš manęs išaugo? Svetimus gyvenimus prisiimu nelyg savo, ir gyvenu juos visa širdimi, tada nelieka laiko tikslams, keliams ir naujam megztiniui, mano gyvenimas man darosi kalėjimas, nes aš nežinau, kaip elgtis danguje, norisi pasakyti, žiūrėk sau į akis, bet pati nesurandu blizgančio puodo ar kitaip tariant, neįsileidžiu į save virtuvės. Žvėriškai nepadoru uždegti lempą, kai prašyte prisiprašai tamsos, dėti į kelnes prieš realybės išsipildymą, nes realybė yra realybė, o tu paprastas kaip jūrinis vėžliukas, paprastas kaip atomas, paprastas kaip tomas, paprastas kaip sapnas paprastas kaip žemė paprastas kaip meilė, aš tu ir solomon.

Šiaulys

Vaida Jankūnaitė

LICĒJAUS RENO

09

Krikštynos

10

Mokytoju
diena

Mokinių
savivaldos
rinkimai

Susitikimas
su MISIJA
SIBIRAS'11
ekspedicijų
dalyviais

12

Mediumas

Karnavalas

Universiteto
Stockholm School
of Economics in
Riga pristatymas.
Svečiuose Kęstutis
Tyla, Raimondas
Paulavičius ir
Vytautas Kuokštis.

01

Juozo
Skiriaus
apsilankymas

Meninio
skaitymo
konkursas

KALENDORIUS

Alumnų seminaras apie studijas užsienyje

Rugsėjo pirmosios šventė

Kalbų diena

Šokių maratonas

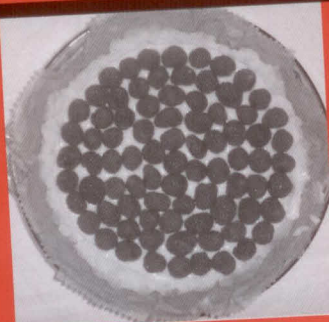

Susitikimas su NASA mokslinių tyrimų centro vadovu Simon Worden

Prezidento inauguracija

Kalėdinis krepšinio turnyras

Kalėdinė labrados akcija (Pyragų diena)

Kalėdinė paroda „O, Tannenbaum“

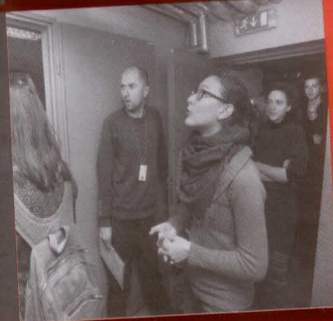
Jazz Pictures

AB LESTO inicijuotas projektas „Tiek, kiek reikia mokyklai“

Unės Kaunaitės knygos „Sudie, rytojau“ pristatymas

Prasideda menų projektas „Menų spaustuvė“

Sausio 13-osios minėjimo akcija „Atmintis gyva, nes liudija“

02

Atviros
Šidlausko
filosofijos
pamokos
pirmokams

Valentino
diena

03

„Mobilios
bioklasės“
apsilankymas

Mokinių
savivaldos
rinkimai

Protmūšio
finalas

Projektas
„Big
Brother“

04

Menų
savaitė,
Licėjaus
kino
festivalis

05

Almanacho
„Sparnai“
pristatymas

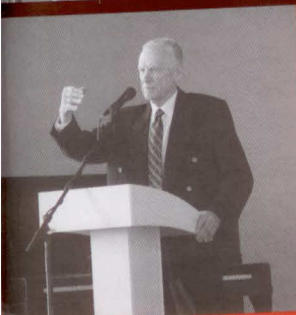
Vokiškų
teatrų
festivalis

Paskutinis
skambutis

Antano
Terlecko
apsilankymas

Užgavėnių
šventimas

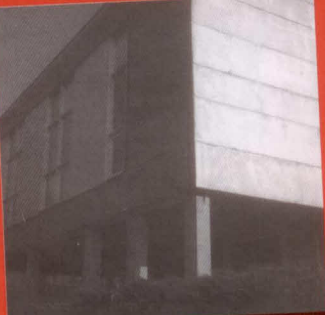

Lietuvos
nepriklausomybės
atkūrimo dienos
minėjimas

Rasos
Juknevičienės
apsilankymas

Atvirų durų
diena

Alumnių
Marijos
Aliukaitės ir
Prano Kentros
koncertas

Kino
peržiūros
su broliu
Juozapu

Lietuvos
moksleivių
kino
festivalis

Artūro
Šilansko
apsilankymas

Orientacinės
varžybos

Sąskrydis

07

Brandos
atestatų
teikimas

Kaip pegasas - pavirto indėnu...

Nauji mokslo metai. Licėjus vėl pilnas pasimetusių *nuliukų* ir jau spėjusių pavargti vyresnėlių. Tačiau didžioji dalis mokinių neramiai bruzda... Ne, oj ne, ne dėl mokslų gausos (kurios, beje, nuo pirmųjų mokslo dienų netrūko)... Visi laukia Krikštynų! Renginio, kai 0 patampa 1, o 2 – TB1 (Elenos išmintis). Krikštynos prasidėjo ankstyvą penktadienio rytą (ir tikrai nebuvo lengvesnės už penktadienines pamokas!). Oras atrodė net per geras šlapumu pagarsėjusiam renginiui, tačiau vėliau įsitikinome, jog ketvirtokai buvo viską apgalvoję, kad tik neliktų nė vieno sauso *nuliuko*. Veiksmas prasidėjo nuo mūsų fizinės parengties patikrinimo (dar žinomo kaip mankšta). Sportiniais drabužiais apsirengę vedliai liepė šokinėti, tūpti, ištiesti rankas, pakelti kojas ir kitaip stengėsi mus paruošti tolimesnei renginio eigai. Kiek pasportavę ir pasivolioję Katedros aikštėje patraukėme į ekskursiją po Vilniaus senamiestį. Nors nieko naujo apie savo miestą nesužinojome, tačiau išvaikščiojome tikrai daugiau nei įprastai. Mūsų laukė daugybė punktų su ketvirtokų sugalvotomis užduotimis, kurias jie pasistengė parengti kuo sunkesnes laukdami „pakišų“. Ir sulaukė. Ketvirtokai gavo tiek saldumynų, kad (kaip retai pasitaiko!) į šokoladus jau žiūrėti nebegalėjo, o TB2'kai tuo tarpu mėgavosi kebabais. Kol vyresnieji valgė, mes, kaip pridera per Krikštynas, vaikščiojome žąsele, budinome senamiesčio gyventojus ketvirtokų sugalvotomis skanduotėmis, o jei nepaklusdavome, kęsdavome „Buratino“ liūtis. Naršydami centro gatves bei miškus net patys nesuvokėme, kaip greit pavargome. Ketvirtokų tikslas pasiektas – nuliukai ir TB1 po pirmosios dalies jau sunkiai bepajudėjo, tačiau su nekantrumu laukė vakaro šou. Vos įžengus į licėjų nusivilti neteko. Mokyklos vidinį kiemelį puošė įspūdingo dydžio dekoracijos, atskleidžiančios renginio temą

– gentys. Vakaras atidarytas, kaip įprasta, pirmokų suėjimu žąsele ir suvarymu į naujai atgaivintus tradicinius *nuliukų* gardelius. Keista, tačiau šiais metais stebėtojų buvo ne per daugiausiai, tad ir klasių pasirodymai nebuvo nušvilpti. Tradicinė mokinių priesaika pirmokėliams atnešė šypsenas veiduose, o ketvirtokai su šiokiu tokiu liūdesiu stebėjo savo paskutiniojo renginio rezultatus. Tuo tarpu senbuviai TB'kai antrą kartą prisiekinėdami ta patį jautėsi truputėlį „ne į temą“, tačiau juk licėjuje jie tokie ir yra, tad pykti nebuvo dėl ko. Oficialią renginio dalį pabaigė Virgos ir Dovilės virpuliukus keliantis ugnies šou, o vėliau naujokus linksmino atsipalaidavę ir licėjaus scenos nebebijantys vyresnėliai vaikinai su Gabriele priešaky. Pirmokai šoko, kiek tik leido jų nukankintos kojytės, ir džiaugdamiesi bei dėkodami vyresniesiems paliko naktinį licėjų drąsiai save vadindami liceistais. Na, o TB1 traukė namo, bijodami pramiegoti (kai kuriems taip ir atsitiko) savo išvyką, kurioje, dėl negalėjimo pajudėti bei lankstyti kasant bulves, linksmi kaltino savo vedlius. Taigi, pirmokai ir naujieji TB'kai, džiaugiamės, kad atlaikėte pirmąjį liceisto iššūkį. Neišsigąskite, daugiau fiziškai kentėti nebeteks, tačiau protiškai – ir dar kaip! Juokaujame :) Manome, įspūdžių Jūsų atmintyse išliko pakankamai, kad idėjų būsimųjų liceistų krikštui užtektų.

Agnė Keršytė, Elena Lesieur
„Andai“, nr. 38

Misija - Sibiras

Išsivaizduokite, jeigu šiandien Jums tris pasibelstų uniformuotas vyriškis ir šikai kalbėdamas lieptų po dvidešimties učių būti pasiruošusiems kelionei. Ką atumėte? Per tas dvidešimt minučių galite rinkti brangiausius savo daiktus ir maistą paaišku, ar kada nors čia sugrįšite. Vėliau eigūnas lieps Jums sėsti į sunkvežimį, jis nuves į traukinių stotį. Ten Jūsų jau čia vieta gyvuliniam vagone kartu su dar tu nelaimingųjų. Savaitę, ar net daugiau, traukinys bus jūsų „namai“. Bet Jums visa užteko tik išsivaizduoti, o tūkstančiams avių, Lietuvai praradus nepriklausomybę, o tai išgyventi ir apsigyventi Sibire. Jie kada nebegrižo namo.

Misija – Sibiras: tokiu šūkiu apsiginklavę nuoliai kasmet traukia į Rusijos gelmes rkyti tremtinių kapaviečių. Patriotiškai

nusiteikęs jaunimas dalį savo vasaros paskiria Tėvynės istorijai puoselėti. Tai nėra vienkartinis projektas - ši iniciatyva vykdoma jau nuo 2006 metų ir turi didžiulį pasisekimą nesx kasmet savanorių skaičius vis didėja. Papasakoti apie savo išpūdžius į licėjų atvyko ir du savanoriai, dalyvavę Misijoje Sibiras'11 - alumnai Andrius Didžiulis ir Eigminas Dagys. Vienas iš jų pasakojo apie savo kelionę į Tomsko sritį, kitas - į Tadžikiją. Licėjaus skaitykla buvo tokia pilnutėlė, kad viena mergaitė net apalpo! Niekaip nesibaigiantys klausimai, net ir po „oficialiosios dalies“ pasilikę ir toliau savanorių kamantinėti nenustoję liceistai nuteikė optimistiškai: žmonėms dar teberūpi jų tautos istorija. Jeigu ji rūpi ir tau, prisijunk, nėra taip baisu, kaip atrodo!

Antanas Terleckas

Mokytojų diena

Mokytojų diena – tradicinis licėjaus renginys, mėgstamas tiek mokinių, tiek mokytojų. Liceistai turi galimybę dvi pamokas praleisti su ketvirtokais, kurie pasistengia, jog jų vedamos pamokos būtų įdomios ir įsimintinos, o mokytojai gali pailsėti ir džiaugtis jiems skirta švente. Jau nuo pat ryto prie įėjimo jų laukė staigmena – kelios žavios ketvirtakursės pasitiko į darbą atkeliaujančius mokytojus ir įteikė gėlių. Dieną jiems praskaidrino ir netikėtos mokinių staigmenos: įvairūs kepiniai, saldumynai, gėlės, šilti ir nuoširdūs pasveikinimai. Pasibaigus keturioms įprastinėms pamokoms, buvo galima pastebėti prie naujojo, vienadienio tvarkaraščio besiburiančius mokinius – visi susidomėję laukė, ką šiems jiems paruošė ketvirtokai. Tvarkaraštyje šiais metais buvo nuo lietuvių ir anglų kalbų iki astrologijos, pamokos siurprizo ir šventės. Pamokos siurprizas tema iki pat pradžios buvo nežinoma tiek joje dalyvaujantiems mokiniams, tiek jų mokytojams ketvirtokams. Temą, atėjus į pamoką reikėjo išsitraukti burtų keliu. Štai 3A klasės mokiniams pasisekė ištraukti temą „Lotynų Amerikos kultūra“. Pamokos metu jiems buvo parodyta trumpa prezentacija apie šią kultūrą, kurios pabaigoje, kaip ir pridera, vyko apklausa – už teisingus atsakymus mokiniai pasivaišino ketvirtokų dalintais saldainiais. Pamokos gale vyko smagi lotynų šokių improvizacija ir viską užbaigė bendra bei visų gerai žinoma makarena. Šventės pamokoje mokiniai buvo mokomi repuoti, šokti tektoniką, o 214 kabinete vykusioje astrologijos pamokoje mokiniai turėjo galimybę sužinoti netolimą savo ateitį. Lietuvių kalbos pamokoje netrūko smagių žaidimų ir improvizacijų. Pravėręs 212 kabineto duris, galėjai pamatyti dėl laikraščio besipešančius mokinius, naujų lietuviškų žodžių išmokusią Anglijos karalienę, atvykusią į greito maisto užkandinę,

licėjaus merginas, bandančias užkalbinti senvagės berniukus. TB1 kurso mokiniai turėjo galimybę išmokti dainuoti ir šokti pagal vieną iš populiariausių ispaniškų dainų „Aserejé“ ir sužaisti daugelio mėgstamą žaidimą „Alias“ anglų kalba. Meno pamokose tikriausiai nebuvo pratartas nei vienas žodis apie meną. Iš pamokos išėję 2A klasės mokiniai dalijosi įspūdžiais apie sužaistus žaidimus ir mėgino išsiaiškinti žaidimo „Kiek avyčių nubėgo?“ taisykles. Dailės pamoka išsiskyrė savo originalumu ir smagumu, 2B klasės mokiniai susiskirstę į grupes gavo po rulonėlį tualetinio popieriaus ir vyniodami jį ant klasiokų sukūrė tiesiog naujo mados klyksmo titulo vertą aprangą. Šiems į licėjų atkeliavus dviem biocheminėms klasėms, Mokytojų diena negalėjo išvengti medicinos istorijos pamokos. 1B ir 1D klasėms biologijos pamokas vedęs mokyklos prezidentas Povilas Barasa supažindino mokinius su senovės medicina, studijomis užsienyje ir TB kurso mokinių vargais. Chemijos pamokoje mokiniams buvo demonstruojami bandymai su deguonimi ir vandeniliu, taip pat gaminamos perkūno dujos. Kol ketvirtokai smagino pirmokus įvairia pamokų programa, visi mokytojai buvo laukiami aktų salėje, kur vyko specialiai jiems paruoštas renginys. Ketvirtokai paskaitė kelias mokytojams skirtas kūrinius, atliko trumpą muzikinę programą ir pakvietė prie vaišių stalo, nukrauto vaisiais, saldžiais grybukais ir kaštonais. Tiek ketvirtokai, tiek kitų kursų mokiniai pasistengė, kad ši šventė būtų išskirtinė. Mokytojų šypsenos ir džiaugsmas praskaidrino spalio penktąją dieną.

Eidvilė Banionytė
„Andai“, nr. 3

Stiprieji mokyklos veiklos aspektai:

Puikus mokinių elgesys ir aukštos vertybinės nuostatos.

Licėjaus bendruomenė didžiuojasi savo mokykla.

Šilti ir pagarbūs bendruomenės santykiai.

Mikroklimatas palankus mokymuisi ir asmenybės ugdymui.

Labai aukšta mokinių mokymosi motyvacija.

Išskirtiniai mokinių pasiekimai.

Veiksminga rūpinimosi mokiniais politika.

Tinkamas profesinis konsultavimas ir informavimas.

Valdymas grindžiamas demokratinėmis vertybėmis.

Licėjaus ugdytiniai sėkmingai studijuoja Lietuvos ir užsienio aukštosiose mokyklose.

Verta pasveikinti Vilniaus licėjų už sąlygų mokinių lyderystei sudarymą bei mokinių lyderystės skatinimą ir palaikymą.

Tobulintini mokyklos veiklos aspektai:

- Tarpdalykiniai ryšiai ir integracija pamokose.
- Ugdymo proceso diferencijavimas.
- Vertinimo formos ir būdai.
- Bendruomenės dalyvavimas mokyklos veiklos planavimo procesuose.
- Mokyklos įsivertinimas ir gautų rezultatų panaudojimas veiklos tobulinimui.

Auditas

Kas girdėjo, o kas negirdėjo, bet rugsėjį jau visas licėjus skelbė didžiąją naujieną – auditas! Licėjus bus vertinamas! Turbūt dauguma mintyse galvojo, jog ne kažin ką čia ras įvertinti, nes ir taip viskas aišku – juk tai licėjus, negi galima ką blogo pasakyti? Vieni nerimavo, kiti nekreipė dėmesio, treči piktinosi – įvairių reakcijų būta...

Nesvarbu, norėjome to ar ne, auditas artėjo ir mokytojai, lyg burtažodžius, pradėjo kartoti: „pamokos tikslas“, „uždavinys“, „tema“. O dar tas į nevilį varantis klausimas: „Tai ko mes išmokome per šią pamoką?“ Nepamirškime raginimų susitvarkyti sąsiuvinius, gražiai elgtis, sveikintis, jokių būdu nevēluoti į pamokas (teko girdėti ir tokių pareiškimų, jog jei vēluoji, geriau iš viso neateik), būti labai (labai) mandagiems... Natūralu, kad likus savaitei iki vertintojų vizito buvo jaučiama šiokia tokia įtampa ir smalsumas. Didysis patikrinimas atėjo ir praėjo, galbūt net ne visi jį pastebėjo. Puikiai pasiruošę mokytojai ir pavyzdingai besielgiantys mokiniai, atrodo, garbingai gynė licėjaus vardą. Gal ir kiek nejauku, kai klasėje sėdi „svetimas“ – rimtas auditorius, nesuprantantis nė vieno tavo mokytojo pokšto ir vis kažką užsirašantis, tačiau per daug neišgyvenome. Žinojome, jog šis trikdys skirtas tik vienai savaitei. Tiesa, galbūt nemažai daliai mokinių vertinimo laikas tapo beveik šventinis, nes mokytojai buvo paprašyti audito vizito metu neskirti kontrolinių darbų.

Na, kas poilsioavo, o kas dirbo, bet, vertinimui pasibaigus, visiems buvo smalsu, kaip bus įvertinta mūsų mokykla, mūsų namai – licėjus. Štai trumpai paminėti licėjaus trūkumai ir privalumai – tokie, kokius matė auditoriai.

Agnė Semėnaitė
„Andai“, nr. 38

Jauki ketvirtadienio popietė mūsų licejuje. Koridoriuose gausu *alumnų*. Žmonių kur kas daugiau nei šiemet sniego. Iki Šv. Kalėdų liko dvi dienos. Neabejoju, kad bent vienas iš jūsų į kalėdinį krepšelį įmetėte Unės Kaunaitės knygą „Sudie, rytojau“, kurios pristatymas liceistus užbūrė šiluma ir teigiamomis emocijomis.

104 – ams kabinete ant scenos patogiai įsitaisiusi apie savo romano kelionę nuo idėjos galvoje iki rankraščių leidykloje „Žara“ pasakojo pati autorė Unė Kaunaitė ir jos bičiuliai. Licejus pasirinktas neatsitiktinai: pirmosios mintys būsimos autorės galvoje ėmė suktis čia, vienuoliktose klasėse. Pirmieji žodžiai gulė vasarą prieš dvyliktą klasę, pirmasis knygos variantas – žiemos atostogų metu, o į šį romaną panašus kūrinys atsirado dar kitą vasarą prieš dvejus metus jau pabaigus mokyklą. Paskui dar metus tęsėsi taisymų periodas. Paklausta, ką jautė rašydama romaną, Unė atsakė: „Kadangi tai buvo ilgas procesas, emocijos keitė viena kitą. Pati pradžia, kai viskas dar tik lindi tavo galvoje, turbūt yra pati nuostabiausia – perkėlus ant popieriaus jau atsiranda netikslumų, ne visas mintis išeina perteikti. Rašydamas daugybę kartų neigi savo mintis, praeina kiek laiko, ir jos jau atrodo nebeaktualios, kol vėl išmoksti atitolti ir priimti tuos žodžius kaip tam tikro laikotarpio kūrybą. Pabaigus, be jokios abejonės, apima džiaugsmas – lygiai toks pat, koks apima bet kurį žmogų, pabaigusį ilgai užsitęsusių ir daug jėgų pareikalavusį darbą.“

Šiuo metu Unė Škotijoje studijuoja psichologiją, tarptautinius santykius ir

socialinę antropologiją. Pasirinkdama nemažai dvejojo: mąstė apie filologijos ar kino režisūros studijas Lietuvoje. Unė neslepia, jog neretai žmonės klausia, kodėl ji nestudijuoja filologijos. „Nemanau, kad būtina studijuoti kalbas tam, kad rašytum. Kiti dalykai gali duoti dar daugiau, gali išmokyti pamatyti pasaulį iš šono – svarbiausia, iš šono pamatyti ir patį save.“

Kaip knygos pristatyme pasakojo pati kūrėja,

... nes gyvenam, kad rašom

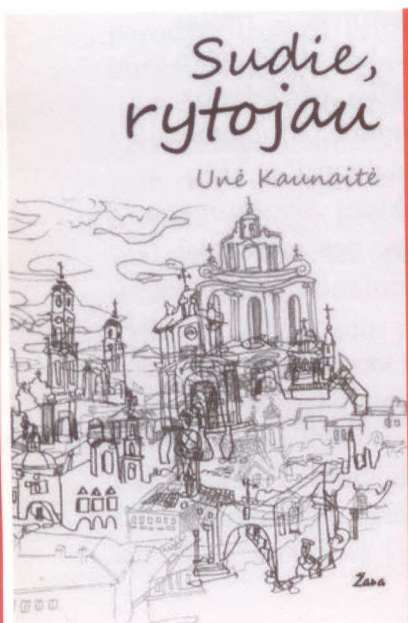
visus minčių vingius ir siužeto kaitą geriausiai matė jos lietuvių kalbos mokytoja Vilija Dailidienė. Mokytojos nenykstanti šypsena bylojo, jog ji didžiuojasi savo mokine. Unė teigė, jog romaną skiria mokytojai Vilijai, nes be jos pagalbos knyga tikrai nebūtų atsiradusi. Taip pat ir Vilniui, nes be jo nebūtų tokia, kokia yra, ir „tiems žmonėms, kurie puslapiuose pažino save ar savo artimus žmones, versdami lapus sužinojo kažką naujo ar tiesiog džiaugėsi pačiu skaitymo procesu.“

Unė labai šiltai bendravo su susirinkusia publika. Ji kvietė savo draugus, kurie turėjo privilegiją romaną perskaityti pirmieji, pasidalinti mintimis ir potyriais skaitant, įsijaučiant. Paklausta, apie ką šis romanas, rašytoja paslaptinai atsako: „Apie jaunus žmones, besimokančius gyventi. Apie Vilnių ir jo dvasias. Kartą, užaugusią jau nepriklausomoje Lietuvoje. Idealizmą ir norą keisti. Apie meilės ir draugystės paieškas. Savęs ieškojimus. Tobulumą. Mažus dalykus, kuriais reikia išmokti džiaugtis. Apie mokėjimą ištarti „sudie“ ir „sveikas“. Apie rytojų.“ Savo pirmojo romano pristatymo metu autorė atskleidė, kokie keisti dalykai vyko jos gyvenime berašant romaną. Merginos fantazija sukurdavo įvykį, o jis netrukus įvykdavo realybėje.

Unė prisipažino, jog, kiek prisimena, visada rašė. Dabar kūryba popieriuje tapo jos dalimi. „Rašymas man yra galimybė kažką pasakyti kitiems. Galbūt tai keisis, bet dabar atrodo, kad kuriantiems žmonėms turėtų rūpėti, kokią įtaką jų kūrinys gali padaryti auditorijai. Perskaičiusi romaną ar pamačiusi filmą aš noriu jausti, kad pačiam autoriui tas kūrinys yra svarbus. Tada jis gali pasidaryti svarbus ir skaitytojui.“ Apie ateities planus, susijusius su rašymu, autorė sako, jog neįsivaizduoja, kaip atrodytų jos gyvenimas be to, nes kol kas rašymas ją visada lydėjo, „tačiau jei tik turėsiu ką pasakyti, kūrinių atsiras“.

Maloni popietė su arbata, sausainiukais ir gera knyga... Tikėkimės, jog tokių vakarų mūsų mokykloje tik daugės.

Indrė Lastaitė
„Andai“, nr. 39

Licėjus vietė šokti

Spalio 18-osios vakarą visi, užsukę į jį, galėjo bent trumpam pamiršti šaltą, ganotą orą ir sušilti aktų salėje, mat ten atmosfera kaitino „Šokių maratonas 2011“! Žmonių susirinko tikrai nemažai – atėjo ir kitojų, ir mokinių, buvo ir svečių iš kitų šalių. Visiems smalsu pažiūrėti, ką šiais metais paruošė kūrybingi liceistai.

Vakaro pradžia buvo labai smagi. Iš pradžių energingą šokį sušokęs kolektyvas „Kas p moka, tas taip šoka“ aikštelę užleido tūtarą aštuonioliktąjį gimtadienį švenčiančiai dronei. Jai tikrai nestigo drąsos (scenoje to viena!) suktis pagal Lady Gagos muziką. Šaliau į sceną smagiai atsuoliavo „Ginio žėgos“, visus gera nuotaika užkrėtusios savo ksmu *lindy hop'o* šokiu.

Vedėjams Rūtai ir Lukui pasisveikinus bei stačius komisiją, kurią sudarė „Mis Lietuva 14“ praminta Aistė, šokių mokytoja Danutė vydytė, buvęs licejaus mokinys Ignas antro kurso atstovas Tadas, į sceną buvo kviestos pirmosios maratono dalyvės iš II c asės, pasivadinusios „Pink ladies“. Jos atliko kį pagal elegantišką burleskos muziką. Šaliau pasirodė pirmokai Gabija bei Marius, kurie pademonstravo savo puikius porinio šokio gebėjimus. Po jų į sceną atsuoliavusi d klasės komanda „Taškento“ nuvedė sus į kelionę nuo kaubojų iki robotų laikų.

Pirmakursiai „Trio+1“ parodė labai įdomią kompoziciją, o „GIV2SM“ priminė apie artėjantį mandarinų sezoną – scenoje buvo net „netikro sniego“! Daugiausiai žiūrovų ovacijų sulaukė trijų vaikinių, pasivadinusių „Triple height“, pasirodymas. Nors jis buvo ilgiausias, bet (tikiuosi, daugelis man pritar) pats smagiausias! Žiūrovai plojo net atsistoję ir vieningai skandavo „Pakartot!“. Savo šokio pakartojimą prižadėję vaikinai netrukus užleido sceną antrai „Šokių maratono“ daliai – atkartojimui. Buvo kviečiami keli žmonės iš įvairiausių komandų, kuriems reikėjo kuo tiksliau pakartoti licejaus mokinių rodomus šokius. Jų buvo įvairiausių – energingų, reikalaujančių lankstumo ir gracijos, porinių, pagrįstų lietuviškais motyvais ir t.t.

Be abejo, nors dalyviams ne visuomet pavykdavo tiksliai pakartoti judesius, tai buvo šauni patirtis ir smagus reginys žiūrovams.

Galvojate, kad tai pabaiga? Tikrai ne! Kone linksmiausia dalis buvo improvizacija, kuomet pagal besikeičiančią muziką reikėjo šokti užlipus ant scenos. Dainų būta tokių linksmų, kad ant parketo atsistojo ir maratone nedalyvaujantys liceistai!

Po visų dalyvių pasirodymo žiūrovai buvo pakviesti išmokti energingo „flash mob'o“, o tuo tarpu komisija išėjo skaičiuoti balsų. Buvo apdovanoti geriausi šokėjai ir šokėjos, draugiškiausia bei daugiausiai žiūrovų simpatijų sulaukusi komanda – jie gavo po diplomą ir skanų pyragą. Žinoma, visi dalyviai buvo šaunuoliai – vien už drąsą pasirodyti prieš minią žmonių kiekvienam reiktų skirti po medalį!

Viena iš renginio organizatorių Rūta Sinkevičiūtė mano, kad viską pavyko padaryti taip, kaip buvo planuota ir jos abi su Aiste, kuri taip pat prisidėjo prie šių metų maratono kūrimo, labai džiaugiasi renginiu. „Ypač džiugina toks gausus dalyvių skaičius, o ir šiaip buvo labai smagu viską organizuoti. Nepadarytų darbų nebuvo. Kadangi viską darėme su gausybe puikių ir charizmatiškų žmonių, viskas, mūsų manymu, buvo čiki piki“, - sako Rūta.

Ačiū organizatoriams bei šokėjams už puikią nuotaiką! Neabejotina tai, jog šokių maratonas taps puiki tradicija ir kasmet pakvies visus bent vieną vakarą kvėpuoti muzika ir judėti šokio ritmu.

Karolina Panto
„Andai“, nr. 38

Pirmiausia, norėčiau pagirti pirmokus už tai, kaip jie pristatė renginį. Skelbimai, fotosesija prie įėjimo, nusikaltėlio pėdsakai ir stop juosta aptverti laiptai žadino smalsumą. Efektingai atrodė ir pati salė: aptverta erdvė prieš sceną, tarp žiūrovų vietą sau radę techniniai darbuotojai, ant sienos rodoma projekcija. Visa tai bylojo apie gerą ir efektingą karnavalą. Įdomu, ar pirmakursiai išpildė kitų lūkesčius ir ar renginys buvo toks pat įspūdingas kaip ir jo pristatymas.

„Šių metų karnavalas paruoštas pakankamai sėkmingai. Stipriu tai, kad buvo pasirinkta intriguojanti idėja - sekti ir ieškoti piktadario. Patiko scenografija - nedaug dekoracijų, projekcijų panaudojimas bei geras šviesų operatoriaus darbas. Masinės šokių scenos taip pat buvo įspūdingos, tačiau tikriausiai dėl kiekybės - ne kokybės. Silpna muzikinė dalis ir garso operatorių darbas. Muzikinė grupė prastai girdėjosi, taip pat jai trūko šiek tiek profesionalumo. Akmenų į savo daržą taip pat turėtų sulaukti ir choras...“

Liudvikas Paukštė, 3B

„Iš pirmokų tikėjau daugiau. Jų kursas toks pasitikintis savimi, visi drąsūs, išraiškingi... Bet iš savęs išspaudė tikrai ne viską. Kiek girdėjau, pagrindiniai režisieriai ir idėjos autoriai buvo Aurelija ir Dovydas. Tikiu, kad jiems dviem čia buvo didžiulis darbas. Galbūt tai ir pakišo koją.“

Buvo per daug šokių. Manau, taip norėta išsisukti nuo papildomų scenų kūrimo. Tai galbūt ir buvo geras sprendimas, nes dar daugiau scenų būtų sukūrę chaosą, bet vis vien nieko geresnio nepasiekta. Tie šokiai tiesiog atrodė lyg trumpos pertraukėles tarp epizodų, kurių, beje (čia akmuo į garsisto daržą), visiškai nebuvo girdėti. Pagrindinę mintį atskleisti turėjęs žodis „KNYGOS“ daugelio nebuvo išgirstas, tai ir vėl parklupdė pirmokus. Turbūt tai ir yra labiausiai užkliuvęs dalykas visame apipavidalinime.

Apskritai, visa mintis buvo įdomi, bet reikėjo pasirinkti kelis aiškius pagrindinius herojus (pavyzdžiui, Ernesto vaidmuo buvo tikrai charizmatiškas, bet visiškai neišplėtotas), kurie suteiktų žavesio visam vaidinimui ir pakeltų jo kokybę.

Man patiko kelios masinės scenos bei didžiulį įspūdį paliko mergina, vaidinusi Boženą. Ji labai gracinga, elegantiška, primena dramos studentę. Manau, ji turi gabumų būti viena iš pagrindinių aktorių tolesniuose vaidinimuose.

Matyti, jog potencialo yra, tačiau, kol kas dar neatsirado „kurso šviesulėliai“, kurie galėtų palaikyti visą vaidinimą. Galbūt reikėjo daugiau žmonių kuriant scenarijų, aiškiau nusibrėžti ribas, ko norit iš vaidinimo.“

Akvilė Kuprytė, 2A

Kaip
pirmokai
pavogtų
knygų
ieškojo

angi prakalbome apie šokius, kurių vyje buvo apstu, pasiteiravau Tado, praeitais mokslo metais pripažinto šokėju“, nuomonės:

manau, kad šokiai buvo labai skirtingi grafijos požiūriu. Vieni buvo sugalvoti ilgai, o kiti tik „sulipdyti“ iš dviejų, kurie visą laiką kartojosi. Efektingai masiniai šokiai, tačiau, jei jie būtų buvę nių stilių, reginys taptų kur kas įdomesnis. Šis šokiai būdavo visai nesusieti su imo scenomis.“

eikėtų pamiršti ir muzikantų bei choro. pagirti pirmakursius už jų norą ir visas renginio metu groti gyvai. Įdomi šį pasirodymą įjungti chorą, tačiau tai t reikia rimtai surepetuoti ir įsiklausyti nuojančias kolegas, to chorui ir trūko. e, kad sustatė daug savarankiškų ių ir kiekviena iš jų traukė savo melodiją lausydama kitų. Įdomi buvo ir grupės is, tik gaila, kad muzikos kokybė tėjo tiek dėl įgarsinimo, tiek dėl repeticijų s. Tikiu, kad ateityje klaidas ištaisysite ir isite savo muzikalumą.

mu, ką mano patys renginio kaltininkai. binau Melvino personažo kūrėją Ernestą vskį.

Ką išpūdį tau pačiam paliko renginys?

sas pasiruošimas man, tikriausiai, įstrigo u nei pats karnavalas. Praleidome mokykloje didelę savo laisvo laiko dalį. Nuo pat žių ruošimasis vyko ir buvo produktyvus, nės buvo kupini energijos ir ryžto, deja, avalui artėjant jis blėso. Jau kelios dienos patį renginį dalis pirmokų pykosi vieni su s. Neištvėrdami fizinės ir moralinės naštos, radėjo nebesuvaldyti savo jausmų. Puiku, prieš pat renginį mus visus ir vėl užplūdo ats šaunus pasiryžimas ir viskas įvyko gan i. Nesvarbu, kaip kiti komentuoja - juk aavalas yra skirtas pirmokų suartinimui. au, pasiruošimas padarė įtaką tokiam mūsų bendravimui. Išmokome išsirikinti tinkamus nes, perpratome juos.

Kaip įvertintum Jūsų pasirodymą?

vertinčiau gerai. Jei aš gerai supratau viso

šio renginio reikšmę, tai viskas pavyko puikiai. Jei reikėtų vertinti patį pasirodymą, tai buvo netikslumų, ir gan daug, bet džiugu, jog niekas nepasimetė. Aišku, koją mums pakišo technika, įgarsinimas. Šiaip viskas praėjo šauniai, labai malonu išgirsti, kaip maloniai tavo ir kitų tau artimų žmonių darbą įvertina kiti.

Pakalbinusi Ernesto bendrakursius sužinojau šį tą įdomaus. Štai, pavyzdžiui, pats Ernestas maloniai nustebino picų išvežiotąją, atvežusį užkandžių į licėjų, pasitkęs jį dėvėdamas Melvino kostiumą. Repeticijose nebuvo išsvengta ir traumų. Vienos masinės scenos veikėjai nesugebėjo tvirtai išsilaikyti ant kojų ir gerokai užsigavo. Buvo ir aparatūros gedimų: viena iš sceninių lempų buvo keletą kartų „pakutenta“ praeinančių aktorių.

Šiomet staigmenų sulaukė ir patys renginio organizatoriai, žiūrovų minioje išvydę savo tėvelius, atvykusius pasižiūrėti karnavalo. Buvo įdomu sužinoti, kokių išpūdžių sukėlė jų atžalų paruoštas pasirodymas.

„Manau, niekas nesitiki iš manęs kažkokio labai kritiško vertinimo, labai jau suinteresuota esu, visgi mama. Esu tikrai labai laiminga, kad tai mano dukters ir jos draugų pelnyta sėkmė! Jie ruošėsi ilgai, atsakingai, tikrai iš širdies, tad tikiuosi, jog rezultatas patiko daugeliui. Objektyviai galiu pasakyti tiek, kad visa komanda itin susitelkė, susikaupė, įveikė didžiulį nuovargį, net kažkokias asmenines ambicijas, išgirdo visas iki vienos pastabas, net ir pateiktas dvi valandos iki „premjeros“... Ir sugebėjo viską įgyvendinti puikiai! Pamačiau scenoje žmones su charakteriu ir laimėtojų užtaisais, man tai buvo labai džiugu.“

Elena Martinonienė

Viską apibendrinusi manau, kad pirmokai įvykdė pagrindinius karnavalo tikslus: susidraugavo, atrado kurso talentus, susipažino su renginio organizavimo darbais, „apsitrynė“ su technika ir muzika. Tikiu, kad patys liko patenkinti savo darbu. Laimingi veidai ir energingi šokiai diskotekoje išdavė jų džiaugsmą. Stiprybės ir atkaklumo tolimesniuose darbuose.

O mes visi galime nesijaudinti, knygos iš licėjaus TIKRAI nedings. :)

Eidvilė Banionytė

„Andai“, nr. 38

Menų akademijos koridoriuose

-Žinai ką, aš tavęs nesuprantu. Nesuprantu nė vieno tavo žodžio. Brolau, aš tave pažįstu visą gyvenimą. Tu buvai mūsų kompanijos šviesulys, VILTIS, PO VELNIAIS! O dabar... Tu darai didžiausią savo gyvenimo klaidą. Grįžti atgal nebegalėsi, todėl klausiu tavęs paskutinį kartą:

AR TU STATAI VISKĄ?

-TAIP!!!

Gruodžio antrosios vakarą, didžiai daliai licėjaus bendruomenės renkantis į „Menų Akademiją“, skambant jaukiai, gyvo garso grupės atliekamai muzikai, bėgo paskutinės akimirkos iki Mediumo pradžios. Ruošėmės parodyti tai, ką turime geriausia ir pasidalinti su visais, o ypač trečiakursiais. Pasiteiravau kelių žmonių, kurie tą vakarą lankėsi Akademijoje, išpūdžių. Ką manote apie antrojų surengtą mediumą?

„Labiausiai įsiminusi mediumo detalė - Mingailės vaidyba. Lenkiu galvą žemai, žemai, žemai, žemai, žemai. Antroakai iš dalies pateisino, iš dalies ir nepateisino mano lūkesčių. Atėjau tikėdamasis labai daug, tad negaliu pasakyti, kad išvydau viską, ko norėjau. Vaidinimo pabaiga man ne itin patiko; galbūt vertėjo mums pademonstruoti veikėjo gyvenimą, jam esant daktaru, ar kažką panašaus. Šiaip, manau, jog potencialo yra tikrai labai daug, tad siūlau jį išnaudoti ne vien kuriant šimtadienio spektaklį, bet ir pabandyti sukurti vaidinimą Teatro dieni per Menų savaitę.“

Antanas Terleckas, 3

„Stengiuosi nepraleisti nė vieno licėjui vykstančio renginio, juolab, kad nėra nieko malonesnio nei stebėti mokinių, kuriems dėstau kūrybą. Mediumas man patiko. Išskirčiau kelis teigiamus aspektus. Pirma, antroakai pademonstravo, kad bendram renginiui gali susitelkti ir, nepaisydami savo ego, sukurti smagią šventę. Šis bendruomeniškumo pademonstravimas ir yra svarbiausias dalykas. Antra, buvo nebloga režisūra. Trečia, visi renginį ruošė nuoširdžiai ir tai tikrai matėsi. Nuoširdumo nesuvaidinsi, o tai dar spektaklį dar geresnį. Labiausiai nustebin

ad pamačiau kitus mokinių sugebėjimus, nematyti pamokų metu. Išsiskyrė ekspresyvi

Pajarsko vaidyba, kai jis skaitė vieną iš monologų. Nenorėjau spektaklio metu yti šių dienų Lietuvos realijų t. y. visuomenės erialėjimo, konkurencijos ir kitų negerovių. tai taip pat buvo režisierių tikslas. Kai aplink nenėje nuolat regi tokius dalykus, vargu, ar mas nuo jų pabėgsi. Apskritai, viskas gerai. o liai antrokai! O pirmokai turi aukštai iškelta p, kurią jiems peršokti bus nelengva.“

Algis Bitautas

Mediumas, kaip mokyklinis renginys, paliko didelį įspūdį. Tikėjau si paprasto etiudo esės su atsitiktinėmis dekoracijomis, prastu nimu ir įprastu, nuobodžiu muzikiniu fonu. u viskas buvo atvirkščiai. Puikūs aktoriai, apgalvoti kostiumai, gyva muzika, nuostabios acijos – ko daugiau reikia. Na, gal tik kūrinio, nčio apmąstyti gyvenimo vertybes ir siek tiek ro. Bet ir šiuos dalykus išvydau Jūsų sukurtame klyje. Labai nustebino dekoracijos. Tiksliau, dekoracija - plakatų siena. Taip pat kai kurių ių vaidyba ir atsiskleidę nauji sugebėjimai o neišdildomą įspūdį - Eidvilė ir Akvilė yra tikros o lės. Eidvilė - tikra „visų galų meistrė“, bet vis kiekvienas jos talentas nustebina, o Akvilė... ikėjau, kad ji taip gerai vaidina. Mediumas - lyg s į užpakalį pirmokams kuo greičiau ir ruošti s valui. Supratom, kad reikia kuo daugiau gyvos kos, humoro, profesionalumo, šviesų.“

Dovydas Strimaitis, 1c

Manau, kad mums labiausiai pasisėkė su gera ir valkiota idėja, kurią supratome ne vien mes, bet irovai. Mes perteikėme pagrindinę mintį taip, i būtų lengvai suvokiama. Taip pat, manau, kad is pasisėkė nustebinti žiūrovus ne tik netikėta i ga (visi tikėjosi, kad istorija baigsis laimingai grindinis veikėjas pasieks savo svajonę be jokių y), bet ir įvairiais pasirodymais.“

Mingailė Drevinskaitė, 2a

Kaip manai, kas mums labiausiai pasisėkė?

Perteikėme problemas, aktualias trečio kurso iniams, kurie būtent dabar stovi apsisprendimo kelėje ir pasistengėme nuteikti juos siekti savo o, nepaisant jokių sunkumų.“

Rytis Urbanavičius, 2b

Kuo esate pranašesni už kitus kursus?

„Aš nemanau, kad esame pranašesni už kitus kursus, bet galime didžiuotis įdomiais, idėjų nestokojančiais, talentingais, išraiškingais ir aktyviais žmonėmis, kurie daro mūsų kursą stiprų.“

Mingailė Drevinskaitė, 2a

Kas buvo sunkiausia?

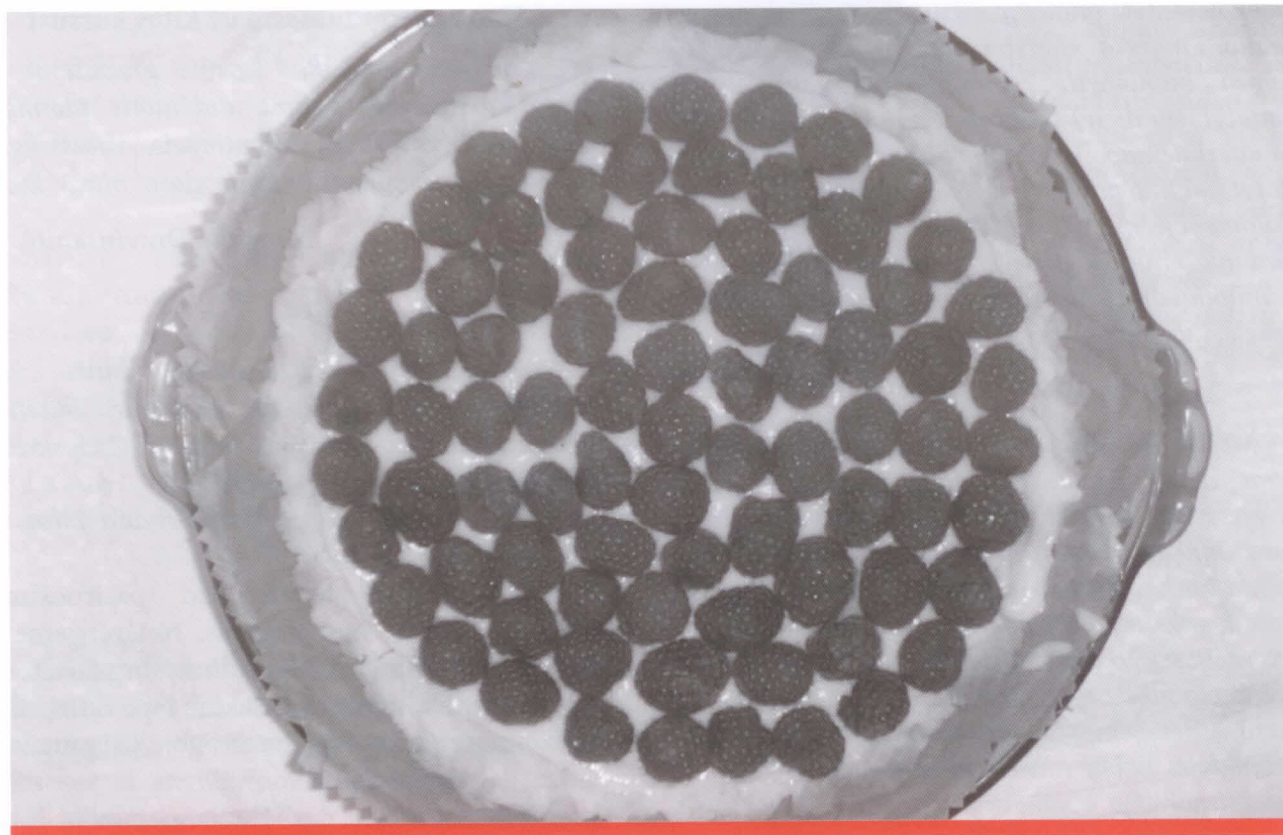
„Sunkiausia kaip autoriui buvo visą vaidinimą išlikti tinkamos jausminės būsenos, kad nenukentėtų vaidybos kokybė. O apskritai, nesutapus nuomonėms nesipykti.“

Rytis Urbanavičius, 2b

Galiu drąsiai teigti, kad pasiruošimas Mediumui buvo nuotaikingas. Neišvengėme ir didelių „uraganų“ pagrindinių organizatorių stovykloje. Nesutarimų pasekme tapo du visiškai skirtingi scenarijai. Spalio pabaigoje, kai galiausiai balsų dauguma išsirinkome vieną iš scenarijų, pradėjome skirstyti darbus, planuoti laiką. Iš pat pradžių darbas vyko labai lėtai ir neefektyviai. Kiekviena darbų grupė pagarsėjo savaip. Štai aktoriai, režisieriai ir scenos darbuotojai išsiskyrė aršiu charakteriu. Aš nesuprantu, kaip žmonės gali taip niršti dėl menkniekių arba kaltinti vieni kitus absurdiškais dalykais. Tai beveik tas pats lyg aš pykčiau ant kaimyno dėl to, jog jis nepaklojo mano lovos. Baisu. Dekoratorių komanda įsiminė savo nuotaikinga kelione į Grigiškes, kurios tikslas buvo parsivežti įvairių renginių afišų. Deja, prisirinkę mineralinio vandens ir greito maisto užkandinių plakatų, dekoratoriai nusiminę grįžo atgal. Muzikantai pasižymėjo kaip ramūs ir nuosaikūs žmonės. Jie sutiko su dauguma prašymų ir kantriai kartojo tą pačią, seniai nusibodusią „Makarenos“ melodiją. Nepaisant įvairių nesklandumų ir barnių, manau, jog parengėme tikrai gerą Mediumą. Pristatėme savo kurso talentus, galimybes, kurios yra išties plačios: įtikinama ir nuoširdi vaidyba, meniški šokiai, gyva muzika. Spektaklio mintis buvo ir ilgai išliks aktuali mokiniams. Visi prie Mediumo prisidėję mokiniai yra verti pagyrimo ir nuoširdžios padėkos.

. o užgesus šviesoms ir nuskambėjus paskutiniams „Makarenos“ akordams visi išskubėjo savais keliais.

**Eidvilė Banionytė
„Andai“, nr. 38**

Niam niam niam Pyragų diena

Tą linksmą žiemos rytą, kai „gedėjome“ garbingojo Kim Jong II, palikusio mūsų pasaulį, visi, kaip ir kiekvienais metais, susirinkome paminėti Licėjaus pyragų dienos. Nuo pat ankstyvo ryto aktų salė pakvipo darbščiųjų rankelių padarytais pyragais, sausainiais, tešlainiais, keksiukais ir kitomis gėrybėmis. Viskas dėl kilnaus tikslo - paaukoti pinigų vaikų globos namams. Kadangi skirtingos klasės nevienodai prisidėjo prie šios šventės, jau po pirmos pamokos buvo galima pastebėti, kaip stalai vienas nuo kito skyrėsi pyragų gražumu, jaukumo suteikiančiomis stilingomis interjero detalėmis ir, svarbiausia, kepinių gardumu bei kiekiu. Tačiau tikrasis smagumas prasidėjo, kai į aktų salę įžengė pirmieji pirkėjai. Vieni, pasiėmę lėkštes, krovėsi, kiek tik telpa, kiti, ieškodami pačių

pačiausių kepinių, išrankiai apžiūrinėjo kulinarinius šedevrus. Pirkėjai derėjosi, pardavėjai draugiškai nusileisdavo ir su džiaugsmu pildė savo klasės taupyklę. Pilną salę smagurių linksmo muzikantai, kurie kūrė puikią šventės atmosferą. Dalyviams iki soties prisivalgius (tądien, matyt, valgyklai buvo nuostolinga diena) beliko suskaičiuoti, kuri klasė surinko daugiausiai pinigų ir laimėjo galimybę nunešti surinktus pinigus į vaikų namus. Galybę pyragų, prikepę TB1 moksleiviai laimėjo šias draugiškas varžybas. Smagu, kad prieš pat šv. Kalėdas licėjuje galime ne tik pasidalinti genialiais receptais, paragauti draugų kulinarinių šedevrų bei smagiai praleisti laiką, bet ir prisiminti tuos, kurių gyvenimai ne tokie šviesūs.

Julija Mockutė

Jazz pictures 2011

Gruodžio 16-tos žvarbų vakarą, po sunkios savaitės į aktų salę sugužėjo daugybė darnios jaus bendruomenės narių: mokytojų, mokinių, pat ir svečių, ištroškusių gyvos muzikos bei klausaus pasisėdėjimo klegančių draugų būrelyje. Jie visi susirinko į ne pirmus metus vykusį licėjaus tradicija tapusį renginį „Jazz Pictures“. Ir ankstesniais metais, taip ir šiais renginys stulbino klausytojus ne tik jaukia atmosfera, bet ir gausia gausa bei geros muzikos kiekiu. Ant grindų esti spalvingi kilimai, netvarkingai išmėtyti lmaišiai, garuojančią arbatą ir trapius sausainėlius lijantys besišypsantys mokiniai – štai kas sukūrė tą jaukią atmosferą, kurioje skambėjo gitarų ir klavirų akordai, darnūs dainininkų balsai, malonūs šnekėsiai bei dažnai salę perskrodavęs nuoširdus šokas...

Dainų skambėjo daug: renginys truko apie tris valandas, tačiau nuobodulio žiūrovų veiduose buvo matyti. Įvairūs muzikantai lipo į sceną parodyti savo talentų. Turbūt niekas negalėtų paneigti, kad licėjuje talentingų žmonių - gausybė! Pasirodė mokiniai iš visų licėjaus kursų, į sceną užlipė išdrįso net matematikos mokytojas Tomas Čiulys, kuris pasirodė kartu su pirmokų būriu! Širdį šildė senos, visiems gerai žinomos dainos, tačiau ir nauja galima išgirsti ir naujausių muzikinių kūrinių. Čiulys ir visų mylima „eks“ grupė „AugaLai“, kuri ir liko jau hitu tapusią ir gerbėjų labai mėgstamą grupę „Radiatorius“. Kad žiūrovai taip pat įsitrauktų į renginį, renginio metu muzikos mokytojas Jankauskas suplojo kelis ritminius akordus, kuriuos salė turėjo pakartoti kuo tiksliau. Klausytojai šią užduotį įveikė gan sėkmingai! Kai pradėjo skambant smagiai muzikai, salėje trypė lindy opo žingsniu! Žodžiu, renginyje nestigo geros, kokybiškos muzikos, netikėtų improvizacijų, smagių šokių, karštos arbatos bei puikios nuotaikos!

„Šių metų „Jazz Pictures“ man patiko tuo, jog buvo daug ir įvairaus stiliaus muzikos, renginio pavadinimas neatspindėjo to, ką tą vakarą galėjome išgirsti. Džiaugiuosi, jog ant scenos užlipė išdrįso ir

pirmakursiai, vedini savo charizmatiško mokytojo Tomo Šiaulio. Džiugu matyti savo malonumui muzikuojančius ir kitiems malonias emocijas teikiančius atlikėjus. Te muzika išlaisvina jumyse slypinčius velniūkščius! :)“

Eidvilė Banionytė

„Manau, kad numerių buvo mažokai, o arbata labai toli, bet Jazz Pictures vis tiek man yra maloniausias renginys licėjuje!“

Ieva Kasperavičiūtė

„Kaip ir kiekvienais metais, man tai buvo vienas jaukiausių ir įdomiausių licėjaus renginių. O šiais metais dar buvau nustebinta atlikėjų kokybiškumo - visi dalyviai kūrė malonią atmosferą, kuriai labai tiko darbščiujų padėjėjų salės gale ruošiama arbata ir sausainiai... Žodžiu, tikrai gera prisiminti, nieko blogo negalėčiau pasakyti. :)“

Marija Blažytė

„Oi... Tikrai seniai buvo. Na, kaip visada, džiaugiuosi ir didžiuojuosi, kad toks renginys apskritai egzistuoja licėjuje. Kitose mokyklose apie tokio pobūdžio renginius net nesvajojama, pavyzdžiui, ten, kur pats mokiausi (ne, aš baigiau ne licėjuje). Dalyvių gausa ir skambesio įvairumas irgi džiugina. Nors, jei gerai suprantu, Jankausko kūrybinių užduočių atsiskaitymai parodė, kad ne viską pamatėme. Man asmeniškai vakaro vinis buvo alumnų ir „AugaLų“ jungtinis improvizacinis pasirodymas. Įdomu, kad Tomas prie grupės prisijungė likus tik 30 minučių iki renginio, o Paulius sužinojo, kad groja grupėje, tik jau paties pasirodymo metu. Tokio renginio linkėčiau ir kitais metais. Džiazas yra jėga!“

Tomas Šiaulys

Ieva Visockaitė
„Andai“, 39 nr.

Meninio skaitymo konkursas

Vieną žvabžių sausio popiečių aktų salėje mus šildė poezija – licėjyje vyko meninio skaitymo konkursas, kurį kasmet organizuoja lietuvių kalbos mokytojos. Šiais metais konkursas buvo skirtas Maironio 150-osioms gimimo metinėms paminėti. Klausėme 23 skaitovų, o renginį pagyvino iš viso 4 muzikiniai pasirodymai. Konkurso vedė pirmokai Milda ir Lukas, o gražiai baigė Lietuvos mokinių Dainuojamosios poezijos konkurso III-iosios vietos duetų grupėje laimėtojai Ieva Kasperavičiūtė

ir Justinas Dargis, klarnetu jiems akomponavo Rapolas Daugintis.

I vietą užėmė **Lina Sadovskaja** iš TB1. Ji sakė Icchoko Mero romano „**Lygiosios trunka akimirka**“ ištrauką.

II vieta dalinosi pirmokas (1D) **Norbertas Kairys**, vyriškai deklamavęs Marcelijaus Martinaičio „**Kukutis pasaulinei parodai**“, bei **Mingailė Drevinskaitė** iš 2A, įtaigiai ir jausmingai sakiusi Česlovo Milošo „**Alkoholikas žengia pro dangaus vartus**“ ir Maironio „**Iškeliaujant**“.

III vietą užėmė **Dina Alytė** iš TB1, deklamavusi du eilėraščius: Rimvydo Stankevičiaus „**Pigiausiu tarifu**“ ir Maironio „**Džiovininke**“.

Savaime suprantama, skaitovus vertino lietuvių kalbos mokytojų komisija, tačiau šiais metais vertinime dalyvavo ir mokiniai – atstovai iš lietuvių kalbos tikslinių grupių.

Vilniaus miesto meninio skaitymo konkurse licėjų atstovavo antrokė Mingailė ir užėmė II-ąją vietą.

Alkoholikas žengia pro dangaus vartus

*Koks būsiu, Tu žinotai nuo pradžios.
Nuo kiekvieno gyvio pradžios.*

*Turėtų būti klaiki – šitokia nuovoka,
kur viskas vienu metu yra, bus ir buvo.*

*Gyventi pradėjau patiklus ir laimingas,
Neabejojau, kad man kasryt saulė pateka ir rytmečio žiedai man verias.
Nuo aušros ligi sutemų laigiau po stebuklingą sodą.*

*Dievaž, nė nenujausdamas, kad iš Genų knygos mane išsirenki naujam eksperimentui,
Tarsi dar maža turėtum įrodymų, kokia bėjėgė prieš lemtį vadinamoji laisva valia.*

*Stebėjai įsilinksminęs, kaip aš kenčiu tarytum lerva, pamauta gyva ant slyvos dyglio.
Baisybė šio pasaulio vėrėsi man prieš akis.*

*Tad ar galėjau nieieškoti priebėgos iliuzijoj?
Gėrale, po kurio liaujasi braškėję dantys, aptirpsta spaudžiantis krūtinę kamuolys kaitrus
Ir įmanu galvoti, kad dar gyvensiu kaip kiti?*

*Kol supratau, kad tik blaškausi nuo vilties ligi vilties, ir kol paklausiau,
Visa žinantis, Tavęs, kodėl mane kamuoji.
Ar išbandai kaip Jobą, kol pripažinsiu, kad tikėdamas save apgaudinėjau, ir tarsiu:
Nėr nei Tavęs, nei Tavo valios, vien atsitiktinumas šičia, žemėj viešpatauja.*

Kaip Tu gali žiūrėti į vienalaikį milijardkartinį skausmą?

*Jei čia ta priežastis, kad žmonės neįstengia patikėti, jog esi, -
Jie Tavo akyse, manding, turėtų pagarbą pelnyti.*

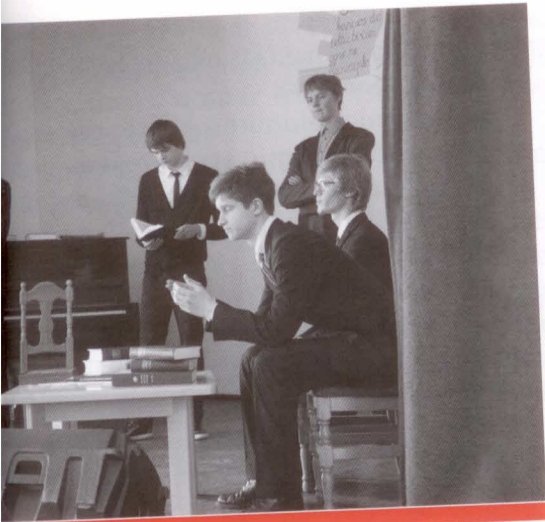
*Nors turbūt pagaila netilpo Tavyje ir dėl to nužengei į žemę, kad patirtum, ką jaučia padarai mirtingi.
Kęsdami nukryžiuavimo skausmą už nuodėmę, tačiau kieno?*

Pažvelk, meldžiuosi Tau, nes nemoku nesimelsti.

Nes mano širdis geidžia Tavęs, nors žinau, kad manęs neišgydysi.

Ir šitaip tebūnie, kad tie, kurie kenčia, toliau kentėtų, Tavo Vardą šlovindami.

Česlovas Milošas

Vasario 16-osios aminėjimas

Kaip ir kasmet, gražiu renginiu licėjuje buvo paminėta Lietuvos Valstybės atkūrimo diena. Neseniai dar prisimena seną mokyklos tradiciją, kuri ši reikšminga ir Lietuvai daug reiškianti šventė mokykloje buvo pažymima istorijos mokytojų skaitomais pranešimais ir nuotaikingu mokinių koncertu. Praeitais metais minėjimo forma šiek tiek pakito: muzikiniai pasirodymai buvo jungiami su skaitomomis eilėmis, scenoje esančiame ekrane matėme Lietuvos Nepriklausomybės akto signatarų, Lietuvos partizanų, tremtinių nuotraukas, režisieriaus Raimondo Vabalo vaidybinio filmo „Skrydis per Atlantą“ ištraukas.

Šių metų Vasario 16-osios minėjimas buvo susietas su Lietuvos dainiaus Jono Mačiulio-Maironio 150-osiomis gimimo metinėmis. Po iškilmingai sugiedotos Tautinės giesmės scenoje pasirodė vienuoliktų ir dvyliktų klasių vaikinai, kurie nepaprastai įtaigiai atliko lietuvių kalbos mokytojos Astos Karaliūtės - Bredelienės paruoštą literatūrinę ir muzikinę kompoziciją, parengtą pagal Justino Marcinkevičiaus ir Marcelijaus Martinaičio kūrinį. Kompozicijos pabaigoje visa salė drauge sugiedojo giesmę „Lietuva brangi“ (žodžiai

Maironio, muzika Juozo Naujalio). Šventinį renginį, kurį vedė abiturientai Rūta Sinkevičiūtė ir Tadas Šlimas, pratęsė mokyklos muzikantai: skambėjo kanklių, smuiko, fortepijono garsai, lietuvių liaudies, tarpukario, partizanų, skautų, šių laikų lietuvių kompozitorių patriotinės dainos. Minėjimo pabaigoje visa salė dainavo Kipro Mašanausko dainą „Kokia nuostabi, Lietuva esi!“.

Po minėjimo visi skirstėsi pakylėtos nuotaikos, dalindamiesi įspūdžiais, komentuodami draugų pasirodymus. Dauguma net sutiko, jog tai buvo vienas prasmingiausių bei labiausiai išbaigtų renginių, šiais metais įvykusių licėjuje. Tai bylojo ir iš pažiūros nuoširdūs mokyklos svečių sveikinimai, skirti direktoriui Sauliui Jurkevičiui bei nuo seno renginį globojančiam Ričardui Jankauskui. Tikimės, jog ateinančiais metais renginio kokybė nesuprastės ir galėsime išvysti tokio pat aukšto lygio mokinių pasirodymus.

Šimtadienio interpretacija

- *Rimante, dar grįši namo?*
- *Ne, šiandien jau buvau.*

Šaunus Mediumas ir įvairios nuogirdos sukūrė gerą pagrindą trečiokų Šimtadieniui. Diena buvo puiki, jaučiausi tikrai gerai, o visa šimtadieninė patirtis padėjo susiformuoti kelias mintis.

Akivaizdu, jog bėgant ketveriems licėjaus metams keičiamės. Mūsų branduolys – šeimos suvokimas, vertybės, charakteris – lieka pastovus; kita mūsų asmenybės dalis – hobiai, draugai – truputį kinta. Licėjyje praleidus tradicinius ketverius metus, Šimtadienis lieka viena tų švenčių, kurias aiškiai prisimeni. Dėl šios priežasties per Šimtadienio prizmę gali suvokti savo asmenybės kaitą. Iš pirmojo kurso prisimenu raudonos spalvos koridorius bei vyresnėlio tikinimą, jog „tu ką, nežinai? Šimtadienis – tai visiškai kas kita“. Antrame kurse, be kvietimo prasispraudęs į vakarinį vaidinimą, trečiokams susižavėjęs sakiau: „Būna licėjaus renginiai, ir buvo jūsų vaidinimas. Visiškai kitas lygis“. Už savo trečią kursą tebejaučiu tam tikrą moralinę skolą bendrakursiams, tačiau bendrumo jausmas, visiems kartu kuriant šventę kitiems, buvo nepakartojamas. Tas susikaupimas...

Siemet tave, neaišku ar pelnytai, gerbia už tai, jog esi vyresnis už kitus. Įėjime sutikimo pajėgos priverčia pasijusti taip, lyg visas kursas suplūstų pamatyti tavo – Tavo – veido. Hmm. Pavargę, suplukę, šūkauja trečiokai, pasiruošę nupiešti šviesią dieną, kur bepažiūrėtum. Smagu :) Prieš Šimtadienį labai laukiau Povilo, Evaldo ir Justo Triple Height. Gavau kažką kita, bet ne ką blogesnio – puikus šokis, norėjosi, kad nesibaigtų (ypač draugams virtus Smooth Criminal batais). Labai patiko visas audiovizualinių improvizacijų kambarys. Savęs paieškos skambant tokiai muzikai buvo labai įtaigios. Plius, pirmąsyk išgirdau grojant Mišą, ir garsas tikrai gerai nustebino. Fluxus prisistatymas, nuoširdumas ir kokybiškas humoras – trečiokai labai maloniai sudėliojo ir parinko paskaitas, o renginys – unikali galimybė išsilyginti marškinius kitiems

stebint, sudainuoti karaokę ar pamatyti merginas, važiuojančias mašina geriau nei aš... tikrai įdomu ir gyva.

Po vakarinio vaidinimo su draugais turėjom apie ką padiskutuoti: apie kreidos paskirtį, iš to išplaukiančią pagrindinę vaidinimo mintį. Ir vaidyba suteikė pagrindo pasikalbėti apie pjesės prasmę – viskas tik teigiama, tikrai gražu ir rimta. Miltų gūsis vainikavo įdomią dieną, kurios metu atsipalaiduoji ir besižavėdamas net nemąstai, kiek laiko reikėjo gaminti Damoklo kardą, juk taip ir turi būti – trečiokai pluša juodai, klijuoja kubus, kuria, gręžia skyles stalo teniso staluose, atiduoda iš savų santaupų nupirktus paskutinius šovinius, nesiskundžia, šypsosi. Be to, viso šio pasiruošimo turėjome nepastebėti kelis mėnesius.

Galbūt ironiška, bet man licėjaus Šimtadienio ir jo ruošos samprata labai patinka. Tai sutvirtina mus, sutvirtina mūsų jungtis, leidžia žmonėms atsiskleisti. Su mokytoja esame svarstę, jog įstojantieji į licėjų aiškiausiai pradėjo keistis tada, kai stojimo į dešimtą klasę tvarką pakeitė stojimas į devintąją. Pagrindinė priežastis – žmogus iš esmės suauga būtent devintoje klasėje. Be abejo, su tuo galima ginčytis; galima ir suvokti, jog mūsų brendimo procesas susideda iš daugybės pakopų. Mums reikia pajusti daugybę situacijų, norint suvokti save iki galo. Bohemiškai švytintys balti tenorių marškiniai dvidešimtmečio scenoje; finalinis vaidinimo nusilenkimas su natūraliai pavargusia, bet pelnyta šypsena; „Lietuva Brangi“ kartu su visu licėjumi; nesuvokimas, kiek jėgų kitam reikėjo įdėti, jog tau būtų taip gera; dedovščiniškas vandens šūvis, nulį paverčiantis fuksu; pabuvojimas abiejose krikšto barikadų pusėse; stovėjimas akinančioje (tiesiogine prasme) scenos šviesoje; salei skendint tamsoje; daugybė koncertų – visas šias situacijas tiek išgyveni pats, tiek pamatai jas gerai pažįstamo akyse.

Todėl Šimtadienis, kaip tam tikras licėjaus metų apogėjus, gali būti suprastas tik kaip viena brandos pakopa, kurią po kurio laiko atsiminsime tik kaip puikią šventę, sukūrusią fantastišką atmosferą. Kita vertus, po Šimtadienio mokyklos mikroklimatas keičiasi neprilygstamai giliai. Bent vyresnėliams. Atsiranda labai daug bendrumo. Pirmokai suvokia, kas ir kokio masto šis renginys, antrokai ima skaičiuoti dienas iki kito vasario, trečiokai pakelta galva atsikvepia ir padeda visuomeniškai sunkiausią vidinę licėjaus

rievolę į šalį; ketvirtokai, sakyčiau, atsitraukia
ei supranta, kad vien jau buvimas licėjyje
ums visiems, nors ir tokiems skirtingiems,
uoda daug bendro.

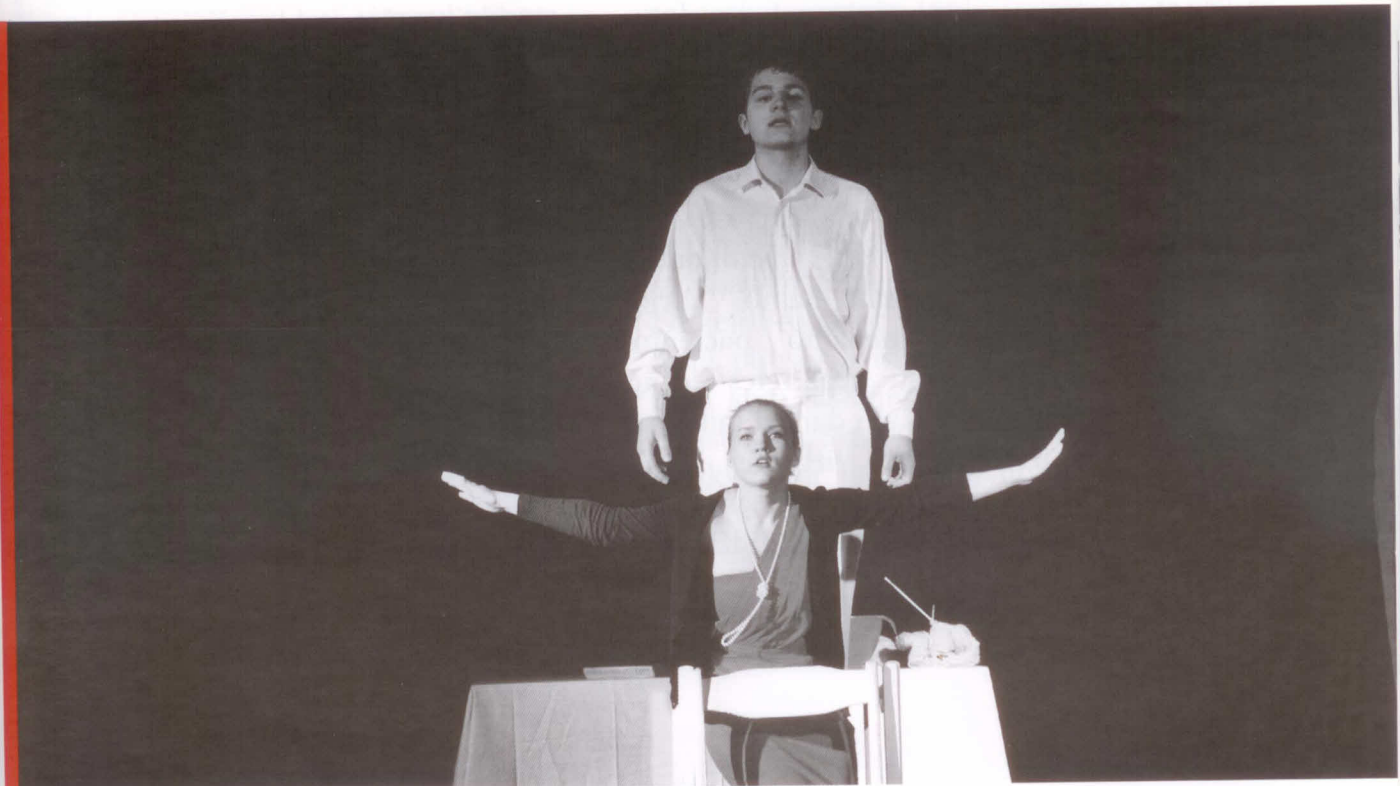
Šis straipsnis tėra mano nuomonė, nebūtinai
tspindinti kitų žmonių mintis.

Visi mes – unikalūs, stiprūs, visi mes
panašūs. Dėl to, jog esame atrenkami
eitinguojamaisiais intelektualiniais kriterijais,
nes, liceistai – iš tikrųjų, nesigiriant – esame
gana aukšto savivokos lygmens; nors ir keista,
bet dauguma mūsų iš prigimties labiau
nėgstame duoti nei imti. Duoti ką nors
bendruomenei, gauti dėmesį. Prieštaraukit,
ei manot kitaip. Šią tendenciją jaučiu ne tik
tūrybiniuose renginiuose, bet ir kasdieniame
bendravime, ir negaliu sakyti, jog aš kitoks.
Turbūt iš didesnio noro duoti nei imti ir
cyla, mano nuomone, pagrindinės licėjaus
problemos – stiprių ir konkurencingų
asmenybių „žinojimas“, ko kitas nori net
nepaklausus, ar tiesiog dažnas dėmesio
reikalavimas.

Kita vertus, mūsų konkurencija bei
perfekcionizmas, sumaišyti su nebuvimu
šimtaprocentiniais individualistais, verčia
tobulėti kryptimi, kurią visiškai galėsime
įvertinti tik pabaigę licėjų. Antra, žiežirbomis
išskelti renginiai įtraukia, yra tikrai
įdomūs ir kokybiški: tiek Šimtadienis, tiek
Dvidešimtmetis, tiek „Jazz Pictures“, tiek visi
kiti. Trečia, mūsų konkurencija padeda suprasti

savo elgesį įtemptose situacijose. Prisimenu,
kaip pirmoje klasėje mokytojas sakė: „Licėjyje,
būdami tarp labai protingų, suprasite, kurioje
srityje išties esate stiprūs.“ Pritariu minčiai,
jog Šimtadienis – šio suvokimo atspindys
bendraudant: ar sugebu dėl bendro tikslo
paaukoti savo ambicijas? Galbūt geriau nei
kiti sukontroliuoju padėtį ir aršiai apginu savo
pozicijas? Galbūt neužtikrintai tesiu pažadus, o
gal sugebu padaryti daugybę juodo spalvinimo
darbo? Nesu tikras, ar konkurencingame
licėjaus pasaulėlyje mūsų atrastos – suvoktos –
apsibrėžtos asmenybės tiksliai atspindi, kokie
būsime vėliau, „normalių“ žmonių pasaulyje.
Bet kokiu atveju, Šimtadienis, buvimo licėjyje
atspindys ar apogėjus, leidžia suvokti save
giliau ir tvirčiau.

Pavyzdžiui, aš licėjyje suvokiau bent
du dalykus: pirma, praeivių veidai gatvėje
dažniausiai atspindi ausinukuose grojančią
muziką; antra, nebūtinai visuomet turiu
pasakyti ką nors giliau ar prasmingiau nei
mano draugai. Šimtadienis yra proga suprasti
savo vietą tarp kitų. Reziumuodamas kartoju
kurso draugės Austėjos mintį, jog Šimtadienis,
nors ir skirtas ketvirtokams, turbūt yra
vertingesnis trečiokams, jis sukuria malonų
bendrumo jausmą. Dėkoju jums, trečiokai,
už vieną geriausių licėjyje praleistų dienų,
sveikinu peržengus dar vieną brandos etapą
bei užjaučiu išgyvenus pusę nepakartojamos
Šimtadieninės patirties.

Tadas Šlimas

„Andai“, 39 nr.

Įspūdžiai iš „Mobiliosios bioklasės“

Jau praeitais mokslo metais chemijos pamokoje teko išgirsti apie būsimą mobiliąją biochemijos laboratoriją, keliausiančią po Lietuvos mokyklas, kurioje mokiniai turės galimybę padirbėti su šiuolaikine moksline įranga. Todėl, kai šių metų vasario mėnesį mokytoja pasiūlė dalyvauti „Mobiliojoje bioklasėje“, iškart prisiminiau, ką girdėjau prieš metus, ir mielai sutikau.

Vos įėję į klasę pamatėme stalus su laboratorine įranga ir nieko nelaukdami apsivilkome chalatus, kad galėtume pasijusti tikrais mokslininkais. Prasidėjus pamokai buvome supažindinti su neįprastais objektais, stovėjusiais ant stalo, o pirmoji mums skirta užduotis buvo išmokti tinkamai naudotis *pipetmanais*. Šie *pipetmanai* buvo visiškai kitokie nei tie, kuriais naudodavomės per mokykloje daromus laboratorinius darbus – jie pasižymėjo 100% tikslumu ir buvo pritaikyti matuoti mažus skysčių kiekius. Išmokę tinkamai elgtis su *pipetmanais*, buvome pasiruošę antram etapui, kurio tikslas – išsiaiškinti menamo paciento diagnozę. Jis galėjo būti apsikrėtęs erkių pernešamomis ligomis. Šiam darbui taikėme PGR metodą ir ieškojome virusinės DNR fragmentų. Mums teko panaudoti visus ant stalo stovinčius prietaisus iš kurių didžiausio

mokinių dėmesio susilaukė purtyklė, mat daugeliui pasirodė labai linksma kratyti pirštus. Turbūt sunkiausias ir didžiausio atidumo pareikalavęs darbas buvo tirpalo supylimas į agarozės gelį, kurį pradurti ir sugadinti visą darbą buvo ypač lengva. Tačiau su šia užduotimi buvo susidorota ir beveik visiems pavyko padaryti teisingą diagnozę. Man, deja, pusiau pavyko, nes iš dviejų ligų, kuriomis sirgo menamas pacientas, pavyko nustatyti tik vieną.

Kai viską baigėme, mokytojai paleido porą pačių biochemikų sukurtų dainų apie PGR metodą – daugelis skardžiai juokėsi. Buvo ištis malonu išgirsti teigiamus mokytojų atsiliepimus apie mus, kad neskatinami puolėme vilktis chalatus ir su dideliu užsidegimu dirbome.

Man „Mobiliojoje bioklasėje“ labai patiko, džiaugiuosi gavus progą išbandyti modernią laboratorinę įrangą ir sužinoti šį tą naujo. Manau, kad tai – puiki priemonė skatinti mokinių susidomėjimą gamtos mokslais ir padėti jiems pasirinkti būsimą studijų kryptį.

Kamilė Rastenytė

„Big Brother“

JAV, Prancūzijos, Italijos, Vokietijos ir kitų šalių universitetuose bei stiprinti licėjaus bendruomenę, skatinti skirtingų kartų liceistų bendravimą. Reta mokykla gali pasigirti tokia gyva bendruomene, kurios nemažą dalį sudaro *alumni* – jie, net ir baigę mokyklą, jos nepamiršta ir visai stengiasi tobulinti licėjaus aplinką, perduoti įgautą patirtį naujoms kartoms.

Besimokydami paskutinėse klasėse galų gale turime apsispręsti, su kuo siesime savo gyvenimą. Tai tikrai nėra lengvas klausimas. Retai net tėvai ar mokytojai gali mums patarti, juk tai mūsų gyvenimas, mūsų svajonės. Net ir išsirinkus sritį, dažnai apninka abejonės – studijuoti Lietuvoje ar užsienyje? Kas svarbiau – patogus gyvenimas Lietuvoje ar nuotykių ir nežinios kupinos studijos užsienyje? Kaip pasiruošti stojamiesiems ir parašyti puikų *Personal Statement*? Kuriame universitete galima gauti didžiausią stipendiją, o kuris visgi yra geriausias? Studijuoti su draugais ar ieškoti savojo kelio? Būtent todėl ir reikia „Big Brother“. Bendraudami su jau studijuojančiais ar studijas baigusiais *alumni*s galime lengviau apsispręsti – tik jie mums nuoširdžiai padės ir atsakys į visus, net ir pačius kvailiausius klausimus, kad ir kiek jų būtų. Dažnai, ieškodami informacijos apie studijas, matome tik šviesiąją mėnulio pusę, o Didieji Broliai ar Sesės tiesiai šviesiai įvardija visus plusus ir minusus. Ir ne tik – jie ugdo mus kaip asmenybes, padeda atsiskleisti ir atrasti save. Svarbiausia, norėti. Norėti ieškoti atsakymų ir juos rasti, norėti atsiskleisti ir bendrauti. Tik nuo mūsų pačių priklauso, kiek daug pasiimsime iš suteiktos galimybės.

Monika Ūkelytė

Menų savaitė prasidėjo **Piešimo bei teatro diena**. Liceistus fojė ir koridoriuose pasitiko draugų piešiniai, o kiemelyje laukė kreidelės, didelis popieriaus rulonas ir guašas bendram piešiniui. Per pertraukas pirmajame aukšte buvo galima išvysti filmukus, įamžinusius piešimo procesą, o antrame aukšte būriavosi žmonės, susidomėję per televizorių rodomomis ištraukomis iš įvairių spektaklių. Popiet smalsuoliai sugūžėjo į aktų salę pasižiūrėti atvykusios aktorių trupės „Degam“ pasirodymo ir sudalyvauti diskusijoje su pačiais artistais. Šiek tiek vėliau įvyko teatrinių improvizacijų varžybos, kuriose konkuravo keturios komandos – po vieną pirmokų ir antrokų bei dvi trečiųjų. Dalyviams buvo pateiktos įvairios užduotys, o šauniaisias jas atlikusiai vienuoliktokų komandai „Kepsnys gražus tik savaip“ buvo įteiktas prizas – bilietai į Mažojo Teatro spektaklį. Greitai prabėgusia pirmąja Menų savaitės diena, regis, nebuvo nusivilta, o liceistai nekantriai laukė likusių šios savaitės renginių.

Laura Diržytė

Menų savaitė

Menų savaitės **Šokio diena** prasidėjo muzikos garsais licėjaus fojė, kur per ilgąsias pertraukas vyko trumpos šokių pamokėlės. Charizmatiški pirmakursiai išjudino pradžioje visai nedrąsius žiūrovus ir pamokė energingo *funk* stiliaus šokio fragmentų, dvi antrakursės grakščiai pademonstravo, kaip iš tikrųjų vysta baletu pamoka, o du profesionalūs ir, neslėpkime, žavingi vaikinai iš pirmo ir antro kurso uždegė publiką lotyniškų šokių ritmais. Žiūrovės džiaugėsi ir turėjo kur paganyti akis. Dangus, ryte nežadėjęs nieko gero, po pietų ėmė giedrytis, todėl per dvidešimties minučių pertrauką žiūrovai būriavosi kiemelyje, kur galėjo įvertinti paslaptinomis kaukėmis pasipuošusių antrakursių merginų pasirodymą, pajusti rytietišką dvelksmą ketvirtakursių *tribal fusion* šokyje ir užsikrėsti gera nuotaika nuo atsipalaidavusių lindyhop'erių, kurie atliko solo *shim sham'ą*. Dėmesio susilaukė ir ketvirtakursiai, neatsilaikę prieš impulsą išnaudoti sceną *hard bass* improvizacijoms...

Monika Satkūnaitė

Balandžio 25-osios popietę klausytojus aktų salę tradiciškai sukvietęs **Muzikos ringas** šiomet nepašykštėjo itin įvairių ir nuotaikingų pasirodymų. Per kolonėles tądien aidėjo ir muzikinių renginių debiutantų, ir jau visko mačiusių cenos vilkų balsai. Balsavimo teisė buvo suteikta vertinimo komisijai, kurią sudarė iš kursų mokinių atstovai: pirmokė Justina, antrokas Kristupas, trečiokė Augustė ir ketvirtokas Tadas. Jie nugalėtojai išrinko trečiakursių komandą, atlikusią *Pink Floyd* dainą „*Comfortably Numb*“. Antroji vieta skirta pirmakursiui Pauliui, meistriškai pademonstravusiam lūpinės armonikėlės galimybes. Trečiąją vietą užėmė trečiokų ir ketvirtokų komanda, pradėjusi renginį *Brian Jonestown Massacre* daina *Anemone*. Publikos nuomonė šįkart sutapo su komisijos – žiūrovai daugiausiai simpatijų taip pat skyrė trečiokų atliktai „*Comfortably Numb*“.

Šių metų Muzikos ringas dar kartą įrodė, kad liceistai – ne tik mokslo žmonės, bet taip pat ir ne iš kelmo spirti muzikantai, nė kiek nebijantys parodyti savo talentų ant scenos.

Dėl dalyvių trūkumo šiais metais licėjyje nebevyko Madų šou, tačiau buvo nuspręsta licėjaus bendruomenę nustebinti visiška naujiena – **Literatūros diena**. Ant sienų bei kai kurių spintelių buvo iškabinti „Sparnų“ – licėjaus kūrybos almanacho – puslapių kopijos, kurios krito į akis daugumai liceistų. Ant pakyls fojė per petraukas buvo skaitomi spontaniškai sukurti ir neretai juokingi haiku, tačiau žiūrovų ar norinčių pasidalinti sava kūryba buvo vienas kitas. Apie japonų poeziją galėjome išgirsti ir po pietų skaitykloje vykusioje Artūro Šilansko paskaitoje. Japonų poeziją bei kultūrą įsimylėjęs Lietuvos užsienio reikalų ministerijos diplomatas pats rašo haiku ir publikuoja kūrybą įvairiuose leidiniuose. Šilanskas negausiai susirinkusiai auditorijai pasakojo apie japonų poeziją bei dalinosi patirtimi.

Nors ir naujovė, Menų savaitės Literatūros diena nebuvo pastebėta mokinių - trūko jų aktyvumo. Manau, kad taip buvo dėl mažo renginių aktualumo, jie nepatraukė daugumos dėmesio. Galbūt Literatūros dienai pritrūko reklamos ar masinių renginių, pasirodymų, į kuriuos galėtų įsitraukti visi? Tikiuosi, kad ateityje ši Menų savaitės diena bus geriau suorganizuota ir sulauks daugiau dalyvių.

„Vesti buvo smagu, nors turbūt trūko mūsų (vedėjų) pasiruošimo.“

„Gal IMKF neprazūdys LKF“

„Filmukai patiko. Aišku, visokių filmukų buvo, bet geriausia, kad licejuje iš viso dar kuriama.“

„Trūksta naujų vėjų mūsų mokyklos kino padangėje.“

„Šaunu, kad kuria pirmokai.“

„Ai...“

„Gaila, kad atėjo nedaug žmonių“

VALIO apdovanojimai ir licejaus kino festivalis

Kada? Ką? Kas? Kur? Kodėl?

Balandžio 27 d. licejui įvyko šio sezono premjera - niekad neregėtas neregėtas licejaus renginių derinys. Valio apdovanojimai ir Licejaus kino festivalis (LKF).

Susijungimo priežastys:

- Dėl dalyvių trūkumo panaikintas madų šou, palikęs savo draugą VALIO apdovanojimus ant ledo.
- Lietuvos moksleivių kino festivalio organizatorių į šešėlių nustumtas ir savo svarbą praradęs LKF ieškojo porininko.

Ir kaip gi viskas vyko??

Liceistai konkursinei kino festivalio programai pateikė netgi 11 filmukų, kuriuos vertino komisija, vadovaujama penkiamečių mergaitės (!).

Valio apdovanojimų komisija, kaip visad buvo liceistai, kurie rinko ne tik tradicinius *metų muzikantus*, tačiau ir naujas bei neįprastas nominacijas.

Renginyje pasirodė buvusi liceistė, džiazu atlikėja Eglė Petrošiūtė.

Kas gi laimėjo?

Metų liceistė - Eidvilė Banionytė

Metų pirmokė - Justina Čižinauskaitė

Metų antrokė - Eidvilė Banionytė

Metų trečiokas - Antanas Terleckas

Metų ketvirtokė - Justina Staigytė

Metų juokutis - Vytauto-Bitauto plakatas

Metų dūzgė - šimtadienis

Metų nelaimė - karnavalas

Metų naujovė - 104 kabinetas

Metų mokytojas - Ričardas Jankauskas

Metų aktoriai - Diana Čekatauskaitė ir Antanas Terleckas

Metų sportininkė - Dovilė Aladaitytė

Metų muzikantas - Justinas Dargis

Metų šakotis - Rūta Meškėnaitė

Metų filmas (LKF) - Kasparas Pocius „Kas aš?“

Metų aktorius (LKF) - Tomas Kačinskas

Publikos numylėtinis (LKF) - Kasparas Pocius „Kas aš?“

Turbūt padrikiausias renginys licejuje.

Todėl **turbūt padrikiausias** liceistų mintys metraštyje.

Tik apie jį.

„Įdomu, gražu, valio.“

„Pakankamai kokybiškas“

„Galbūt kiek per ilgas.“

„Įdomesnis nei pernai, vien dėl naujai įsteigtų nominacijų“

Protmūšis

Tai – intelektualus, komandinis žaidimas, sulaukęs didžiulio populiarumo mokyklų licėjuje, tiek Vilniaus mieste. Pagrindinis turnyro organizavimo tikslas – suburti draugiškus, plačiu spektru į pasaulį atvirus jaunuolius, patikrinti jų žinias ir gebėjimą jas sujungti kartu su paprastomis, kasdieniškomis tiesomis. Džiaugiuosi galėdama teigti, jog rezultatai – geresni nei kada nors buvau: moksleivių susidomėjimas sukūrė

konkurencingą žaidimo atmosferą, atsirado poreikis domėtis ir pažinti supantį pasaulį. Licėjus tapo ta mokykla, kuri pradėjo šią vertingą, turiningą ir, viliuosi, dar ilgai besitęsiančią tradiciją. „Protmūšis“ yra žaidimas, kuris įrodo, jog neužtenka žinoti – reikia mokėti žinias panaudoti, todėl tiksliausias „Protmūšio“ devizas – Johano Volfango Gėtės ištarti žodžiai: „Žmogui nepakanka kaupti žinias, reikia mokėti iš jų gauti palūkanas“. Tai ir darėme pastaruosius metus – mokėmės sukauptas žinias pritaikyti praktikoje bei įgyti naujų.

Eidvilė Banionytė

Kaip
organizatoriai
Lietuvos
moksleivių
kino
festivalį
lipdė

Naujas. Nepakartojamas. Nuostabus. Lietuvos moksleivių kino festivalis. Pradėtas!

Nespėjo licėjuje nurimti didžiausios ir sunkiausios (trečiokams) šventės – šimtadienio - darbai, o mes kibome į darbą organizuoti Lietuvos moksleivių kino festivalį. Žinojome, kad kelias laukia nelengvas, bet visi stačia galva nėrėme į darbus, kurie pradžioje nebuvo labai gausūs. Žinoma, pirmosiomis dienomis festivalio organizavimu susidomėjo daug aktyvistų, bet galiausiai liko optimalus skaičius – dešimt žmonių, kurie bent keliems mėnesiams tapo tikra LMKF šeima!

Paskelbėme registracijos pradžią ir tikėjomės video filmukų antplūdžio, kurio, tiesą pasakius, ilgai nebuvo. Juokavome, kad jeigu niekas neatsiųs savo darbų, festivalį sėkmingai nukelsime į kitus metus ir per daug nesuksime sau galvos. Žinoma, apsvarstėme mintį patys sukurti 15 filmukų ir „laimėti“ visus prizus. O prizus tikrai mielai „priglaustų“ kiekvienas! Kas nenorėtų kelionės dviem į Paryžių ir „Cinémathèque française“ kino muziejų ar planšetinio kompiuterio? O kur dar prekybos ir pramogų centro „Ozas“ dovanų čekiai ir nuostabios, daugybės valandų vargo pareikalavusios originalios statulėlės - čiaupai?

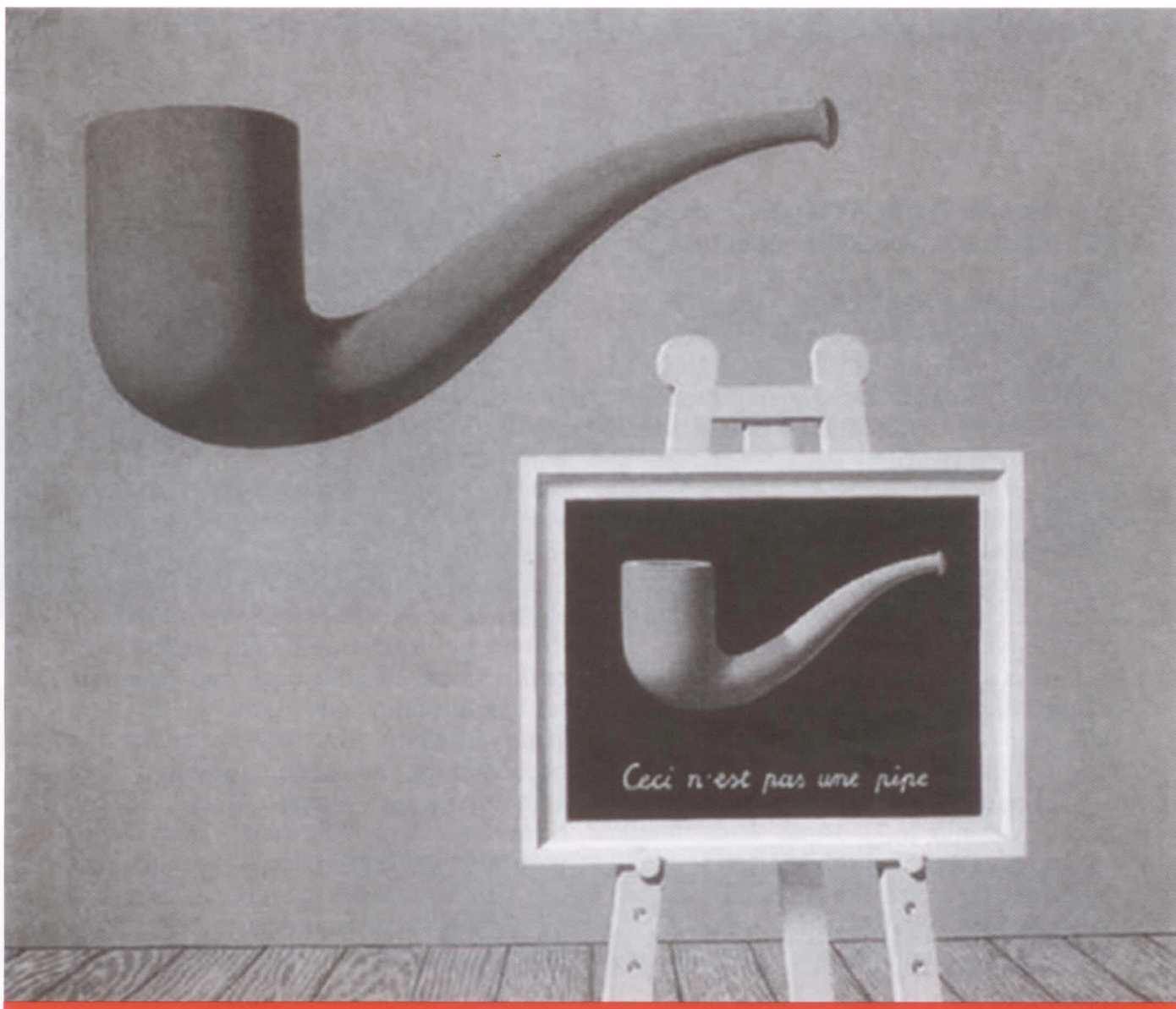
Žinoma, nei prizų, nei festivalio nebūtų buvę be mūsų rėmėjų, kurie nepabūgo finansuoti festivalio ar įsteigti prizų ir taip papildomai motyvuoti jaunuosius filmų kūrėjus. Tačiau labiausiai esame dėkingi Vilniaus licėjaus Alumni. Jie padėjo susisiekti su įmonėmis, kurios į moksleivius žiūri gana įtariai, įsteigė pagrindinį prizą - kelionę į Paryžių, padėjo reklamuoti festivalio baigiamąjį renginį. Alumni tikėjo mumis ir tai skatino visą LMKF šeimą nenuvilti jų bei savęs - dirbti šimtu procentų atsidavus tikslui.

O mums reikėjo nuveikti tikrai nemažai... Per paskutinę savaitę, kelias, numintas nuo licėjaus iki „Ozo“, nuo „Ozo“ iki „Ermitažo“ ir nuo „Ermitažo“ iki licėjaus, prilygtų našų mažiausiai kopimui į Everestą. Merginos, vaikinų išsiųstos į „Ermitažą“, terorizavo konsultantus, reikalaujamos klijų, kurie priklijuotų čiaupą prie lytos!“ ir pusvalandį stovėjo prie lipnių postų, svarstydamos, ar vaikinams reikės klijuoti laidus ar ne, o tuo tarpu vaikinai, merginų išsiųsti pirkti dažų, taip pat ilgai bandė surasti geriausią mėlynos atspalvį, kuris derėtų prie auksinės. Taigi, darbų susiskirstymas buvo be galo žavus!

Didžiausi nuotykiškai prasidėjo likus kelioms dienoms iki festivalio. Pirmiausia, kaip nepavyko rasti septynių vienodų čiaupų statulėlėms, o kai galiausiai pavyko, neišvengėme pardavėjo-konsultanto eismo žvilgsnio ir klausimo, kam mums reikalingi septyni čiaupai. Vienas iš LMKF organizatorių nesutriko ir atsakė: „Mes žinome šeimą!“. Išvaikščiojome visus „Ozo“ žkaborius, sužinojome, kas slepiasi po uždanga kino salėje, o du mūsų komandos nariai trims dienoms buvo apšviesti geriausiai „Multikino“ projektorinės apšvietimo arbuotojų draugais... Žinoma, sunkumų kaip pat neišvengėme. Ne kartą praradome galimybę dirbti sutartoje patalpoje, taigi reikėjo staugiai ieškoti naujos vietos, reikalingas visos medžiagos ir toliau dirbti iki išnaktų. Likus valandai iki renginio sulaužėme keturios statulėlės iš septynių, tad reikėjo žaibišku greičiu jas taisyti, o po to per renginį visi bijojome, kad nieko nenutiktų ir kaip įteikiant... Mes viską darėm patys, be profesionalų pagalbos, dėl to daugiau reikėjo užėmė ir visokie tinklalapio darbai, registracijos, filmų įrašymas... Galbūt reikėjo viskas nepavyko tobulai, tačiau tikrai labai išsitemė.

Apie festivalį buvo įvairių nuomonių. Renginyje savo „Skanią magiją“ rodęs buvęs liceistas Justas teigė, jog „Smagu, kad pilna kino salė susirenka ne tik pažiūrėti „Diktatoriaus“ ar „Vyrai juodais drabužiais 3“, bet ir palaikyti kuriančių jaunų žmonių.“ Geriausio filmo nominacijoje laimėjusi grupė apie renginį atsiliepė taip: „Renginys truputėlį buvo užtęstas su muzikiniais intarpais bei fokusais. Pasistengėte sudominti žmones, tačiau manome, jog reiktų pamąstyti, kaip išlaikyti jų dėmesį iki galo, nes dauguma išsiskirstė nesulaukę renginio pabaigos.“ Jie taip pat pridėjo: „Filmukų kokybė buvo puiki. Tikrai nesitikėjome, kad dauguma jų bus profesionalūs darbai.“ Iš tiesų visus nustebino filmų kokybė, tačiau liko nepatenkinti, kad daugumą apdovanojimų laimėjo vienas filmas... Kaip bebūtų, sulaukėme daug palaikymo, motyvacijos ir ateinančiais metais daryti šį renginį, nes tai - puiki galimybė jauniems kūrėjams parodyti savo darbus didžiajame ekrane bei likti pastebėtiems ir įvertintiems Lietuvos režisierių. Jau sulaukėme klausimų, kada atidarysime registraciją į kitų metų festivalį, o tai tik įrodo, kad šis konkursas būtinas kuriantiems moksleiviams

Ne viskas pavyko taip, kaip norėjome. Galbūt kai kuriems žiūrovams patiko, gal kas nors supyko, kad jų filmas nebuvo parodytas, bet organizuoti tokį renginį buvo išties nuostabu - liko tik patys geriausi prisiminimai ir visi jau laukiame kitų metų. Svarbiausia tai, jog atidavėme šimtą procentų savo jėgų. Turime kur tobulėti - tą ir stengsimės daryti. Pasimokėme iš savo klaidų ir pasižadėjome jų nekartoti. Tad kitais metais laukite dar geresnio Lietuvos moksleivių kino festivalio! Skubėkite dalyvauti ir kurti, nes kūryba - tai gyvenimo variklis.

IPO

Licėjuje, atsiradus filosofijos pamokoms, kasmetinis liceistų dalyvavimas tarptautinėje filosofijos olimpiadoje (IPO) po truputį tampa tradicija. Ją pradėjo Vilgailė Dagitė, tęsė Ignas Rubikas, aš ir Michail Skalskis. Kartų kaupiama dalyvavimo olimpiadoje patirtis šiais metais davė gerai prinokusių vaisių: Miša laimėjo pagyrimo raštą, o aš - aukso medalį. Tikiuosi, kad liceistų dalyvavimo IPO tradicija ne išnyks, o tęsis – kasmet liceistai parves po medalį! Taigi, naudodamasis proga, norėčiau paskatinti visus besidominčius filosofija kiek daugiau dirbti bei apmąstyti aukso laimėjimo galimybę (!).

2012 m. tarptautinėje filosofijos olimpiadoje aukso medaliu įvertintos **Tado Kriščiūno** esė ištraukos bei autoriaus komentarai.

Esė aptariama perskyra tarp, viena vertus, patirties ir pojūčių, kurie esė vadinami „atrodymais“, ir, kita vertus, už pojūčių esančios realybės, apie kurią neva tesprendžiame iš patirties ir pojūčių. Vienas svarbesnių šiai perskyrai (kuri esė nurodoma trumpiniu (D)) teiginių – jog kalba ir mokslinėmis teorijomis tiesiog aprašome patirtis, jų nekeisdami. Bandau prieštarauti šiam teiginiui.

Tačiau teiginys, jog atrodymai gali būti perteikti kalba, kelia daug klausimų. Visų pirma, jei, pavyzdžiui, sakau: „Aš matau

ėdė!“, ar tiesiogiai turiu omenyje atrodymą? Klausimas yra problemiškas, nes aborigenas, kuris gyvenime nematė kėdės ir nežino, kas tai, negalėtų ištarti šio sakinio, net jei stovėtų lygiai toje pačioje vietoje ir patirtų lygiai tą patį atrodymą.

Yra daug daugiau panašių pavyzdžių, prieštaraujančių požiūriui, jog įmanomas ent patenkinamas lingvistinis atrodymų tvokimas. Įsivaizduokime medicinos studentą, dalyvaujantį rentgenogramų kurse. Semestro pradžioje studentas nesuvokia, kas pavaizduota nuotraukose ir nesupranta profesoriaus bandomų paaiškinti sąvokų. Tačiau, kursui tęsiantis, studentas vis labiau išsivina profesoriaus žargoną ir, tuo pačiu, pažįsta vis daugiau rentgenogramose vaizduojamų objektų. Šis kontra-pavyzdys rodo, kad atrodymų, kuriuos asmuo sugeba patirti, sritis susijusi su jo lingvistine kompetencija. Pastarasis faktas verčia abejoti verskyra (D), nes jis nutrina griežtą ribą tarp atrodymų ir lingvistinio pažinimo, kuri yra gana svarbi (tačiau ne pati svarbiausia) (D). Tačiau, nepaisant to, kontra-pavyzdys nėra geras argumentas.

Tęsiu šį ginčą remdamasis Hilario Putnamo idėjomis ir teigdamas, kad kalba tiesų susijusi su realybe daug labiau, nei gali pasirodyti.

Putnamas teigia, kad ženklus galima atskirti dėl jų savybės nurodyti. Filosofas tai iliustruoja pavyzdžiu. Įsivaizduokime kompiuterius, kurie yra visiškai atskirti nuo aplinkos (t. y. prie jų neprijungtos kameros, mikrofonai ir t. t.), besikalbančius tarpusavyje. Tarkime, abu kompiuteriai yra lingvistiškai kompetetingi – jie užprogramuoti ištarti sakinius, kurie yra tinkami ištarti bei gramatiškai teisingi. Taip pat tarkime, kad kompiuteriai kalbasi apie objektą X, esantį tame pačiame kambaryje, kaip ir jie. Staiga išnyksta. Dėl to, kad kompiuteriai yra atskirti nuo aplinkos, jie tęs savo pokalbį apie objektą X, tarsi nieko nėra nebūtų įvykę. Taip yra dėl to, kad kompiuterių kalba niekur nenurodo. Kad galbūt protingos būtybės kalba turėtų būti prireiki jėgimo į kalbą (language-enter) ir

išėjimo iš jos (language-exit) taisykles? Argi protingumas nėra susijęs su gebėjimu reaguoti į aplinką? Kad tai būtų įmanoma, būtinas nurodymas arba, techniškiau, referencija (angl. reference). Atitinkamai, įmanoma tik referencija į realybės objektus.

Galop bandau detaliau apibūdinti kalbos savybes bei parodyti, kodėl gali pasirodyti, kad pavieniai, individualūs sakiniai yra ganėtinai nutolę nuo patirčių, kurias aprašo ir kurioms daro įtaką.

Pastebėkime, kad, norėdami pilnai operuoti koku nors sakiniu, turime žinoti daugybę kontekstinės informacijos. Turime

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2}$$

žinoti, ką su sakiniu daryti. Pavyzdžiui, pažvelkime į Niutono gravitacijos dėsnį:

Norėdami pilnai operuoti šiuo dėsniu, taigi, pilnai jį suprasti, turime žinoti, kuriuos stebėjimų rezultatus įstatyti vietoje kiekvienos raidės. Bet, kad sugebėtume tai padaryti, turime žinoti, kaip tuos rezultatus gauti, taigi, turime žinoti, kaip naudotis matavimo prietaisais. Galime tęsti tokį samprotavimą. Išvada aiški: norėdami suprasti kalbą priklausantį sakinį, turime suprasti visą kalbą arba bent jau didelę dalį kalbos. Be to, tam tikri elgesio būdai (pvz. naudojimas matavimo prietaisais) taip pat turi būti žinomi.

Tačiau, jei mokslinės (ar bet kokios kitos) teorijos teiginys yra tikrinamas, kartu su juo tikrinama ir visa teorija. Taigi, prieiname prie episteminio holizmo. Pasak šios pozicijos, teiginiai tikrinami patirtimi ne pavieniui, bet kartu su didele kalbos, kuriai priklauso, dalimi.

Tadas Kriščiūnas

Euroscola

Už darbo koordinavimą, palaikymą bei lydėjimą į Strasbūrą norėtume padėkoti mokytojoms R. Jonušienei, G. Baciuškienei ir J. Milaknienei.

Tai - jau ne pirmus metus Europos Sąjungos organizuojamas projektas, sukviečiantis aktyvų bei politiškai sąmoningą jaunimą į Europos Parlamento būstinę Strasbūre, padiskutuoti aktualiais Europai klausimais. Ši ES iniciatyva skirta 16-18 metų mokiniams, susibūrusiems į 24 žmonių komandas.

Tokią šaunią komandą subūrėme ir mes. Pirmame etape teko paplušėti, rengiant prezentaciją apie ES piliečių teises. Praleidę ne vieną gruodžio vakarą preciziškai rinkdami skaidrių dizainą, dažnai ginčydamiesi dėl turinio subtilybių, mes pasiekėme savo – patekome į „Euroscola“ Vilniaus regiono finalinį etapą. Pasimokę Europos Sąjungos istorijos, patyrinėję institucijų veiklą, visai prieš šv. Kalėdas vykome į viktoriną, kur susirungėme su kitomis trimis mokyklomis, ES reikalus išmaniusiomis ne ką prasčiau. Iki paskutinės minutės taškas į tašką rungtyniavome su Mykolo Biržiškos gimnazijos komanda. Ir vis dėlto laimėjome! Na, o tada jau prasidėjo smagumai – kelionės maršruto pasirinkimas bei šalies pristatymo rengimas.

Pagaliau laukimas baigėsi ir vasario mėnesį autobusu pajudėjome Europos Parlamento link. Parlamente praleidome visą dieną – dirbome komitetuose, nagrinėjančiuose skirtingas problemas (energetikos klausimus, vieningos Europos perspektyvas ir t.t.). Čia paruošėme rezoliucijas, kurias pristatėme plenarinių posėdžių salėje iš kitų šalių atvykusioms „Euroscola“ dalyvavusiomis delegacijomis. Galėjome pasijusti tikrais parlamentarais – pateikti klausimus rezoliucijos rengėjams, vystyti viešus debatus. Savotiška pramoga tapo ir balsavimas už rezoliucijas – egzotiškųjų „Sutinku“, „Nesutinku“ bei „Susilaikyti“ mygtukų spaudinėjimas.

„Euroscola“ mums tapo galimybe pabendrauti su žmonėmis iš kitų šalių, pagilinti žinias (juk pasiruošimas finalinei viktorinai bei darbui komitetuose pareikalavo išsamesnio susipažinimo su ES veikla) ir geriau suvokti EP veiklos subtilybes.

Domantė Grendaitė

Lithuanian International Model United Nations*

Po pavasario atostogų licėjuje nepasirodžius devyniems žmonėms, niekas nesusirūpino, matyt, pagalvojo, kad užsiatostogavom. Tačiau, kai vieną gegužės dieną licėjuje neliko bent 40 žmonių, kai kas ėmė ir jų pasigedo. Dingo? Visi pramiegojo? O gal naujas virusas? Drįsčiau teigti, kad naujas virusas būtų geriausias apibūdinimas po Lietuvą, siaučiančiam fenomenui – Jungtinių Tautų simuliacijoms. JTO simuliacijos yra pats geriausias būdas moksleiviams susipažinti su tarptautinės politikos specifika ir įmantrybėmis. Aktualių tarptautinių klausimų analizė ir naujų sprendimo būdų radimas skatina domėtis tarptautiniais santykiais, argumentuotai reikšti savo nuomonę, lavinti kritinį ir kūrybinį mąstymą, derybų, debatų, viešojo kalbėjimo, efektyvios komunikacijos, sprendimų priėmimo ir rizikų valdymo sugebėjimus, lavina lyderystės įgūdžius, pilietiškumą ir verslumą. Kiekvienai užsiregistravusiai komandai yra skiriama šalis, kurią ir reikia atstovauti visos konferencijos metu. Delegatai ne tik turi susitelkti į savo šalies poziciją, bet tuo pačiu privalo ir apsvarstyti koreliaciją su kitų valstybių taikoma politika, ypač organizatorių pateiktų krizinių situacijų metu.

Gegužės 11 - 13 dienomis padedant liceistams įvyko antroji daugiakomitė ir jaunimo iniciatyva surengta simuliacija Vilniaus ISM universitete. Pirmojo, Kaune vykusio LIMUN metu, atstovavę Iranui, Sirijai

ir Marokui, liceistai daugiausiai gilinosi į Artimųjų Rytų regioną bei Arabų pavasarius. Tuo tarpu antrojo LIMUN metu, atstovaudami JAV, Nigerijai, Sudanui, Pietų Sudanui, Maliui, Sierai Leonei, Tanzanijai, Kinijai ir Kongo Demokratinei Respublikai, jau narstė Afrikos regiono problematiką.

Agnė Keršytė, Antanas Terleckas, Julija Mockutė, Žygimantas Kapočius, Lina Sadvinskaja, Deividas Samulionis, Aistė Gaižauskaitė, Rapolas Daugintis pasižymėjo savo komitetuose ir buvo apdovanoti diplomais. Tačiau ypatingų simpatijų iš organizatorių už aktyvų dalyvavimą ir pakeltą konferencijos lygį susilaukė visi dalyvavę liceistai.

Žygimantas Kapočius, Antanas Terleckas ir Audrius Ričkus po atskiros atrankos buvo pakviesti prisijungti prie Lietuvos delegacijos atstovausiančios Lietuvai CIMUN konferencijoje Čikagoje!

LIMUN – tai puikus simuliacinis žaidimas, įtaukiantis ir nepaliekantis abejingų! Būtent dėl to organizatoriai viliasi sulaukti dar didesnio licėjaus delegacijų skaičiaus kitais metais.

* Lietuvos Jungtinių Tautų modelis

Sąskrydis

Licėjaus sąskrydis – kiekvienos vasaros pradžioje prie Bražuolės upelio vykstantis licejaus bendruomenės dviejų dienų turistinis žygis. Jį organizuoja aktyviųjų mokytojų komanda, vadovaujama nepakeičiamos geografijos ir kūno kultūros mokytojos Linoretos Vasilevičienės. Ši išvyka – oficiali liceistų atostogų pradžia, kviečianti pamiršti mokslus ir aktyviai poilsiauti. Sąskrydyje organizuojamos varžybos bei, šiais metais, aitvarų gaminimo dirbtuvės. Taip pat kiekviena klasė turi paruošti pasirodymą – dainą, šokį ar trumpą vaidinimą, kurį parodo licejaus bendruomenei pirmosios žygio dienos vakare – visiems susirinkus į bendrą vakaronę. Antrosios dienos ryte vyksta sporto varžybų bei geriausiųjų pasirodymų apdovanojimai, po kurių mokiniai, palikę Bražuolės krantinę tvarkingą, traukia atgal į sostinę.

Sporto varžybų nugalėtojai

Merginų kvadratas:

1. „Tulpės“, 4C
2. „Našlaitės“, 2C
3. „Kerpės“, 1C

Turistinės technikos varžybos:

1. „Lašišos“, pirmokai
2. „Rykkliai“, 1C
3. „Menkė“, 1B

Vaikinų kvadratas:

1. „Beržas“, 4C
2. „Uosiai“, trečiokai
3. „Maumedis“, pirmokai

Futbolas:

1. Rumunija, 2B
2. Argentina, 3-4 klasės

Orientacinės varžybos:

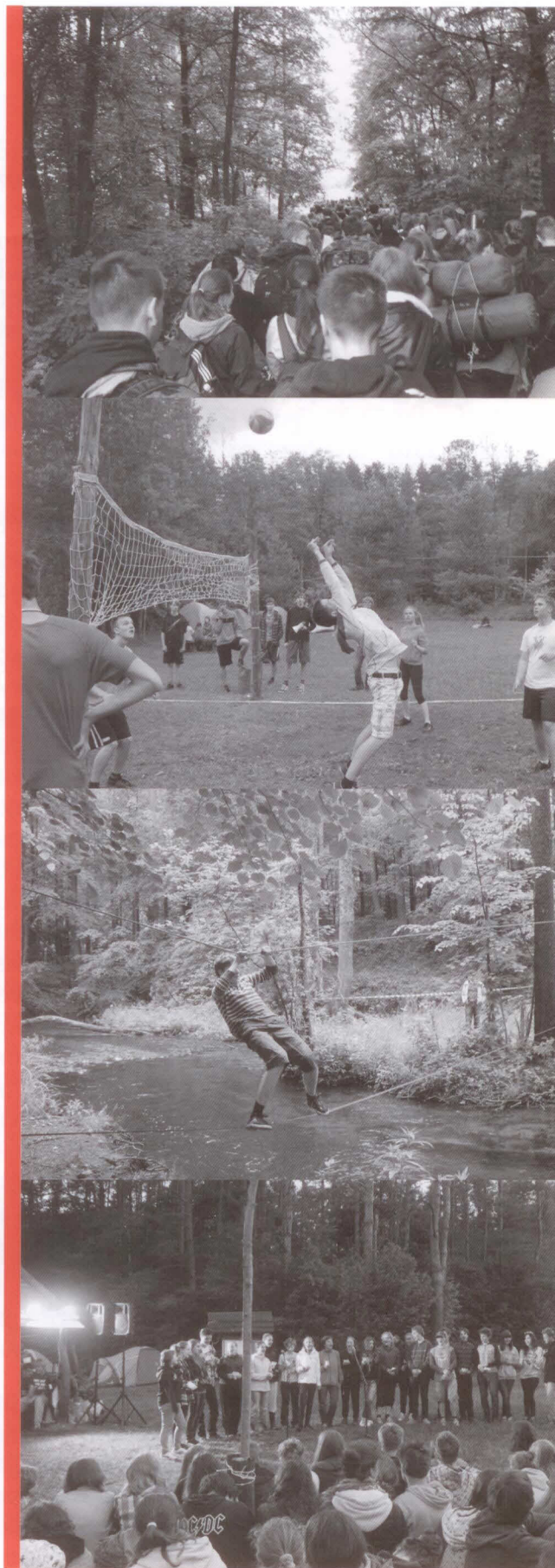
1. „Put-put-pelės“
2. „Gandrai“
3. „Žąsinai“

Tinklinis:

1. „Žalčiai“ 3B, 3C
2. „Pandos“, 2C
3. „Uodai“, 3B

Už kūrybiškiausią aitvarą buvo apdovanota trečiųjų Gabrielės Kižytės, Ievos Misiukonytės Monikos Satkūnaitės, Lauryno Karazijos ir Manto Kriščiūno komanda.

Geriausi buvo 1B, 1D ir 3B klasių vakaronės pasirodymai.

Rimantė Grigaravičiūtė

- 03 Direktoriaus žodis
Saulius Jurkevičius
- 04 Ketvirtokų žodis - ačiū
Augustė Nausėdaitė
Justina Staigytė
- 05 Kodėl aš nebežaidžiu
kompiuterinių žaidimų?
Vytautas Miežys
- 06 Ketvirtokų puslapiai
- 10 Licėjaus istorija
Rimantė Grigaravičiūtė
- 12 Apie mokymąsi TB programoje
Lina Sadovskaja
- 13 Apie mokymąsi
Vilniaus licėjuje
Rimantė Grigaravičiūtė
- 14 Savivaldos veiklos ataskaita
Lukas Vaivuckas
- 15 Administracija, mokytojai
ir kiti darbuotojai
- 25 Klasių nuotraukos
- 33 Olimpiadininkų pasiekimai
- 39 Neformalus ugdymas
- 40 Sportiniai pasiekimai
Ignas Milkevičius
- 42 Kiemelis FM
Tomas Mackus
- 43 Vokiečių kalbos projektai
Paulius Serva
- 44 Mokinių mainai
Eidvilė Banionytė
Elena Lesieur
- 46 Pokyčių metas
Agnė Semėnaitė
- 48 Andai
Rimantė Grigaravičiūtė
- 49 Sparnų plunksnos
- 50 Licėjaus renginių
kalendorius
- 54 Krikštytos
Agnė Keršytė
Elena Lesieur
- 55 Misiija - Sibiras
Antanas Terleckas

Kūrybinė grupė

Beatričė Keniausytė
Žygimantas Stražnickas
Rimantė Grigaravičiūtė
Laura Diržytė
Paulius Serva

Nuotraukos

Lauros Diržytės
Augusto Gornatkevičiaus
Miglės Černiauskaitės
Monikos Repčytės
Gerdos Gurkšnytės
Agnės Keršytės
Linoretos Vasilevičienės
Rūtos Zagorskytės
Radvilės Daukšytės
Dmitrijaus Matvejevo
UAB „Fotoexpress“
Iš „Misiija - Sibiras“ archyvo
Iš „Mobiliosios bioklasės“ archyvo
Iš „Olimpiados.lt“ archyvo
Julijos Mockutės
Justinos Staigytės
Eidvilės Banionytės
Linos Sadovskajos
Gabrielės Krupovič
Žygimanto Stražnicko
Iš IPO archyvo
Iš licėjaus archyvo
Iš „Euroscola“ archyvo
Iš lrytas.lt archyvo

- Mokytojų diena
Eidvilė Banionytė 56
- Auditas
Agnė Semėnaitė 57
- Nes gyvenam, kad rašom...
Indrė Lastaitė 58
- Licėjus kvietė šokti
Karolina Panto 59
- Kaip pirmokai pavogtų
knygų ieškojo
Eidvilė Banionytė 60
- Menų akademijos koridoriuose
Eidvilė Banionytė 62
- Pyragų diena
Julija Mockutė 64
- Jazz Pictures
Ieva Visockaitė 65
- Meninio skaitymo konkursas
Rimantė Grigaravičiūtė 66
- Vasario 16-osios minėjimas
Paulius Serva 67
- Šimtadienio interpretacija
Tadas Šlimas 68
- Išpūdžiai iš
„Mobiliosios bioklasės“
Kamilė Rastenytė 70
- „Big Brother“
Monika Ūkelytė 71
- Menų savaitė 72
- VALIO apdovanojimai. LKF
Augustas Gornatkevičius 74
- Protmūšis
Eidvilė Banionytė 75
- Kaip organizatoriai
LMKF lipdė
Aušra Ringelevičiūtė 76
- Tarptautinė filosofijos olimpiada
Tadas Kriščiūnas 78
- Euroscola
Domantė Grendaitė 80
- LIMUN
Justina Čizinauskaitė 81
- Sąskrydis
Rimantė Grigaravičiūtė 82

Dėkojame
Sauliui Jurkevičiui
Vidmantui Nakvosui
Vidai Lisauskienei
Jolitai Milaknienei
Vidai Pasausienei
Ričardui Jankauskui
Lukui Vaivuckui
Kursų senatoriams
Klasių seniūnams
Justinai Pociūnaitei
Ievai Misiukonytei
Liudvikui Paukštei
Justinai Malakauskaitei

